Úřední věstník Evropské unie

L 345

České vydání

Právní předpisy

Ročník 60

27. prosince 2017

Obsah

I *Legislativní akty*

NAŘÍZENÍ

★ **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394 ze dne 12. prosince 2017 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování právních předpisů na ochranu zájmů spotřebitelů a o zrušení nařízení (ES) č. 2006/2004** [1] 1

★ **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2395 ze dne 12. prosince 2017, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o přechodná opatření pro zmírnění dopadu zavedení IFRS 9 na kapitál a pro zacházení s některými expozicemi vůči subjektům veřejného sektoru denominovanými v národní měně kteréhokoli členského státu jako s velkými expozicemi** [1] 27

★ **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2396 ze dne 13. prosince 2017, kterým se mění nařízení (EU) č. 1316/2013 a (EU) 2015/1017, pokud jde o prodloužení doby trvání Evropského fondu pro strategické investice, jakož i zavedení technických zlepšení daného fondu a Evropského centra pro investiční poradenství** 34

SMĚRNICE

★ **Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2397 ze dne 12. prosince 2017 o uznávání odborných kvalifikací ve vnitrozemské plavbě a o zrušení směrnic Rady 91/672/EHS a 96/50/ES** [1] 53

[1] Text s významem pro EHP.

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu.

Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

★ **Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2398 ze dne 12. prosince 2017, kterou se mění směrnice 2004/37/ES o ochraně zaměstnanců před riziky spojenými s expozicí karcinogenům nebo mutagenům při práci** [1] 87

★ **Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2399 ze dne 12. prosince 2017, kterou se mění směrnice 2014/59/EU, pokud jde o pořadí nezajištěných dluhových nástrojů v insolvenční hierarchii** 96

[1] Text s významem pro EHP.

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2017/2394

ze dne 12. prosince 2017

o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování právních předpisů na ochranu zájmů spotřebitelů a o zrušení nařízení (ES) č. 2006/2004

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 ([3]) stanovuje harmonizovaná pravidla a postupy pro usnadnění spolupráce mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování právních předpisů upravujících přeshraniční ochranu spotřebitele. Článek 21a nařízení (ES) č. 2006/2004 stanoví přezkum účinnosti uvedeného nařízení a jeho mechanismů fungování. Na základě tohoto přezkumu došla Komise k závěru, že nařízení (ES) č. 2006/2004 nedostačuje k účinnému řešení výzev v oblasti vymáhání dodržování právních předpisů na jednotném trhu, včetně výzev jednotného digitálního trhu.

(2) Sdělení Komise ze dne 6. května 2015 nazvané „Strategie pro jednotný digitální trh v Evropě“ stanovuje jako jednu z priorit uvedené strategie potřebu posílit důvěru spotřebitelů prostřednictvím rychlejšího, aktivnějšího a důslednějšího vymáhání dodržování pravidel na ochranu spotřebitelů. Sdělení Komise ze dne 28. října 2015 nazvané „Zlepšování jednotného trhu: více příležitostí pro lidi a podniky“ připomnělo, že vymáhání právních předpisů Unie na ochranu spotřebitele by mělo být dále posíleno reformou nařízení (ES) č. 2006/2004.

(3) Neúčinné vymáhání v případech přeshraničních protiprávních jednání, včetně protiprávních jednání v digitálním prostředí, umožňuje, aby se obchodníci vyhnuli vymáhání dodržování právních předpisů přemisťováním v rámci Unie. Rovněž tím dochází k narušování hospodářské soutěže pro obchodníky, kteří dodržují právní předpisy a kteří obchodují vnitrostátně nebo přeshraničně on-line nebo off-line, což přímo poškozuje spotřebitele a podrývá důvěru spotřebitelů v přeshraniční transakce a vnitřní trh. Za účelem odhalování, vyšetřování a nařizování ukončení nebo zákazu protiprávních jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, je proto zapotřebí zvýšená míra harmonizace, která zahrnuje podmínky pro účinnou a efektivní spolupráci při vymáhání dodržování právních předpisů mezi příslušnými veřejnými donucovacími orgány.

([1]) Úř. věst. C 34, 2.2.2017, s. 100.
([2]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 14. listopadu 2017 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 30. listopadu 2017.
([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 ze dne 27. října 2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele („nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele“) (Úř. věst. L 364, 9.12.2004, s. 1).

(4) Nařízení (ES) č. 2006/2004 vytvořilo síť příslušných veřejných donucovacích orgánů v celé Unii. Je nezbytné, aby probíhala účinná koordinace různých příslušných orgánů zapojených do této sítě, jakož i účinná koordinace dalších orgánů veřejné moci na úrovni členských států. Koordinační úloha ústředního styčného úřadu by měla být v každém členském státě svěřena orgánu veřejné moci. Tento úřad by měl mít dostatečné pravomoci a zdroje nezbytné k výkonu této stěžejní úlohy. Každý členský stát se vybízí k tomu, aby byl jeden z příslušných orgánů určen jako ústřední styčný úřad podle tohoto nařízení.

(5) Spotřebitelé by též měli být chráněni před protiprávními jednáními, na něž se vztahuje toto nařízení, která již byla ukončena, ale jejichž škodlivé účinky mohou pokračovat. Příslušné orgány by měly mít minimální pravomoci nezbytné k vyšetřování a k nařízení ukončení nebo zákazu takových protiprávních jednání v budoucnosti, aby zabránily jejich opakování, a zajistily tak vysokou úroveň ochrany spotřebitele.

(6) Příslušné orgány by měly disponovat minimálním souborem vyšetřovacích a donucovacích pravomocí, aby bylo možné toto nařízení uplatňovat, rychleji a účinněji vzájemně spolupracovat a odrazovat obchodníky od protiprávních jednání, na něž se vztahuje toto nařízení. Tyto pravomoci by měly být dostatečné k tomu, aby bylo možné účinně řešit výzvy v oblasti vymáhání práva spojené s elektronickým obchodováním a digitálním prostředím a zabránit obchodníkům, kteří neplní své povinnosti, ve zneužívání mezer v systému vymáhání dodržování právních předpisů přemisťováním do členských států, jejichž příslušné orgány nemají pravomoci k potírání nezákonných praktik. Tyto pravomoci by měly umožnit členským státům, aby zajistily, že si příslušné orgány budou moci právoplatně vyměňovat nezbytné informace a důkazy s cílem dosáhnout stejné úrovně účinného vymáhání dodržování právních předpisů ve všech členských státech.

(7) Každý členský stát by měl zajistit, aby všechny příslušné orgány v rámci jeho jurisdikce měly veškeré minimální pravomoci, které jsou nezbytné k zajištění řádného uplatňování tohoto nařízení. Členské státy by však měly mít možnost rozhodnout, že nesvěří veškeré pravomoci každému příslušnému orgánu, pokud každá z těchto pravomocí může být účinně a podle potřeby vykonávána ve vztahu k jakémukoli protiprávnímu jednání, na něž se vztahuje toto nařízení. Členské státy by rovněž měly mít možnost rozhodnout, že v souladu s tímto nařízením svěří některé úkoly určeným subjektům nebo že svěří příslušným orgánům pravomoc konzultovat spotřebitelské organizace, sdružení obchodníků, určené subjekty nebo další dotčené osoby, pokud jde o účinnost závazků navrhovaných obchodníkem pro ukončení protiprávního jednání, na něž se vztahuje toto nařízení. Členské státy by však neměly mít povinnost zapojit určené subjekty do uplatňování tohoto nařízení nebo zajišťovat konzultace se spotřebitelskými organizacemi, sdruženími obchodníků, určenými subjekty nebo dalšími dotčenými osobami, pokud jde o účinnost navrhovaných závazků pro ukončení protiprávního jednání, na něž se vztahuje toto nařízení.

(8) Příslušné orgány by měly být schopny zahajovat vyšetřování nebo řízení z moci úřední, pokud se o protiprávních jednáních, na něž se vztahuje toto nařízení, dozví jinak než prostřednictvím stížností spotřebitelů.

(9) Příslušné orgány by měly mít přístup ke všem relevantním dokumentům, údajům a informacím, které se týkají předmětu vyšetřování nebo koordinovaného vyšetřování spotřebitelských trhů (společné kontrolní akce, tzv. sweepy), aby mohly určit, zda došlo nebo dochází k protiprávnímu jednání porušujícímu právní předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů, zejména pak aby mohly určit totožnost odpovědného obchodníka, bez ohledu na to, kdo má k dispozici příslušné dokumenty, údaje či informace, a bez ohledu na jejich formu nebo formát, na médium, na kterém jsou uloženy, nebo na místo, kde jsou uloženy. Příslušné orgány by měly mít možnost přímo žádat, aby třetí strany v digitálním hodnotovém řetězci poskytly veškeré relevantní důkazy, údaje a informace v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ([1]) a v souladu s právními předpisy o ochraně osobních údajů.

(10) Příslušné orgány by měly mít možnost požádat jakýkoli orgán veřejné moci, agenturu nebo jiný subjekt v rámci svého členského státu nebo jakoukoli fyzickou osobu nebo právnickou osobu, včetně například poskytovatelů platebních služeb, poskytovatelů internetových služeb, provozovatelů telekomunikací, registrů a registrátorů domén a poskytovatelů hostingových služeb, o poskytnutí veškerých relevantních informací za účelem zjištění, zda došlo nebo dochází k protiprávnímu jednání, na něž se vztahuje toto nařízení.

(11) Příslušné orgány by měly mít možnost provádět nezbytné kontroly na místě a měly by mít pravomoc vstupovat do prostor, na pozemky nebo do dopravních prostředků, které obchodník, jehož se kontrola týká, využívá k účelům vztahujícím se k jeho obchodu, živnosti, řemeslu anebo výkonu povolání.

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“) (Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1).

(12) Příslušné orgány by měly mít možnost požádat zástupce nebo zaměstnance obchodníka, jehož se kontrola týká, aby podal vysvětlení ohledně skutečností, informací, údajů či dokumentů týkajících se předmětu kontroly, a zaznamenat odpovědi tohoto zástupce nebo zaměstnance.

(13) Příslušné orgány by měly mít možnost ověřit dodržování právních předpisů Unie na ochranu zájmů spotřebitelů a získat důkazy o protiprávních jednáních, na něž se vztahuje toto nařízení, včetně protiprávních jednání, k nimž dochází během nebo po nákupu zboží či služeb. Příslušné orgány by proto měly mít pravomoc nakupovat, v případě potřeby rovněž pod krycí totožností, zboží a služby formou kontrolních nákupů, aby byla odhalena protiprávní jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, jako je například odmítnutí vyhovět právu spotřebitele na odstoupení od smlouvy v případě smluv uzavřených na dálku, a získány důkazy. Tato pravomoc by měla zahrnovat rovněž pravomoc kontrolovat, zkoumat, pozorovat, demontovat nebo testovat výrobek nebo službu, které byly zakoupeny příslušným orgánem za tímto účelem. Možnost nakupovat zboží a služby formou kontrolních nákupů může zahrnovat pravomoc příslušných orgánů zajistit vrácení jakékoli provedené platby, pokud by toto vrácení nebylo nepřiměřené, a bylo jinak v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem.

(14) Zejména v digitálním prostředí by příslušné orgány měly mít možnost rychle a účinně zastavit protiprávní jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, zejména tam, kde obchodník prodávající zboží nebo služby skrývá svoji totožnost nebo se přemístí v rámci Unie nebo do třetí země, aby se vyhnul vymáhání dodržování právních předpisů. V případech, kdy existuje riziko závažné újmy společným zájmům spotřebitelů, by příslušné orgány měly mít možnost přijímat předběžná opatření podle vnitrostátního práva, včetně odstranění obsahu z on-line rozhraní nebo nařízení zřetelného zobrazení varování pro spotřebitele při přístupu k on-line rozhraní. Předběžná opatření by neměla překročit rámec toho, co je k dosažení jejich cílů nezbytné. Příslušné orgány by dále měly mít pravomoc nařídit obchodníkovi, aby zřetelně zobrazil varování pro spotřebitele při přístupu k on-line rozhraní, nebo mu nařídit, aby odstranil nebo upravil digitální obsah, pokud nejsou k dispozici žádné jiné účinné způsoby, jak zastavit nezákonné praktiky. Tato opatření by neměla překročit rámec toho, co je nezbytné k dosažení cíle spočívajícího v ukončení protiprávního jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, nebo v jeho zákazu.

(15) Při plnění cíle tohoto nařízení by příslušné orgány měly mít možnost jednat s obchodníky o závazcích obsahujících kroky a opatření, které musí obchodník v souvislosti s protiprávním jednáním přijmout, a zejména ukončení protiprávního jednání, přičemž se zdůrazňuje význam ochoty obchodníků jednat v souladu s právními předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů a napravit důsledky svých protiprávních jednání, na něž se vztahuje toto nařízení.

(16) Jelikož mají přímý vliv na míru, v níž veřejné vymáhání práva působí jako odrazující prostředek, představují sankce za protiprávní jednání porušující právo na ochranu spotřebitele důležitou součást systému vymáhání dodržování právních předpisů. Jelikož vnitrostátní sankční režimy ne vždy umožňují zohlednit přeshraniční rozměr protiprávních jednání, měly by příslušné orgány jako součást svých minimálních pravomocí mít právo ukládat sankce za protiprávní jednání, na něž se vztahuje toto nařízení. Po členských státech by nemělo být vyžadováno, aby stanovily pro protiprávní jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, nový režim sankcí. Místo toho by měly vyžadovat, aby příslušné orgány uplatňovaly režim použitelný pro stejné vnitrostátní protiprávní jednání a, je-li to možné, zohlednily skutečné měřítko a rozsah dotčeného protiprávního jednání. Vzhledem ke zjištěním zprávy Komise o kontrole účelnosti práva v oblasti ochrany spotřebitele a marketingu je možné, že bude považováno za nezbytné posílit úroveň sankcí za protiprávní jednání porušující právo Unie na ochranu spotřebitele.

(17) Spotřebitelé by měli mít nárok na náhradu za újmu způsobenou protiprávními jednáními, na něž se vztahuje toto nařízení. V závislosti na případu by pravomoc příslušných orgánů obdržet od obchodníka z jeho vlastního podnětu dodatečné závazky ke zjednání nápravy pro spotřebitele, kteří byli dotčeni údajným protiprávním jednáním, na něž se vztahuje toto nařízení, nebo případně usilovat o získání závazků od obchodníka, jimiž nabídne vhodné prostředky ke zjednání nápravy vůči spotřebitelům, kteří byli dotčeni tímto protiprávním jednáním, měla přispět k odstranění nepříznivého dopadu přeshraničního protiprávního jednání na spotřebitele. Mezi tyto prostředky ke zjednání nápravy mohou patřit mimo jiné opravy, výměna, snížení ceny, ukončení smlouvy, nebo pokud je to vhodné vrácení ceny zaplacené za zboží nebo služby, aby byly v souladu s požadavky práva Unie zmírněny nepříznivé důsledky protiprávního jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, pro dotčeného spotřebitele. Tímto by nemělo být dotčeno právo spotřebitele požadovat náhradu náležitými prostředky. Pokud to je možné, měly by příslušné orgány prostřednictvím vhodných prostředků informovat spotřebitele, kteří tvrdí, že utrpěli újmu v důsledku protiprávního jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, jak se mohou domáhat odškodnění podle vnitrostátního práva.

(18) Provádění a výkon pravomocí při uplatňování tohoto nařízení by měly být přiměřené a měly by odpovídat povaze a celkové skutečné nebo potencionální újmě způsobené protiprávním jednáním porušujícím právní předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů. Příslušné orgány by měly zohlednit veškeré skutečnosti a okolnosti případu a měly by zvolit nejvhodnější opatření, která jsou zásadní pro vyřešení protiprávního jednání, na něž se vztahuje toto nařízení. Tato opatření by měla být přiměřená, účinná a odrazující.

(19) Provádění a výkon pravomocí při uplatňování tohoto nařízení by rovněž měly být v souladu s dalším právem Unie a vnitrostátním právem, včetně platných procesních záruk a zásad základních práv. Členské státy se mohou rozhodnout stanovit, v souladu s právem Unie, podmínky a hranice pro výkon těchto pravomocí ve vnitrostátním právu. Pokud je například v souladu s vnitrostátním právem při vstupu do prostor fyzických osob a právnických osob vyžadováno předchozí povolení justičního orgánu dotčeného členského státu, pravomoc ke vstupu do takovýchto prostor by mělo být možné uplatnit teprve po obdržení uvedeného předchozího povolení.

(20) Členské státy by měly mít možnost zvolit si, zda mají příslušné orgány vykonávat tyto pravomoci přímo v rámci vlastní kompetence, s pomocí jiných příslušných orgánů nebo dalších orgánů veřejné moci, vydáním pokynu určeným subjektům nebo prostřednictvím podání k příslušným soudům. Členské státy by měly zajistit, aby tyto pravomoci byly vykonávány účinně a včas.

(21) Při odpovídání na žádosti podané prostřednictvím mechanismu vzájemné pomoci by příslušné orgány měly ve vhodných případech využít rovněž dalších pravomocí či opatření, které jim náleží na vnitrostátní úrovni, včetně pravomoci zahájit trestní stíhání nebo postoupit věc k trestnímu stíhání. Je nanejvýš důležité, aby soudy a další orgány, zejména ty, které jsou činné v trestním řízení, měly k dispozici nezbytné prostředky a pravomoci umožňující účinnou a včasnou spolupráci s příslušnými orgány.

(22) Měla by se zlepšit účinnost a efektivita mechanismu vzájemné pomoci. Požadované informace je třeba poskytovat ve lhůtách stanovených v tomto nařízení a nezbytná vyšetřovací a donucovací opatření je třeba přijímat včas. Příslušné orgány by měly na žádosti o informace a donucovací opatření odpovídat v rámci stanovených lhůt, pokud není dohodnuto jinak. Povinnosti příslušného orgánu v rámci mechanismu vzájemné pomoci by měly zůstat nedotčeny s výjimkou případů, kdy je pravděpodobné, že by donucovací opatření a správní rozhodnutí přijatá na vnitrostátní úrovni mimo rámec mechanismu vzájemné pomoci zajistila rychlé a účinné ukončení nebo zákaz protiprávního jednání uvnitř Unie. Správní rozhodnutí by v tomto ohledu měla být chápána jako rozhodnutí, jimiž se uvádějí v účinnost opatření přijatá za účelem ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Unie. V těchto výjimečných případech by měly být příslušné orgány oprávněny odmítnout žádost o donucovací opatření podanou v rámci mechanismu vzájemné pomoci.

(23) Komise by měla být schopna lépe koordinovat a sledovat fungování mechanismu vzájemné pomoci, vydávat pokyny, činit doporučení a vydávat stanoviska členským státům, když vzniknou problémy. Komise by také měla být lépe schopna účinně a rychle pomáhat příslušným orgánům řešit spory ohledně výkladu jejich povinností vyplývajících z mechanismu vzájemné pomoci.

(24) Toto nařízení by mělo stanovit harmonizovaná pravidla stanovující postupy pro koordinaci vyšetřovacích a donucovacích opatření v případě rozsáhlých protiprávních jednání a rozsáhlých protiprávních jednání s unijním rozměrem. Koordinované postupy proti rozsáhlým protiprávním jednáním a rozsáhlým protiprávním jednáním s unijním rozměrem by měly zajistit, aby příslušné orgány měly možnost zvolit nejvhodnější a nejúčinnější nástroje k zastavení těchto protiprávních jednání a případně přijímat od odpovědných obchodníků závazky ke zjednání nápravy ve prospěch spotřebitelů nebo usilovat o jejich získání.

(25) Dotčené příslušné orgány by v rámci koordinovaného postupu měly koordinovat svá vyšetřovací a donucovací opatření s cílem účinně řešit rozsáhlé protiprávní jednání a rozsáhlé protiprávní jednání s unijním rozměrem a dosáhnout jeho ukončení nebo zákazu. Za tímto účelem by si příslušné orgány měly vyměňovat veškeré nezbytné důkazy a informace a měla by být poskytována potřebná pomoc. Příslušné orgány dotčené rozsáhlým protiprávním jednáním nebo rozsáhlým protiprávním jednáním s unijním rozměrem by měly koordinovaným způsobem přijímat nezbytná donucovací opatření s cílem dosáhnout ukončení nebo zákazu tohoto protiprávního jednání.

(26) Účast jednotlivých příslušných orgánů na koordinovaném postupu, a zejména vyšetřovací a donucovací opatření, která má tento příslušný orgán povinnost přijmout, by měly být dostatečné k tomu, aby bylo rozsáhlé protiprávní jednání nebo rozsáhlé protiprávní jednání s unijním rozměrem účinně řešeno. Příslušné orgány dotčené rozsáhlým protiprávním jednáním nebo rozsáhlým protiprávním jednáním s unijním rozměrem by měly mít povinnost přijímat pouze taková vyšetřovací a donucovací opatření, která jsou nezbytná pro získání veškerých nezbytných důkazů a informací o rozsáhlém protiprávním jednání nebo rozsáhlém protiprávním jednání s unijním rozměrem a pro dosažení jeho ukončení nebo zákazu. Nedostatek dostupných zdrojů příslušného orgánu dotčeného tímto protiprávním jednáním by však neměl být považován za oprávněný důvod pro neúčast na koordinovaném postupu.

(27) Příslušné orgány dotčené rozsáhlým protiprávním jednáním nebo rozsáhlým protiprávním jednáním s unijním rozměrem, které se účastní koordinovaného postupu, by měly mít možnost provádět ve vztahu k témuž protiprávnímu jednání a k témuž obchodníkovi vyšetřovací a donucovací činnosti na vnitrostátní úrovni. Zároveň by tím však neměla být dotčena povinnost příslušného orgánu koordinovat své vyšetřovací a donucovací činnosti v rámci koordinovaného postupu s jinými příslušnými orgány dotčenými tímto protiprávním jednáním s výjimkou případů, kdy je pravděpodobné, že by donucovací opatření a správní rozhodnutí přijatá na vnitrostátní úrovni nezávisle na koordinovaném postupu zajistila rychlé a účinné ukončení nebo zákaz rozsáhlého protiprávního jednání nebo rozsáhlého protiprávního jednání s unijním rozměrem. Správní rozhodnutí by v tomto ohledu měla být chápána jako rozhodnutí, jimiž se uvádí v účinnost opatření přijatá za účelem ukončení nebo zákazu protiprávního jednání. V těchto výjimečných případech by příslušné orgány měly být oprávněny odmítnout účast na koordinovaném postupu.

(28) Pokud existuje důvodné podezření, že dochází k rozsáhlému protiprávnímu jednání, měly by příslušné orgány dotčené tímto protiprávním jednáním zahájit na základě dohody koordinovaný postup. Za účelem zjištění, zda jsou příslušné orgány dotčeny rozsáhlým protiprávním jednáním, by měly být zváženy veškeré relevantní aspekty tohoto protiprávního jednání, zejména místo, kde je obchodník usazen nebo kde má bydliště, umístění majetku obchodníka, místo, kde se nacházejí spotřebitelé, kteří byli poškozeni tímto údajným protiprávním jednáním, a umístění prodejních míst obchodníka, totiž obchodů a internetových stránek.

(29) Komise by měla těsněji spolupracovat s členskými státy na předcházení tomu, aby docházelo k protiprávním jednáním velkého rozsahu. Komise by proto měla příslušné orgány informovat o jakémkoli podezření na protiprávní jednání, na něž se vztahuje toto nařízení. Pokud má Komise, například na základě sledování varování vydaných příslušnými orgány, důvodné podezření, že dochází k rozsáhlému protiprávnímu jednání s unijním rozměrem, měla by tuto skutečnost oznámit členským státům prostřednictvím příslušných orgánů a ústředních styčných úřadů dotčených tímto údajným protiprávním jednáním, přičemž by měla ve svém oznámení uvést důvody pro případné zahájení koordinovaného postupu. Dotčené příslušné orgány by měly na základě dostupných informací nebo informací, které jsou jim snadno přístupné, provést vhodné vyšetřování. Výsledky svých vyšetřování by měly oznámit ostatním příslušným orgánům, ústředním styčným úřadům dotčeným tímto protiprávním jednáním a Komisi. Pokud příslušné orgány dojdou k závěru, že z těchto vyšetřování vyplývá, že může docházet k protiprávnímu jednání, měly by zahájit koordinovaný postup tím, že přijmou opatření stanovená v tomto nařízení. Koordinovaný postup řešící rozsáhlé protiprávní jednání s unijním rozměrem by měla vždy koordinovat Komise. Pokud je zřejmé, že určitý členský stát je tímto protiprávním jednáním dotčen, měl by se účastnit koordinovaného postupu s cílem pomoci při shromažďování veškerých nezbytných důkazů a informací týkajících se tohoto protiprávního jednání a dosáhnout jeho ukončení nebo zákazu. Pokud jde o donucovací opatření, neměla by být trestní a soudní řízení v členských státech dotčena použitím tohoto nařízení. Měla by být dodržována zásada ne bis in idem. Pokud však tentýž obchodník zopakuje totéž jednání nebo opomenutí, kterým došlo k protiprávnímu jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, které již bylo předmětem řízení v oblasti vymáhání dodržování právních předpisů, jež vedlo k jeho ukončení nebo zákazu, mělo by to být považováno za nové protiprávní jednání a příslušné orgány by se jím měly zabývat.

(30) Dotčené příslušné orgány by měly přijmout nezbytná vyšetřovací opatření za účelem zjištění podrobností daného rozsáhlého protiprávního jednání nebo rozsáhlého protiprávního jednání s unijním rozměrem, a zejména určení totožnosti obchodníka, jednání či opomenutí, jichž se obchodník dopustil, a následků protiprávního jednání. Příslušné orgány by měly přijmout donucovací opatření na základě výsledku vyšetřování. Ve vhodných případech by výsledek vyšetřování a posouzení rozsáhlého protiprávního jednání nebo rozsáhlého protiprávního jednání s unijním rozměrem měl být uveden ve společném postoji, na němž se dohodnou příslušné orgány členských států dotčených koordinovaným postupem, a měl by být předán obchodníkovi, který je za dané protiprávní jednání odpovědný. Společný postoj by neměl představovat konečné závazné rozhodnutí příslušných orgánů. Příjemci tohoto společného postoje by však měl dát možnost vyjádřit se k záležitostem, které jsou jeho součástí.

(31) V souvislosti s rozsáhlými protiprávními jednáními nebo rozsáhlými protiprávními jednáními s unijním rozměrem by měla být respektována práva obchodníků na obhajobu. To především vyžaduje, aby obchodníkovi bylo poskytnuto právo vyjádřit se a právo používat během řízení úřední jazyk nebo jeden z úředních jazyků používaných pro úřední účely v členském státě, v němž je obchodník usazen nebo v němž má bydliště. Zároveň je však třeba zajistit soulad s právem Unie v oblasti ochrany nezveřejněného know-how a obchodních informací.

(32) Dotčené příslušné orgány by v rámci své jurisdikce měly přijmout nezbytná vyšetřovací a donucovací opatření. Následky rozsáhlých protiprávních jednání nebo rozsáhlých protiprávních jednání s unijním rozměrem však nejsou omezeny na jediný členský stát. K řešení těchto protiprávních jednání a dosažení jejich ukončení nebo zákazu je proto třeba koordinovaný postup příslušných orgánů.

(33) Účinné odhalování případů protiprávních jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, by mělo být podporováno výměnou informací mezi příslušnými orgány a Komisí prostřednictvím vydávání varování v případě, že existuje důvodné podezření, že dochází k protiprávním jednáním. Komise by měla provádění této výměny informací koordinovat.

(34) Při informování spotřebitelů o jejich právech a při jejich vzdělávání a ochraně jejich zájmů, včetně řešení sporů, hrají zásadní úlohu spotřebitelské organizace. Spotřebitelé by měli být vyzýváni ke spolupráci s příslušnými orgány v zájmu posílení uplatňování tohoto nařízení.

(35) Spotřebitelské organizace a případně sdružení obchodníků by měly mít možnost oznamovat příslušným orgánům podezření na protiprávní jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, a sdílet s nimi informace potřebné k odhalení, vyšetření a zastavení protiprávních jednání, vydávat svá stanoviska k vyšetřování nebo protiprávním jednáním a upozorňovat příslušné orgány na zneužívání právních předpisů Unie na ochranu zájmů spotřebitelů.

(36) Za účelem zajištění správného provádění tohoto nařízení by měly členské státy svěřit určeným subjektům, evropským spotřebitelským centrům, spotřebitelským organizacím a sdružením spotřebitelů a případně sdružením obchodníků, která mají nezbytné odborné znalosti, pravomoc vydávat externí varování příslušným orgánům příslušných členských států a Komisi, týkající se podezření na protiprávní jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, a poskytovat nezbytné informace, které mají k dispozici. Členské státy mohou mít patřičné důvody pro to, aby uvedeným subjektům nesvěřily pravomoci k provádění těchto činností. Pokud se v této souvislosti členský stát rozhodne, že neumožní některému z těchto subjektů vydávat externí varování, měl by poskytnout vysvětlení odůvodňující, proč tak učinil.

(37) Další formou koordinace v oblasti vymáhání dodržování právních předpisů jsou společné kontrolní akce (tzv. sweepy), jež se osvědčily jako účinný nástroj proti protiprávním jednáním porušujícím právní předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů, a měly by být zachovány a v budoucnosti posíleny, a to jak pro prostředí on-line, tak i off-line. Společné kontrolní akce by měly být prováděny zejména tam, kde tržní trendy, stížnosti spotřebitelů nebo jiné známky nasvědčují tomu, že docházelo nebo dochází k protiprávním jednáním porušujícím právní předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů.

(38) Údaje související se stížnostmi spotřebitelů mohou pomoci tvůrcům politiky na úrovni Unie a na vnitrostátní úrovni posoudit fungování spotřebitelských trhů a odhalovat protiprávní jednání. Měla by být podporována výměna těchto informací na úrovni Unie.

(39) Je nanejvýš důležité, aby se členské státy v míře nezbytné k dosažení cílů tohoto nařízení navzájem informovaly a aby informovaly Komisi o svých činnostech na ochranu zájmů spotřebitelů, včetně jejich podpory činnostem zástupců spotřebitelů, podpory činnostem orgánů odpovědných za mimosoudní řešení spotřebitelských sporů a podpory přístupu spotřebitelů ke spravedlnosti. Ve spolupráci s Komisí by členské státy měly být s to provádět společné činnosti s ohledem na výměnu informací týkajících se politiky ochrany spotřebitele v uvedených oblastech.

(40) Vymáhání dodržování právních předpisů překračuje hranice Unie a zájmy spotřebitelů z Unie je třeba chránit před nepoctivými obchodníky se sídlem ve třetích zemích. Proto by se třetími zeměmi měly být sjednány mezinárodní dohody o vzájemné pomoci při vymáhání dodržování právních předpisů Unie na ochranu zájmů spotřebitelů. Tyto mezinárodní dohody by měly zahrnovat předmět stanovený v tomto nařízení a měly by být sjednány na úrovni Unie, aby byla zajištěna optimální ochrana spotřebitelů z Unie a bezproblémová spolupráce se třetími zeměmi.

(41) Informace, které jsou předmětem výměny mezi příslušnými orgány, by měly podléhat přísným pravidlům důvěrnosti a zachovávání profesního a obchodního tajemství, aby bylo zajištěno, že nedojde k ohrožení vyšetřování nebo nespravedlivému poškození pověsti obchodníků. Příslušné orgány by měly rozhodovat o sdělení těchto informací případ od případu, a to pouze pokud je to vhodné a nezbytné, v souladu se zásadou proporcionality, s ohledem na veřejný zájem, jako je veřejná bezpečnost, ochrana spotřebitele, veřejné zdraví a ochrana životního prostředí či řádné vedení trestních vyšetřování.

(42) Aby se zvýšila transparentnost sítě spolupráce a informovanost spotřebitelů a široké veřejnosti, měla by Komise každé dva roky vytvořit přehled informací, statistických údajů a vývoje v oblasti vymáhání dodržování právních předpisů na ochranu spotřebitele, shromážděných v rámci spolupráce při vymáhání dodržování právních předpisů stanovené tímto nařízením, a zpřístupnit jej veřejnosti.

(43) Rozsáhlá protiprávní jednání by se měla řešit účinně a účelně. K dosažení tohoto cíle by měl být zaveden systém výměny priorit v oblasti vymáhání dodržování právních předpisů každé dva roky.

(44) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o stanovení praktických a provozních opatření pro fungování elektronické databáze. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([1]).

(45) Tímto nařízením nejsou dotčena odvětvová unijní pravidla zajišťující spolupráci mezi odvětvovými regulačními orgány nebo platná odvětvová unijní pravidla o odškodňování spotřebitelů za újmu vyplývající z porušení těchto pravidel. Tímto nařízením nejsou dotčeny jiné systémy a sítě spolupráce stanovené v odvětvových právních předpisech Unie. Toto nařízení podporuje spolupráci a koordinaci mezi sítí na ochranu spotřebitele a sítěmi regulačních subjektů a orgánů zřízenými odvětvovými právními předpisy Unie. Tímto nařízením není dotčeno uplatňování opatření v členských státech, která se týkají justiční spolupráce v občanských a trestních věcech.

(46) Tímto nařízením není dotčeno právo žádat jednotlivě nebo hromadně o odškodnění, které je upraveno vnitrostátním právem, a toto nařízení vymáhání takových nároků neupravuje.

(47) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ([2]), nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ([3]) a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ([4]) by se měly používat v souvislosti s tímto nařízením.

(48) Tímto nařízením nejsou dotčena použitelná pravidla Unie týkající se pravomocí vnitrostátních regulačních subjektů zřízených odvětvovými právními předpisy Unie. V případech, kdy je to vhodné a možné, by tyto subjekty měly využívat pravomocí, kterými disponují na základě práva Unie a vnitrostátního práva, k dosažení ukončení či zákazu protiprávních jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, a k pomoci příslušným orgánům při těchto činnostech.

(49) Tímto nařízením není dotčena úloha a pravomoci příslušných orgánů a Evropského orgánu pro bankovnictví, pokud jde o ochranu společných hospodářských zájmů spotřebitelů ve věcech týkajících se služeb platebních účtů a smluv o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení dle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ([5]) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/92/EU ([6]).

(50) S ohledem na stávající mechanismy spolupráce podle směrnice 2014/17/EU a směrnice 2014/92/EU by se mechanismus vzájemné pomoci neměl používat na případy protiprávních jednání uvnitř Unie podle uvedených směrnic.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

([4]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89).

([5]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ze dne 4. února 2014 o smlouvách o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení a o změně směrnic 2008/48/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 60, 28.2.2014, s. 34).

([6]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/92/EU ze dne 23. července 2014 o porovnatelnosti poplatků souvisejících s platebními účty, změně platebního účtu a přístupu k platebním účtům se základními prvky (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 214).

(51) Tímto nařízením není dotčeno nařízení Rady č. 1 ([1]).

(52) Toto nařízení ctí základní práva a dodržuje zásady uznávané zejména v Listině základních práv Evropské unie a přítomné v ústavní tradici členských států. Toto nařízení by proto mělo být vykládáno a uplatňováno v souladu s těmito právy a zásadami, mimo jiné i s právy a zásadami týkajícími se svobody projevu a svobody tisku. Při výkonu minimálních pravomocí stanovených v tomto nařízení by měly příslušné orgány dosáhnout přiměřené rovnováhy mezi jednotlivými zájmy chráněnými základními právy, jako jsou například vysoká úroveň ochrany spotřebitele, svoboda podnikání a svoboda informací.

(53) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž spolupráce mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování právních předpisů na ochranu spotřebitele, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, protože ty nemohou samostatným jednáním zajistit spolupráci a koordinaci, ale spíše jej z důvodu jeho územního a osobního rozsahu může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

(54) Nařízení (ES) č. 2006/2004 by proto mělo být zrušeno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví podmínky, za nichž orgány, které byly svými členskými státy určeny jako orgány příslušné pro vymáhání dodržování právních předpisů Unie na ochranu zájmů spotřebitelů, mezi sebou navzájem a s Komisí spolupracují a koordinují své činnosti s cílem vymáhat dodržování těchto právních předpisů a zajistit bezproblémové fungování vnitřního trhu a s cílem posílit ochranu ekonomických zájmů spotřebitelů.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se použije na protiprávní jednání uvnitř Unie, rozsáhlá protiprávní jednání a rozsáhlá protiprávní jednání s unijním rozměrem, a to i v případě, že tato protiprávní jednání skončila ještě předtím, než bylo zahájeno nebo dokončeno vymáhání dodržování právních předpisů.

2. Tímto nařízením nejsou dotčena pravidla Unie pro mezinárodní právo soukromé, zejména pravidla o soudní příslušnosti a rozhodném právu.

3. Tímto nařízením není dotčeno uplatňování opatření týkajících se justiční spolupráce v občanských a trestních věcech v členských státech, zejména fungování Evropské justiční sítě.

4. Tímto nařízením není dotčeno plnění žádných dalších závazků členskými státy, které se týkají vzájemné pomoci v oblasti ochrany společných ekonomických zájmů spotřebitelů, včetně pomoci v trestních věcech vyplývajících z jiných právních aktů, včetně dvoustranných nebo mnohostranných smluv.

5. Tímto nařízením není dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/22/ES ([2]).

6. Tímto nařízením není dotčena možnost uplatnit veřejná nebo soukromá donucovací opatření podle vnitrostátního práva.

7. Tímto nařízením není dotčeno příslušné právo Unie použitelné v oblasti ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováváním osobních údajů.

8. Tímto nařízením není dotčeno vnitrostátní právo upravující odškodnění spotřebitelů za újmu způsobenou protiprávními jednáními porušujícími právní předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů.

9. Tímto nařízením není dotčeno právo příslušných orgánů činit vyšetřovací a donucovací opatření vůči více než jednomu obchodníkovi pro podobná protiprávní jednání, na něž se vztahuje toto nařízení.

([1]) Nařízení Rady č. 1 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385).

([2]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/22/ES ze dne 23. dubna 2009 o žalobách na zdržení se jednání v oblasti ochrany zájmů spotřebitelů (Úř. věst. L 110, 1.5.2009, s. 30).

10. Kapitola III tohoto nařízení se nepoužije na protiprávní jednání uvnitř Unie podle směrnic 2014/17/EU a 2014/92/EU.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „právními předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů“ nařízení a směrnice, jak jsou provedeny ve vnitrostátním právním řádu členských států, uvedené v příloze tohoto nařízení;

2) „protiprávním jednáním uvnitř Unie“ jakékoli jednání nebo opomenutí, které je v rozporu s právními předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů a které poškodilo, poškozuje nebo může poškodit společné zájmy spotřebitelů s bydlištěm v členském státě jiném, než je členský stát, v němž:

   a) má předmětné jednání nebo opomenutí původ nebo v němž k němu došlo;

   b) je usazen obchodník odpovědný za předmětné jednání nebo opomenutí; nebo

   c) se nacházejí důkazy nebo majetek tohoto obchodníka týkající se předmětného jednání nebo opomenutí;

3) „rozsáhlým protiprávním jednáním“:

   a) jakékoli jednání nebo opomenutí, které je v rozporu s právními předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů a které poškodilo, poškozuje nebo může poškodit společné zájmy spotřebitelů s bydlištěm v nejméně dvou členských státech jiných, než je členský stát, v němž:

      i) má předmětné jednání nebo opomenutí původ nebo v němž k němu došlo;

      ii) je usazen obchodník odpovědný za předmětné jednání nebo opomenutí; nebo

      iii) se nacházejí důkazy nebo majetek tohoto obchodníka týkající se předmětného jednání nebo opomenutí; nebo

   b) jakákoli jednání nebo opomenutí, která jsou v rozporu s právními předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů, která poškodila, poškozují nebo mohou poškodit společné zájmy spotřebitelů a mají společné rysy, včetně použití stejné nezákonné praktiky a poškození stejného zájmu, a jichž se souběžně dopustil tentýž obchodník alespoň ve třech členských státech;

4) „rozsáhlým protiprávním jednáním s unijním rozměrem“ rozsáhlé protiprávní jednání, které poškodilo, poškozuje nebo může poškodit společné zájmy spotřebitelů alespoň ve dvou třetinách členských států představujících společně alespoň dvě třetiny celkového počtu obyvatel Unie;

5) „protiprávními jednáními, na něž se vztahuje toto nařízení“ protiprávní jednání uvnitř Unie, rozsáhlá protiprávní jednání a rozsáhlá protiprávní jednání s unijním rozměrem;

6) „příslušným orgánem“ jakýkoli orgán veřejné moci zřízený na celostátní, regionální nebo místní úrovni a určený členským státem jakožto orgán odpovědný za vymáhání dodržování právních předpisů Unie na ochranu zájmů spotřebitelů;

7) „ústředním styčným úřadem“ orgán veřejné moci, který je členským státem určen jakožto orgán odpovědný za koordinaci uplatňování tohoto nařízení v daném členském státě;

8) „určeným subjektem“ subjekt mající oprávněný zájem na ukončení nebo zákazu protiprávních jednání porušujících právní předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů, jejž členský stát určí a příslušný orgán pověří za účelem shromáždění nezbytných informací a přijetí nezbytných donucovacích opatření, která má tento orgán k dispozici podle vnitrostátního práva, s cílem dosáhnout ukončení nebo zákazu protiprávního jednání, který jedná jménem tohoto příslušného orgánu;

9) „dožadujícím orgánem“ příslušný orgán, který podává žádost o vzájemnou pomoc;

10) „dožádaným orgánem“ příslušný orgán, který obdrží žádost o vzájemnou pomoc;

11) „obchodníkem“ fyzická nebo právnická osoba, bez ohledu na to, zda je v soukromém či veřejném vlastnictví, která jedná, i prostřednictvím jiné osoby jednající jejím jménem nebo v jejím zastoupení, za účelem provozování svého obchodu, živnosti nebo řemesla anebo výkonu povolání;

12) „spotřebitelem“ jakákoli fyzická osoba, jež jedná za účelem, který nesouvisí s provozováním obchodu, živnosti nebo řemesla nebo výkonem povolání;

13) „stížností spotřebitele“ prohlášení doložené přiměřenými důkazy, že obchodník porušil, porušuje nebo může porušit právní předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů;

14) „újmou společným zájmům spotřebitelů“ skutečná nebo potenciální újma zájmům celé řady spotřebitelů, kteří jsou dotčeni protiprávními jednáními uvnitř Unie, rozsáhlými protiprávními jednáními nebo rozsáhlými protiprávními jednáními s unijním rozměrem;

15) „on-line rozhraním“ jakýkoli software, včetně internetové stránky, části internetové stránky či aplikace, provozovaný obchodníkem nebo jeho jménem, který spotřebitelům umožňuje přístup ke zboží nebo službám tohoto obchodníka;

16) „společnou kontrolní akcí (tzv.sweep)“ koordinovaná vyšetřování spotřebitelských trhů prostřednictvím souběžně koordinovaných kontrolních akcí, jejichž cílem je zkontrolovat dodržování právních předpisů Unie na ochranu zájmů spotřebitelů nebo odhalit protiprávní jednání porušující tyto právní předpisy Unie.

Článek 4

Oznámení promlčecích lhůt

Každý ústřední styčný úřad oznámí Komisi promlčecí lhůty, které jsou platné v jeho členském státě a které se vztahují na donucovací opatření uvedená v čl. 9 odst. 4. Komise vypracuje přehled oznámených promlčecích lhůt a zpřístupní jej příslušným orgánům.

KAPITOLA II

PŘÍSLUŠNÉ ORGÁNY A JEJICH PRAVOMOCI

Článek 5

Příslušné orgány a ústřední styčné úřady

1. Každý členský stát určí jeden nebo více příslušných orgánů a ústřední styčný úřad, které jsou odpovědné za uplatňování tohoto nařízení.

2. Příslušné orgány plní své povinnosti dle tohoto nařízení jako kdyby jednaly jménem spotřebitelů vlastního členského státu a svým jménem.

3. Ústřední styčný úřad v každém členském státě odpovídá za koordinaci vyšetřovacích a donucovacích činností týkajících se protiprávních jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, která jsou prováděna příslušnými orgány, dalšími orgány veřejné moci uvedenými v článku 6 a případně určenými subjekty.

4. Členské státy zajistí, aby měly příslušné orgány a ústřední styčné úřady k dispozici potřebné zdroje k uplatňování tohoto nařízení, včetně dostatečných rozpočtových a jiných zdrojů, odborných znalostí, postupů a dalších mechanismů.

5. Pokud existuje na jejich území více než jeden příslušný orgán, zajistí členské státy, aby povinnosti těchto příslušných orgánů byly jasně vymezeny a aby příslušné orgány mezi sebou úzce spolupracovaly za účelem účinného plnění těchto povinností.

Článek 6

Spolupráce při uplatňování tohoto nařízení v členských státech

1. Za účelem řádného uplatňování tohoto nařízení každý členský stát zajistí, aby jeho příslušné orgány, další orgány veřejné moci a případně určené subjekty navzájem účinně spolupracovaly.

2. Další orgány veřejné moci uvedené v odstavci 1 přijmou na žádost příslušného orgánu veškerá nezbytná opatření, která mají k dispozici podle vnitrostátního práva, s cílem dosáhnout ukončení nebo zákazu protiprávních jednání, na něž se vztahuje toto nařízení.

3. Členské státy zajistí, aby měly další orgány veřejné moci uvedené v odstavci 1 k dispozici prostředky a pravomoci nezbytné k účinné spolupráci s příslušnými orgány při uplatňování tohoto nařízení. Tyto další orgány veřejné moci pravidelně informují příslušné orgány o opatřeních přijímaných v rámci uplatňování tohoto nařízení.

Článek 7

Úloha určených subjektů

1. Příslušný orgán (dále jen „přikazující orgán“) může ve vhodných případech a v souladu s vnitrostátním právem vydat pokyn určenému subjektu, aby získal nezbytné informace týkající se protiprávního jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, nebo aby přijal nezbytná donucovací opatření, která má podle vnitrostátního práva k dispozici, s cílem dosáhnout ukončení nebo zákazu tohoto protiprávního jednání. Přikazující orgán vydá pokyn určenému subjektu, pouze pokud se po konzultaci s dožadujícím orgánem nebo s ostatními příslušnými orgány dotčenými protiprávním jednáním, na něž se vztahuje toto nařízení, shodnou jak dožadující, tak dožádaný orgán či veškeré dotčené příslušné orgány na tom, že je pravděpodobné, že určený subjekt těmito prostředky získá nezbytné informace či dosáhne ukončení nebo zákazu protiprávního jednání způsobem, který je alespoň stejně účinný a efektivní jako způsob, kterým by byl postupoval přikazující orgán.

2. Pokud jsou dožadující orgán nebo ostatní příslušné orgány dotčené protiprávním jednáním, na něž se vztahuje toto nařízení, toho názoru, že podmínky stanovené v odstavci 1 nejsou splněny, uvědomí o tom písemně a bezodkladně přikazující orgán s odůvodněním tohoto svého názoru. Pokud přikazující orgán nesdílí tento názor, může věc postoupit Komisi, která ve věci bezodkladně vydá stanovisko.

3. Přikazující orgán je nadále povinen získat nezbytné informace nebo přijmout nezbytná donucovací opatření, pokud se:

a) určenému subjektu nepodaří bezodkladně získat nezbytné informace nebo dosáhnout ukončení nebo zákazu protiprávního jednání, na něž se vztahuje toto nařízení; nebo

b) příslušné orgány dotčené protiprávním jednáním, na něž se vztahuje toto nařízení, neshodnou na tom, že lze určenému subjektu vydat pokyn podle odstavce 1.

4. Přikazující orgán přijme veškerá nezbytná opatření, aby zabránil vyzrazení informací, na které se vztahují pravidla týkající se důvěrnosti a zachovávání profesního a obchodního tajemství stanovená v článku 33.

Článek 8

Informace a seznamy

1. Každý členský stát bezodkladně sdělí Komisi tyto informace, jakož i jakékoli jejich změny:

a) údaje o příslušných orgánech, ústředním styčném úřadu, určených subjektech a subjektech vydávajících externí varování podle čl. 27 odst. 1 a jejich kontaktní údaje; a

b) informace o organizaci, pravomocích a povinnostech příslušných orgánů.

2. Komise na svých internetových stránkách vede a aktualizuje veřejně dostupný seznam příslušných orgánů, ústředních styčných úřadů, určených subjektů a subjektů vydávajících externí varování podle čl. 27 odst. 1 nebo 2.

Článek 9

Minimální pravomoci příslušných orgánů

1. Každý příslušný orgán má minimální vyšetřovací a donucovací pravomoci stanovené v odstavcích 3, 4, 6 a 7 tohoto článku, které jsou nezbytné pro uplatňování tohoto nařízení, a vykonává je v souladu s článkem 10.

2. Bez ohledu na odstavec 1 se mohou členské státy rozhodnout, že nesvěří všechny tyto pravomoci každému příslušnému orgánu, pokud každá z těchto pravomocí může být ve vztahu k jakémukoli protiprávnímu jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, účinně a podle potřeby vykonána v souladu s článkem 10.

3. Příslušné orgány mají alespoň tyto vyšetřovací pravomoci:

a) pravomoc získat přístup k veškerým dokumentům, údajům nebo informacím týkajícím se protiprávního jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, v jakékoli formě či formátu, bez ohledu na médium, na kterém jsou uloženy, či na místo, kde jsou uloženy;

b) pravomoc žádat jakýkoli orgán veřejné moci, agenturu nebo jiný subjekt v rámci jejich členského státu nebo jakoukoli fyzickou osobu nebo právnickou osobu o poskytnutí veškerých relevantních informací, údajů nebo dokumentů v jakémkoli formátu či formě a bez ohledu na médium, na kterém jsou uloženy, či místo, kde jsou uloženy, za účelem zjištění, zda došlo nebo dochází k protiprávnímu jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, a za účelem zjištění podrobností takového protiprávního jednání včetně sledování finančních a datových toků, zjištění totožnosti osob zapojených do finančních a datových toků a zjištění informací týkajících se bankovních účtů a vlastnictví internetových stránek;

c) pravomoc provádět nezbytné kontroly na místě, včetně pravomoci vstupovat do prostor, na pozemky nebo do dopravních prostředků, které obchodník, jehož se kontrola týká, využívá k provozování obchodní činnosti, podnikání, řemesla nebo k výkonu povolání, nebo požádat další orgány veřejné moci, aby tak učinily, za účelem přezkoumání, zabavení, převzetí nebo získání kopií informací, údajů či dokumentů, bez ohledu na médium, na kterém jsou uloženy; pravomoc zabavit jakékoli informace, údaje nebo dokumenty na nezbytnou dobu a v rozsahu nezbytném pro dosažení účelu kontroly; pravomoc požádat zástupce nebo zaměstnance obchodníka, jehož se kontrola týká, aby podal vysvětlení o skutečnostech, informacích, údajích či dokumentech týkajících se předmětu kontroly, a pořizovat záznamy těchto odpovědí;

d) pravomoc provádět kontrolní nákupy zboží nebo služeb, v případě potřeby pod krycí totožností, aby byla zjištěna protiprávní jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, a aby byly získány důkazy, včetně pravomoci pozorování, zkoumání, prostudování, demontáže nebo testování tohoto zboží nebo služeb.

4. Příslušné orgány mají alespoň tyto donucovací pravomoci:

a) pravomoc přijímat předběžná opatření s cílem zabránit riziku závažné újmy společným zájmům spotřebitelů;

b) pravomoc usilovat o získání nebo přijetí závazků obchodníka odpovědného za protiprávní jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, kterými se obchodník zaváže předmětné protiprávní jednání ukončit;

c) pravomoc získat od obchodníka z jeho vlastního podnětu dodatečné závazky ke zjednání nápravy ve prospěch spotřebitelů, kteří byli dotčeni údajným protiprávním jednáním, na něž se vztahuje toto nařízení, nebo případně usilovat o získání závazků od obchodníka, které spotřebitelům, kteří byli dotčeni tímto protiprávním jednáním, zajišťují zjednání odpovídající nápravy;

d) případně pravomoc informovat náležitými prostředky spotřebitele, kteří tvrdí, že v důsledku protiprávního jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, utrpěli újmu, o tom, jak se mohou domáhat náhrady za újmu podle vnitrostátního práva;

e) pravomoc písemně nařídit obchodníkovi, aby ukončil protiprávní jednání, na něž se vztahuje toto nařízení;

f) pravomoc zajistit ukončení nebo zákaz protiprávních jednání, na něž se vztahuje toto nařízení;

g) nejsou-li k dispozici jiné účinné prostředky k dosažení ukončení nebo zákazu protiprávního jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, a s cílem zabránit riziku závažné újmy společným zájmům spotřebitelů:

   i) pravomoc odstranit obsah nebo omezit přístup k on-line rozhraní nebo nařídit zřetelné zobrazení varování pro spotřebitele při přístupu k on-line rozhraní;

   ii) pravomoc nařídit poskytovateli hostingových služeb, aby on-line rozhraní odstranil, nebo aby k němu znemožnil či omezil přístup; nebo

   iii) případně pravomoc nařídit registrům nebo registrátorům domén vymazat plně kvalifikované doménové jméno a umožnit toto jméno zaregistrovat dotčenému příslušnému orgánu;

   včetně možnosti požádat třetí stranu nebo další orgán veřejné moci, aby provedly tato opatření;

h) pravomoc ukládat sankce, jako jsou pokuty nebo penále za protiprávní jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, a za nedodržení jakéhokoli rozhodnutí, příkazu, předběžného opatření, závazku obchodníka nebo jiného opatření přijatého podle tohoto nařízení.

Sankce uvedené v písmenu h) musí být účinné, přiměřené a odrazující v souladu s požadavky právních předpisů Unie na ochranu zájmů spotřebitelů. Případně musí být věnována náležitá pozornost zejména povaze, závažnosti a době trvání daného protiprávního jednání.

5. Pravomoc ukládat sankce, jako jsou pokuty nebo penále, za protiprávní jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, se vztahuje na jakékoli protiprávní jednání porušující právní předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů, pokud příslušný právní akt Unie uvedený v příloze stanovuje požadavek na zavedení sankcí. Tím není dotčena pravomoc vnitrostátních orgánů ukládat sankce podle vnitrostátního práva, jako jsou správní či jiné pokuty nebo penále, pokud právní akty Unie uvedené v příloze nestanovují požadavek na zavedení sankcí.

6. Příslušné orgány mají pravomoc zahajovat vyšetřování nebo řízení z moci úřední za účelem zajištění ukončení nebo zákazu protiprávních jednání, na něž se vztahuje toto nařízení.

7. Příslušné orgány mohou zveřejnit jakékoli pravomocné rozhodnutí, závazky obchodníka či příkazy přijaté podle tohoto nařízení, a to včetně zveřejnění totožnosti obchodníka odpovědného za protiprávní jednání, na něž se vztahuje toto nařízení.

8. Příslušné orgány mohou v příslušných případech konzultovat spotřebitelské organizace, sdružení obchodníků, určené subjekty nebo další dotčené osoby, pokud jde o účinnost navrhovaných závazků, kterými se obchodník zaváže ukončit protiprávní jednání, na něž se vztahuje toto nařízení.

Článek 10

Výkon minimálních pravomocí

1. Pravomoci stanovené v článku 9 jsou vykonávány buď:

a) přímo příslušnými orgány v rámci jejich vlastní kompetence;

b) případně s pomocí jiných příslušných orgánů nebo dalších orgánů veřejné moci;

c) případně vydáním pokynů určeným subjektům; nebo

d) prostřednictvím podání k soudům příslušným k přijetí nezbytného rozhodnutí, včetně případného odvolání, není-li žádosti o přijetí nezbytného rozhodnutí vyhověno.

2. Provádění a výkon pravomocí stanovených v článku 9 při uplatňování tohoto nařízení musí být přiměřené a v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem, včetně platných procesních záruk a zásad podle Listiny základních práv Evropské unie. Vyšetřovací a donucovací opatření přijatá při uplatňování tohoto nařízení musí být přiměřená povaze protiprávního jednání porušujícího právní předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů, a celkové skutečné nebo potenciální újmě jím způsobené.

KAPITOLA III

MECHANISMUS VZÁJEMNÉ POMOCI

Článek 11

Žádosti o informace

1. Dožádaný orgán poskytne dožadujícímu orgánu na jeho žádost bezodkladně a v každém případě do 30 dnů, nebylo-li dohodnuto jinak, veškeré relevantní informace nezbytné ke zjištění, zda došlo nebo dochází k protiprávnímu jednání uvnitř Unie, a k ukončení takového protiprávního jednání.

2. Dožádaný orgán provede vhodné a nezbytné vyšetřování nebo přijme jiná nezbytná či vhodná opatření s cílem shromáždit požadované informace. Je-li to nezbytné, předmětné vyšetřování se provede za pomoci dalších orgánů veřejné moci či určených subjektů.

3. Na žádost dožadujícího orgánu může dožádaný orgán povolit úředníkům dožadujícího orgánu, aby doprovázeli úředníky dožádaného orgánu při jejich vyšetřování.

Článek 12

Žádosti o donucovací opatření

1. Na žádost dožadujícího orgánu přijme dožádaný orgán veškerá nezbytná a přiměřená donucovací opatření s cílem dosáhnout ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Unie, a to prostřednictvím výkonu pravomocí stanovených v článku 9 a jakýchkoli dalších pravomocí udělených podle vnitrostátního práva. Dožádaný orgán určí vhodná donucovací opatření potřebná k dosažení ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Unie, která přijme bezodkladně a nejpozději do šesti měsíců od obdržení žádosti, nejsou-li uvedeny zvláštní důvody pro prodloužení této lhůty. V případě potřeby uloží dožádaný orgán obchodníkovi odpovědnému za protiprávní jednání uvnitř Unie sankce, jako jsou pokuty nebo penále. Dožádaný orgán může obdržet od obchodníka, z jeho vlastního podnětu, dodatečné závazky ke zjednání nápravy ve prospěch spotřebitelů, kteří byli údajným protiprávním jednáním uvnitř Unie dotčeni, nebo případně může usilovat o získání závazků od obchodníka, které zajišťují zjednání přiměřené nápravy pro spotřebitele, kteří byli tímto protiprávním jednáním dotčeni.

2. Dožádaný orgán pravidelně informuje dožadující orgán o krocích a opatřeních, které přijal, a o krocích a opatřeních, které má v úmyslu přijmout. Dožádaný orgán použije elektronickou databázi stanovenou v článku 35, aby dožadujícímu orgánu, příslušným orgánům jiných členských států a Komisi bezodkladně oznámil přijatá opatření a účinky těchto opatření na protiprávní jednání uvnitř Unie, včetně těchto informací:

a) zda byla uložena předběžná opatření;

b) zda bylo protiprávní jednání ukončeno;

c) která opatření byla přijata a zda byla tato opatření provedena;

d) do jaké míry byly spotřebitelům, kteří byli údajným protiprávním jednáním dotčeni, nabídnuty závazky ke zjednání nápravy.

Článek 13

Postup pro žádosti o vzájemnou pomoc

1. V žádosti o vzájemnou pomoc dožadující orgán poskytne informace nezbytné k tomu, aby umožnily dožádanému orgánu této žádosti vyhovět, včetně nezbytných důkazů, které lze získat pouze v členském státě dožadujícího orgánu.

2. Dožadující orgán zasílá tyto žádosti o vzájemnou pomoc ústřednímu styčnému úřadu členského státu dožádaného orgánu a pro informaci ústřednímu styčnému úřadu členského státu dožadujícího orgánu. Ústřední styčný úřad členského státu dožádaného orgánu žádosti bezodkladně postupuje vhodnému příslušnému orgánu.

3. Žádosti o vzájemnou pomoc a veškerá s nimi související sdělení se podávají písemně na standardizovaných formulářích a zasílají se elektronicky prostřednictvím elektronické databáze upravené v článku 35.

4. Dotčené příslušné orgány se dohodnou na jazycích, ve kterých budou podávány žádosti o vzájemnou pomoc a veškerá s nimi související sdělení.

5. Nelze-li dosáhnout dohody ohledně jazyků, podávají se žádosti o vzájemnou pomoc v úředním jazyce nebo jednom z úředních jazyků členského státu dožadujícího orgánu a odpovědi v úředním jazyce nebo jednom z úředních jazyků členského státu dožádaného orgánu. V takovém případě je každý příslušný orgán odpovědný za nezbytné překlady žádostí, odpovědí a dalších dokumentů, které obdrží od jiného příslušného orgánu.

6. Dožádaný orgán odpoví přímo jak dožadujícímu orgánu, tak ústředním styčným úřadům členských států dožadujícího orgánu a dožádaného orgánu.

Článek 14

Odmítnutí vyhovět žádosti o vzájemnou pomoc

1. Dožádaný orgán může odmítnout vyhovět žádosti o informace podle článku 11, pokud se uplatní jedna nebo více z těchto podmínek:

a) po konzultaci s dožadujícím orgánem se ukáže, že dožadující orgán nepotřebuje požadovanou informaci ke zjištění, zda došlo nebo dochází k protiprávnímu jednání uvnitř Unie nebo zda existuje důvodné podezření, že k němu může dojít;

b) dožadující orgán nesouhlasí s tím, že informace podléhají pravidlům týkajícím se důvěrnosti a zachovávání profesního a obchodního tajemství stanoveným v článku 33;

c) již bylo zahájeno trestní vyšetřování nebo soudní řízení před justičním orgánem členského státu dožádaného orgánu nebo dožadujícího orgánu proti témuž obchodníkovi ve věci téhož protiprávního jednání uvnitř Unie.

2. Dožádaný orgán může, po konzultaci s dožadujícím orgánem, odmítnout vyhovět žádosti o donucovací opatření podle článku 12, pokud se uplatní jedna nebo více z těchto podmínek:

a) justiční orgány členského státu dožádaného orgánu již zahájily trestní vyšetřování nebo soudní řízení nebo již existuje rozsudek, soudní smír nebo soudní rozhodnutí ve věci téhož protiprávního jednání uvnitř Unie a ohledně téhož obchodníka;

b) již byl zahájen výkon nezbytných donucovacích pravomocí, nebo již bylo přijato správní rozhodnutí ve věci téhož protiprávního jednání uvnitř Unie a ohledně téhož obchodníka v členském státu dožádaného orgánu s cílem dosáhnout rychlého a účinného ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Unie;

c) na základě náležitého vyšetřování dojde dožádaný orgán k závěru, že nedošlo k žádnému protiprávnímu jednání uvnitř Unie;

d) dožádaný orgán dojde k závěru, že dožadující orgán neposkytl informace, které jsou nezbytné podle čl. 13 odst. 1;

e) dožádaný orgán přijal závazky navržené obchodníkem, že ukončí protiprávní jednání uvnitř Unie ve stanovené lhůtě, přičemž tato lhůta ještě neuplynula.

Dožádaný orgán však žádosti o donucovací opatření podle článku 12 vyhoví, pokud obchodník nedodrží přijaté závazky ve lhůtě uvedené v písmenu e) prvního pododstavce.

3. Dožádaný orgán uvědomí dožadující orgán a Komisi o jakémkoli odmítnutí vyhovět žádosti o vzájemnou pomoc, přičemž uvede důvody tohoto odmítnutí.

4. V případě neshody mezi dožadujícím orgánem a dožádaným orgánem může dožadující orgán nebo dožádaný orgán postoupit věc Komisi, která ve věci bezodkladně vydá stanovisko. Pokud není věc postoupena Komisi, může přesto Komise vydat stanovisko z vlastního podnětu. Za účelem vydání tohoto stanoviska může Komise požádat o relevantní informace a dokumenty, které si mezi sebou dožadující orgán a dožádaný orgán vyměnily.

5. Komise sleduje fungování mechanismu vzájemné pomoci a dodržování postupů a lhůt pro vyřizování žádostí o vzájemnou pomoc ze strany příslušných orgánů. Komise má přístup k žádostem o vzájemnou pomoc a k informacím a dokumentům vyměňovaným mezi dožadujícím orgánem a dožádaným orgánem.

6. V náležitých případech může Komise vydat pokyny a poskytovat poradenství členským státům s cílem zajistit účinné a účelné fungování mechanismu vzájemné pomoci.

KAPITOLA IV

MECHANISMY PRO KOORDINOVANÉ VYŠETŘOVÁNÍ A VYMÁHÁNÍ PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ U ROZSÁHLÝCH PROTIPRÁVNÍCH JEDNÁNÍ A ROZSÁHLÝCH PROTIPRÁVNÍCH JEDNÁNÍ S UNIJNÍM ROZMĚREM

Článek 15

Postupy pro rozhodování mezi členskými státy

V otázkách, na které se vztahuje tato kapitola, jednají dotčené příslušné orgány na základě konsenzu.

Článek 16

Obecné zásady spolupráce

1. Pokud existuje důvodné podezření, že dochází k rozsáhlému protiprávnímu jednání nebo rozsáhlému protiprávnímu jednání s unijním rozměrem, příslušné orgány dotčené tímto protiprávním jednáním a Komise bezodkladně informují sebe navzájem a ústřední styčné úřady dotčené tímto protiprávním jednáním prostřednictvím vydání varování podle článku 26.

2. Příslušné orgány dotčené rozsáhlým protiprávním jednáním nebo rozsáhlým protiprávním jednáním s unijním rozměrem koordinují svá vyšetřovací a donucovací opatření, která přijmou při řešení těchto protiprávních jednání. Bezodkladně si vyměňují veškeré nezbytné důkazy a informace a poskytují sobě navzájem i Komisi veškerou nezbytnou pomoc.

3. Příslušné orgány dotčené rozsáhlým protiprávním jednáním nebo rozsáhlým protiprávním jednáním s unijním rozměrem zajistí, aby byly shromážděny veškeré nezbytné důkazy a informace a byla přijata veškerá nezbytná donucovací opatření za účelem dosažení ukončení nebo zákazu tohoto protiprávního jednání.

4. Aniž je dotčen odstavec 2, nemá toto nařízení vliv na vnitrostátní vyšetřovací a donucovací činnosti prováděné příslušnými orgány, pokud jde o totéž protiprávní jednání, kterého se dopouští tentýž obchodník.

5. V náležitých případech mohou příslušné orgány vyzvat úředníky Komise a další doprovázející osoby zmocněné Komisí k účasti na koordinovaných vyšetřováních, donucovacích opatřeních a dalších opatřeních, na která se vztahuje tato kapitola.

Článek 17

Zahájení koordinovaného postupu a určení koordinátora

1. Pokud existuje důvodné podezření na rozsáhlé protiprávní jednání, příslušné orgány dotčené tímto protiprávním jednáním přistoupí k zahájení koordinovaného postupu, který musí být založený na jejich vzájemné dohodě. Zahájení koordinovaného postupu se bezodkladně oznámí ústředním styčným úřadům dotčeným tímto protiprávním jednáním a Komisi.

2. Příslušné orgány dotčené podezřením na rozsáhlé protiprávní jednání určí jeden příslušný orgán dotčený podezřením na rozsáhlé protiprávní jednání jakožto koordinátora. Pokud nejsou tyto příslušné orgány schopny dosáhnout dohody na tomto určení, převezme úlohu koordinátora Komise.

3. Pokud má Komise důvodné podezření, že dochází k rozsáhlému protiprávnímu jednání s unijním rozměrem, oznámí to podle článku 26 bezodkladně příslušným orgánům a ústředním styčným úřadům, které jsou tímto údajným protiprávním jednáním dotčeny. V tomto oznámení Komise uvede důvody pro případné zahájení koordinovaného postupu. Příslušné orgány dotčené údajným rozsáhlým protiprávním jednáním s unijním rozměrem provedou na základě dostupných informací nebo informací, které jsou jim snadno přístupné, náležitá vyšetřování. Příslušné orgány dotčené údajným rozsáhlým protiprávním jednáním s unijním rozměrem oznámí podle článku 26 výsledky těchto vyšetřování ostatním příslušným orgánům, ústředním styčným úřadům dotčeným tímto protiprávním jednáním a Komisi, a to do jednoho měsíce ode dne oznámení Komise. Pokud z těchto vyšetřování vyplývá, že může docházet k rozsáhlému protiprávnímu jednání s unijním rozměrem, příslušné orgány dotčené tímto protiprávním jednáním začnou postupovat koordinovaně a přijmou opatření stanovená v článku 19, nebo v náležitých případech opatření stanovená v článcích 20 a 21.

4. Koordinovaný postup uvedený v odstavci 3 je koordinován Komisí.

5. Příslušný orgán se připojí ke koordinovanému postupu, pokud se v jeho průběhu ukáže, že je předmětným rozsáhlým protiprávním jednáním nebo rozsáhlým protiprávním jednáním s unijním rozměrem dotčen.

Článek 18

Důvody pro odmítnutí účasti na koordinovaném postupu

1. Příslušný orgán může odmítnout účastnit se koordinovaného postupu z kteréhokoli z následujících důvodů:

a) v členském státě příslušného orgánu již bylo zahájeno ohledně téhož obchodníka trestní vyšetřování nebo soudní řízení, byl vydán rozsudek nebo bylo dosaženo soudního smíru ve věci téhož protiprávního jednání;

b) v členském státě příslušného orgánu byl již před vydáním varování uvedeného v čl. 17 odst. 3 zahájen výkon nezbytných donucovacích pravomocí, nebo již bylo vydáno správní rozhodnutí ohledně téhož obchodníka ve věci téhož protiprávního jednání s cílem dosáhnout rychlého a účinného ukončení nebo zákazu předmětného rozsáhlého protiprávního jednání nebo rozsáhlého protiprávního jednání s unijním rozměrem;

c) na základě náležitého vyšetřování je zřejmé, že skutečný nebo potenciální dopad údajného rozsáhlého protiprávního jednání nebo rozsáhlého protiprávního jednání s unijním rozměrem je v členském státě příslušného orgánu zanedbatelný, a tento příslušný orgán tedy nemusí přijímat žádná donucovací opatření;

d) k předmětnému rozsáhlému protiprávnímu jednání nebo rozsáhlému protiprávnímu jednání s unijním rozměrem v členském státě příslušného orgánu nedošlo, a tento příslušný orgán tedy nemusí přijímat žádná donucovací opatření;

e) příslušný orgán přijal závazky navržené obchodníkem odpovědným za rozsáhlé protiprávní jednání nebo rozsáhlé protiprávní jednání s unijním rozměrem, že ukončí toto protiprávní jednání v členském státě tohoto příslušného orgánu, přičemž tyto závazky byly splněny, a příslušný orgán tedy nemusí přijmout žádná donucovací opatření.

2. Pokud se příslušný orgán odmítne účastnit koordinovaného postupu, bezodkladně informuje o svém rozhodnutí Komisi a ostatní příslušné orgány a ústřední styčné úřady dotčené rozsáhlým protiprávním jednáním nebo rozsáhlým protiprávním jednáním s unijním rozměrem, přičemž uvede důvody svého rozhodnutí a doloží nezbytné podpůrné dokumenty.

Článek 19

Vyšetřovací opatření při koordinovaných postupech

1. Příslušné orgány dotčené koordinovaným postupem zajistí, aby vyšetřování a kontroly probíhaly účinně, efektivně a koordinovaně. Usilují o to, aby vyšetřování a kontroly prováděly souběžně a aby v míře, v níž to dovoluje vnitrostátní procesní právo, prováděly předběžná opatření.

2. Mechanismus vzájemné pomoci podle kapitoly III lze, v případě potřeby, využít zejména ke shromažďování nezbytných důkazů a dalších informací od členských států jiných než od členských států dotčených koordinovaným postupem nebo k zajištění toho, aby dotčený obchodník neobcházel donucovací opatření.

3. Příslušné orgány dotčené koordinovaným postupem stanoví ve vhodných případech výsledek vyšetřování a posouzení rozsáhlého protiprávního jednání nebo případně rozsáhlého protiprávního jednání s unijním rozměrem ve společném postoji, na kterém se vzájemně dohodnou.

4. Pokud se příslušné orgány dotčené koordinovaným postupem nedohodnou jinak, koordinátor sdělí společný postoj obchodníkovi odpovědnému za rozsáhlé protiprávní jednání nebo rozsáhlé protiprávní jednání s unijním rozměrem. Obchodníkovi odpovědnému za rozsáhlé protiprávní jednání nebo rozsáhlé protiprávní jednání s unijním rozměrem se poskytne možnost vyjádřit se k obsahu společného postoje.

5. Aniž by byl dotčen článek 15 nebo pravidla týkající se důvěrnosti a zachovávání profesního a obchodního tajemství stanovená v článku 33, rozhodnou případně příslušné orgány dotčené koordinovaným postupem o zveřejnění společného postoje nebo jeho částí na svých internetových stránkách a mohou usilovat o získání názorů spotřebitelských organizací, sdružení obchodníků a dalších dotčených stran. Komise zveřejní společný postoj nebo jeho části na svých internetových stránkách po dohodě s dotčenými příslušnými orgány.

Článek 20

Závazky při koordinovaných postupech

1. Na základě společného postoje přijatého podle čl. 19 odst. 3 mohou příslušné orgány dotčené koordinovaným postupem vyzvat obchodníka odpovědného za rozsáhlé protiprávní jednání nebo rozsáhlé protiprávní jednání s unijním rozměrem, aby ve stanovené lhůtě navrhl závazky k ukončení tohoto protiprávního jednání. Obchodník může rovněž z vlastního podnětu navrhnout závazky k ukončení tohoto protiprávního jednání, nebo nabídnout závazky ke zjednání nápravy ve prospěch spotřebitelů, kteří byli tímto protiprávním jednáním dotčeni.

2. Ve vhodných případech, a aniž jsou dotčena pravidla týkající se důvěrnosti a zachovávání profesního a obchodního tajemství stanovená v článku 33, mohou příslušné orgány dotčené koordinovaným postupem zveřejnit na svých internetových stránkách závazky navržené obchodníkem odpovědným za rozsáhlé protiprávní jednání nebo rozsáhlé protiprávní jednání s unijním rozměrem, nebo případně může Komise zveřejnit závazky navržené tímto obchodníkem na svých internetových stránkách, pokud to dotčené příslušné orgány požadují. Příslušné orgány a Komise mohou usilovat o získání názorů spotřebitelských organizací, sdružení obchodníků a jiných dotčených stran.

3. Příslušné orgány dotčené koordinovaným postupem posoudí navržené závazky a sdělí výsledek tohoto posouzení obchodníkovi odpovědnému za rozsáhlé protiprávní jednání nebo rozsáhlé protiprávní jednání s unijním rozměrem, a pokud obchodník nabídl závazky ke zjednání nápravy, případně informují spotřebitele, kteří tvrdí, že v důsledku tohoto protiprávního jednání utrpěli újmu. Pokud jsou závazky přiměřené a dostatečné k ukončení rozsáhlého protiprávního jednání nebo rozsáhlého protiprávního jednání s unijním rozměrem, příslušné orgány tyto závazky přijmou a stanoví lhůtu, v níž musí být splněny.

4. Příslušné orgány dotčené koordinovaným postupem plnění závazků sledují. Zejména zajistí, aby obchodník odpovědný za rozsáhlé protiprávní jednání nebo rozsáhlé protiprávní jednání s unijním rozměrem pravidelně koordinátorovi vykazoval svůj pokrok při plnění závazků. Příslušné orgány dotčené koordinovaným postupem si v patřičných případech mohou vyžádat názory spotřebitelských organizací a odborníků s cílem ověřit, zda jsou kroky realizované obchodníkem v souladu s předmětnými závazky.

Článek 21

Donucovací opatření při koordinovaných postupech

1. Příslušné orgány dotčené koordinovaným postupem přijmou v rámci své jurisdikce veškerá nezbytná donucovací opatření proti obchodníkovi odpovědnému za rozsáhlé protiprávní jednání nebo rozsáhlé protiprávní jednání s unijním rozměrem s cílem dosáhnout ukončení nebo zákazu tohoto protiprávního jednání.

V náležitých případech uloží obchodníkovi odpovědnému za rozsáhlé protiprávní jednání nebo rozsáhlé protiprávní jednání s unijním rozměrem sankce, jako jsou pokuty nebo penále. Příslušné orgány mohou obdržet od obchodníka z jeho vlastního podnětu dodatečné závazky ke zjednání nápravy ve prospěch spotřebitelů, kteří jsou údajným rozsáhlým protiprávním jednáním nebo údajným rozsáhlým protiprávním jednáním s unijním rozměrem dotčeni, nebo mohou případně usilovat o získání závazků od obchodníka, které nabídnou zjednání odpovídající nápravy pro spotřebitele, kteří byli tímto protiprávním jednáním dotčeni.

Donucovací opatření jsou zvláště vhodná v těchto případech:

a) je nezbytné okamžité donucovací opatření, aby došlo k rychlému a účinnému ukončení nebo zákazu protiprávního jednání;

b) je nepravděpodobné, že protiprávní jednání v důsledku závazků navržených obchodníkem odpovědným za protiprávní jednání skončí;

c) obchodník odpovědný za protiprávní jednání nenavrhl závazky před uplynutím lhůty stanovené dotčenými příslušnými orgány pro jejich předložení;

d) závazky, které obchodník odpovědný za protiprávní jednání navrhl, nejsou dostatečné k tomu, aby bylo zajištěno ukončení protiprávního jednání nebo případně zjednána náprava pro spotřebitele, kteří tímto protiprávním jednáním utrpěli újmu; nebo

e) obchodník odpovědný za protiprávní jednání ve lhůtě uvedené v čl. 20 odst. 3 nesplnil závazky týkající se ukončení protiprávního jednání nebo případně zjednání nápravy pro spotřebitele, kteří protiprávním jednáním utrpěli újmu.

2. Donucovací opatření podle odstavce 1 jsou přijímána účinně, efektivně a koordinovaně s cílem dosáhnout ukončení nebo zákazu rozsáhlého protiprávního jednání nebo rozsáhlého protiprávního jednání s unijním rozměrem. Příslušné orgány dotčené koordinovaným postupem usilují o přijetí donucovacích opatření souběžně ve všech členských státech dotčených tímto protiprávním jednáním.

Článek 22

Ukončení koordinovaných postupů

1. Koordinovaný postup se ukončí, pokud příslušné orgány dotčené koordinovaným postupem dojdou k závěru, že rozsáhlé protiprávní jednání nebo rozsáhlé protiprávní jednání s unijním rozměrem bylo ve všech dotčených členských státech ukončeno nebo zakázáno, nebo že k němu nedošlo.

2. Koordinátor o ukončení koordinovaného postupu bezodkladně uvědomí Komisi a případně příslušné orgány a ústřední styčné úřady členských států dotčených koordinovaným postupem.

Článek 23

Úloha koordinátora

1. Koordinátor určený v souladu s článkem 17 nebo 29 zejména:

a) zajišťuje, aby byly všechny dotčené příslušné orgány a Komise řádně a včas informovány o pokroku vyšetřování nebo případně donucovacího opatření, a o předpokládaných dalších krocích a opatřeních, která je třeba přijmout;

b) koordinuje a sleduje vyšetřovací opatření přijatá dotčenými příslušný orgány v souladu s tímto nařízením;

c) koordinuje přípravu a sdílení všech nezbytných dokumentů s dotčenými příslušnými orgány a Komisí;

d) udržuje kontakt s obchodníkem a dalšími stranami dotčenými vyšetřovacími nebo případně donucovacími opatřeními, pokud se dotčené příslušné orgány a koordinátor nedohodnou jinak;

e) v náležitých případech koordinuje posuzování, konzultace a sledování dotčenými příslušnými orgány, stejně jako další kroky nezbytné ke zpracování a plnění závazků navržených dotčenými obchodníky;

f) v náležitých případech koordinuje donucovací opatření přijatá dotčenými příslušnými orgány;

g) koordinuje žádosti o vzájemnou pomoc podané dotčenými příslušnými orgány podle kapitoly III.

2. Koordinátor nenese odpovědnost za jednání či opomenutí dotčených příslušných orgánů při výkonu pravomocí stanovených v článku 9.

3. Pokud se koordinované postupy týkají rozsáhlých protiprávních jednání nebo rozsáhlých protiprávních jednání s unijním rozměrem porušujících právní akty Unie uvedené v čl. 2 odst. 10, vyzve koordinátor Evropský orgán pro bankovnictví, aby zastával úlohu pozorovatele.

Článek 24

Jazykový režim

1. Dotčené příslušné orgány se dohodnou na jazycích používaných příslušnými orgány pro oznámení, jakož i pro veškerá sdělení, na něž se vztahuje tato kapitola, spojená s koordinovanými postupy a společnými kontrolními akcemi.

2. Pokud není možné dosáhnout dohody mezi dotčenými příslušnými orgány, zasílají se oznámení a další sdělení v úředním jazyce nebo jednom z úředních jazyků členského státu, který oznámení či další sdělení provádí. V tomto případě, je-li to nezbytné, je každý dotčený příslušný orgán odpovědný za překlady oznámení, sdělení a dalších dokumentů, které obdrží od jiných příslušných orgánů.

Článek 25

Jazykové režimy pro komunikaci s obchodníky

Pro účely postupů stanovených v této kapitole je obchodník oprávněn komunikovat v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků používaných pro úřední účely v členském státě, v němž je usazen nebo má bydliště.

KAPITOLA V

CELOUNIJNÍ ČINNOSTI

Článek 26

Varování

1. Příslušný orgán bezodkladně uvědomí Komisi, jiné příslušné orgány a ústřední styčné úřady o jakémkoli důvodném podezření, že na jeho území dochází k protiprávnímu jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, které by mohlo mít dopad na zájmy spotřebitelů v jiných členských státech.

2. Komise bezodkladně uvědomí dotčené příslušné orgány a ústřední styčné úřady o jakémkoli důvodném podezření, že dochází k protiprávnímu jednání, na něž se vztahuje toto nařízení.

3. Při oznámeních, totiž při vydávání varování, podle odstavců 1 a 2 příslušný orgán nebo Komise uvedou ohledně podezření, že dochází k protiprávnímu jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, zejména tyto informace, jsou-li k dispozici:

a) popis jednání nebo opomenutí představujícího protiprávní jednání;

b) podrobnosti o výrobku nebo službě dotčených protiprávním jednáním;

c) názvy členských států dotčených nebo potenciálně dotčených protiprávním jednáním;

d) totožnost obchodníka nebo obchodníků odpovědných nebo podezřelých z protiprávního jednání;

e) právní základ pro možná opatření s odkazem na vnitrostátní právo a odpovídající ustanovení právních aktů Unie uvedených v příloze;

f) popis soudních řízení, donucovacích opatření či dalších opatření přijatých s ohledem na dané protiprávní jednání a jejich data a trvání, jakož i jejich stav;

g) totožnosti příslušných orgánů, které vedou soudní řízení a přijímají další opatření.

4. Při vydávání varování může příslušný orgán požádat příslušné orgány a příslušné ústřední styčné úřady v jiných členských státech a Komisi, nebo Komise může požádat příslušné orgány a příslušné ústřední styčné úřady v jiných členských státech o ověření, zda na základě dostupných informací nebo informací jednoduše přístupných dotčeným příslušným orgánům nebo případně Komisi neexistuje podezření, že k podobným protiprávním jednáním dochází i na území těchto jiných členských států, nebo zda v jiných členských státech proti takovým případům protiprávních jednání již nebyla učiněna donucovací opatření. Tyto příslušné orgány jiných členských států a Komise na žádost bezodkladně odpoví.

Článek 27

Externí varování

1. Každý členský stát svěří, pokud je to opodstatněné, určeným subjektům, evropským spotřebitelským centrům, spotřebitelským organizacím a sdružením spotřebitelů a případně sdružením obchodníků, která mají nezbytné odborné znalosti, pravomoc vydávat varování příslušným orgánům dotčených členských států a Komisi týkající se podezření na protiprávní jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, a poskytovat informace, které mají k dispozici, podle čl. 26 odst. 3 (dále jen „externí varování"). Každý členský stát bezodkladně předloží Komisi seznam těchto subjektů a informuje ji o jeho jakýchkoli změnách.

2. Komise po konzultaci s členskými státy svěří sdružením zastupujícím zájmy spotřebitele a případně zájmy obchodníků na úrovni Unie pravomoc vydávat externí varování.

3. Příslušné orgány nejsou v reakci na externí varování povinny zahájit řízení ani přijímat jiná opatření. Subjekty, které vydávají externí varování, zajistí, aby byly poskytnuté informace správné, aktuální a přesné a bezodkladně je opraví, případně odstraní, podle dané situace.

Článek 28

Výměna dalších informací relevantních pro odhalování protiprávních jednání

Příslušné orgány prostřednictvím elektronické databáze uvedené v článku 35 v rozsahu nezbytném k dosažení cílů tohoto nařízení bezodkladně oznámí Komisi a příslušným orgánům dotčených členských států jakékoli opatření, jež přijaly za účelem řešení protiprávního jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, v rámci své jurisdikce, pokud mají podezření, že předmětné protiprávní jednání může ovlivnit zájmy spotřebitelů v jiných členských státech.

Článek 29

Společné kontrolní akce (tzv. sweepy)

1. Příslušné orgány mohou rozhodnout o provedení společných kontrolních akcí s cílem ověřit, zda jsou dodržovány právní předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů, nebo odhalit protiprávní jednání porušující tyto právní předpisy. Pokud se zapojené příslušné orgány nedohodnou jinak, jsou společné kontrolní akce koordinovány Komisí.

2. Zapojené příslušné orgány mohou při provádění společných kontrolní akcí účinně využívat vyšetřovací pravomoci stanovené v čl. 9 odst. 3 a jakékoli další pravomoci, které jim svěřuje vnitrostátní právo.

3. Příslušné orgány mohou k účasti na společných kontrolních akcích přizvat určené subjekty, úředníky Komise a další doprovázející osoby pověřené Komisí.

Článek 30

Koordinace dalších činností přispívajících k vyšetřování a vymáhání dodržování právních předpisů

1. Členské státy v rozsahu nezbytném k dosažení cíle tohoto nařízení informují sebe navzájem a Komisi o svých činnostech v těchto oblastech:

a) odborné vzdělávání úředníků zapojených do uplatňování tohoto nařízení;

b) shromažďování, hodnocení a výměna údajů o stížnostech spotřebitelů;

c) tvorba odvětvových sítí úředníků;

d) tvorba informačních a komunikačních nástrojů; a

e) případně tvorba norem, metodik a pokynů týkajících se uplatňování tohoto nařízení.

2. Členské státy mohou v rozsahu nezbytném k dosažení cíle tohoto nařízení koordinovat a společně organizovat činnosti v oblastech uvedených v odstavci 1.

Článek 31

Výměna úředníků mezi příslušnými orgány

1. Příslušné orgány se mohou v zájmu zlepšení spolupráce zapojovat do programů výměn úředníků z jiných členských států. Příslušné orgány přijmou nezbytná opatření, která úředníkům z jiných členských států umožní účinně se zapojit do činností příslušného orgánu. Pro tento účel jsou tito úředníci oprávněni plnit úkoly jim svěřené hostitelským příslušným orgánem v souladu s právními předpisy jeho členského státu.

2. Občanskoprávní a trestní odpovědnost úředníka se po dobu výměny řídí stejnými pravidly jako odpovědnost úředníků hostitelského příslušného orgánu. Úředníci z jiných členských států dodržují profesní standardy a náležitá interní pravidla chování hostitelského příslušného orgánu. Tato pravidla chování zejména zajišťují ochranu osob, pokud jde o zpracování osobních údajů, korektnost postupů a řádné dodržování pravidel týkajících se důvěrnosti a zachovávání profesního a obchodního tajemství, stanovených v článku 33.

Článek 32

Mezinárodní spolupráce

1. Unie v rozsahu nezbytném k dosažení cíle tohoto nařízení spolupracuje se třetími zeměmi a s příslušnými mezinárodními organizacemi v oblastech působnosti tohoto nařízení s cílem chránit zájmy spotřebitelů. Unie a dotčené třetí země mohou uzavřít dohody stanovující ujednání pro spolupráci, včetně vypracování ujednání o vzájemné pomoci, výměny důvěrných informací a programů výměn zaměstnanců.

2. Dohody o spolupráci a vzájemné pomoci za účelem ochrany a posílení zájmů spotřebitelů, uzavřené mezi Unií a třetími zeměmi, musí dodržovat příslušná pravidla týkající se ochrany údajů použitelná pro předávání osobních údajů do třetích zemí.

3. Pokud příslušný orgán obdrží od orgánu třetí země informace, které mohou být relevantní pro příslušné orgány jiných členských států, sdělí tyto informace těmto příslušným orgánům v rozsahu, v jakém mu to dovolují použitelné dvoustranné dohody o pomoci uzavřené s danou třetí zemí, a v rozsahu, v jakém jsou tyto informace v souladu s právem Unie týkajícím se ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů.

4. Informace sdělené podle tohoto nařízení může příslušný orgán rovněž sdělit orgánu třetí země podle dvoustranné dohody o spolupráci s touto třetí zemí, pokud příslušný orgán, který informace původně poskytl, vyjádří souhlas a pokud je to v souladu s právem Unie týkajícím se ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů.

KAPITOLA VI

SPOLEČNÁ UJEDNÁNÍ

Článek 33

Používání a sdělování informací a profesní a obchodní tajemství

1. Informace shromážděné příslušnými orgány a Komisí nebo sdělené příslušným orgánům a Komisi při uplatňování tohoto nařízení se použijí pouze k zajištění souladu s právními předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů.

2. S informacemi uvedenými v odstavci 1 se nakládá jako s důvěrnými a tyto informace se používají nebo sdělují pouze s náležitým ohledem na obchodní zájmy fyzické osoby či právnické osoby, včetně obchodního tajemství a duševního vlastnictví.

3. Příslušné orgány však mohou po konzultaci příslušného orgánu, který informace poskytl, sdělovat informace nezbytné k:

a) prokázání protiprávních jednání, na něž se vztahuje toto nařízení; nebo

b) dosažení ukončení nebo zákazu protiprávních jednání, na něž se vztahuje toto nařízení.

Článek 34

Použití důkazů a nálezů z vyšetřování

Příslušné orgány mohou jako důkazy použít veškeré sdělené informace, dokumenty, zjištění, prohlášení, ověřené kopie nebo zprávy stejným způsobem jako obdobné dokumenty získané ve vlastním členském státě, bez ohledu na médium, na němž jsou uloženy.

Článek 35

Elektronická databáze

1. Komise zřídí a vede elektronickou databázi pro veškerou komunikaci mezi příslušnými orgány, ústředními styčnými úřady a Komisí podle tohoto nařízení. Všechny informace zaslané prostřednictvím elektronické databáze se ukládají a zpracovávají v této elektronické databázi. Tato databáze se zpřístupní příslušným orgánům, ústředním styčným úřadům a Komisi.

2. Informace poskytnuté subjekty vydávajícími externí varování podle čl. 27 odst. 1 nebo 2 se ukládají a zpracovávají v elektronické databázi. Tyto subjekty však nemají do této databáze přístup.

3. Pokud příslušný orgán, určený subjekt nebo subjekt vydávající externí varování podle čl. 27 odst. 1 nebo 2 zjistí, že se varování týkající se protiprávního jednání, které vydal podle článku 26 nebo 27, následně ukázalo jako nepodložené, toto varování odvolá. Komise bezodkladně odstraní z databáze příslušné informace a vyrozumí strany o důvodech jejich odstranění.

Údaje týkající se protiprávního jednání se uchovávají v elektronické databázi pouze po dobu nezbytnou pro dosažení účelu, pro který byly shromažďovány a zpracovávány, neuchovávají se však déle než po dobu pěti let ode dne, kdy:

a) dožádaný orgán oznámí Komisi podle čl. 12 odst. 2, že skončilo protiprávní jednání uvnitř Unie;

b) koordinátor oznámí ukončení koordinovaného postupu podle čl. 22 odst. 1; nebo

c) jsou informace zadány do databáze ve všech ostatních případech.

4. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví praktická a provozní opatření pro fungování elektronické databáze. Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem podle čl. 38 odst. 2.

Článek 36

Vzdání se nároku na náhradu nákladů

1. Členské státy se vzdávají veškerých nároků na náhradu nákladů vzniklých při uplatňování tohoto nařízení.

2. Bez ohledu na odstavec 1, pokud se jedná o žádosti o donucovací opatření podle článku 12, zůstává členský stát dožadujícího orgánu, odpovědný členskému státu dožádaného orgánu za veškeré náklady a ztráty vzniklé v důsledku opatření zrušených a prohlášených soudem za nedůvodná, pokud jde o skutkovou podstatu předmětného protiprávního jednání.

Článek 37

Priority v oblasti vymáhání dodržování právních předpisů

1. Do dne 17. ledna 2020 a poté každé dva roky si členské státy vymění mezi sebou navzájem a s Komisí informace o svých prioritách v oblasti vymáhání dodržování právních předpisů, pokud jde o uplatňování tohoto nařízení.

Tyto informace zahrnují:

a) informace týkající se tržních trendů, které mohou mít dopad na zájmy spotřebitelů v dotčeném členském státě a v jiných členských státech;

b) přehled činností prováděných podle tohoto nařízení během posledních dvou let, zejména vyšetřovacích a donucovacích opatření týkajících se rozsáhlých protiprávních jednání;

c) statistiky vyměňované prostřednictvím varování uvedených v článku 26;

d) předběžné prioritní oblasti pro vymáhání dodržování právních předpisů Unie na ochranu zájmů spotřebitelů v dotčeném členském státě na následující dva roky; a

e) navrhované prioritní oblasti pro vymáhání dodržování právních předpisů Unie na ochranu zájmů spotřebitelů na úrovni Unie na následující dva roky.

2. Aniž je dotčen článek 33, Komise každé dva roky vypracuje přehled informací uvedených v odst. 1 písm. a), b) a c) a zveřejní jej. Komise o tom rovněž informuje Evropský parlament.

3. V případech, kdy dojde k podstatné změně okolností nebo podmínek na trhu během dvouletého období od posledního předložení informací o jejich prioritách v oblasti vymáhání dodržování právních předpisů, členské státy tyto své priority aktualizují a informují o tom ostatní členské státy a Komisi.

4. Komise vypracuje souhrn priorit v oblasti vymáhání dodržování právních předpisů předložených členskými státy podle odstavce 1 tohoto článku a každoročně podává zprávu výboru uvedenému v čl. 38 odst. 1 s cílem usnadnit stanovování priorit činností podle tohoto nařízení. Komise si s členskými státy vyměňuje osvědčené postupy a referenční srovnávání, zejména s ohledem na činnosti v oblasti budování kapacit.

KAPITOLA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 38

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 39

Oznámení

Členské státy bezodkladně sdělí Komisi znění veškerých ustanovení vnitrostátních právních předpisů v oblasti působnosti tohoto nařízení, které přijmou, jakož i dohod v oblasti působnosti tohoto nařízení, kromě dohod týkajících se jednotlivých případů, které uzavřou.

Článek 40

Podávání zpráv

1. Do dne 17. ledna 2023 Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení.

2. Tato zpráva bude obsahovat hodnocení uplatňování tohoto nařízení, včetně posouzení účinnosti vymáhání dodržování právních předpisů Unie na ochranu zájmů spotřebitelů podle tohoto nařízení, zejména s ohledem na pravomoci příslušných orgánů stanovené v článku 9, zejména přezkoumání toho, jak se na hlavních spotřebitelských trzích, kterých se týká přeshraniční obchodování, vyvinulo dodržování právních předpisů Unie na ochranu zájmů spotřebitelů ze strany obchodníků.

Ke zprávě se případně připojí legislativní návrh.

Článek 41

Zrušení

Nařízení (ES) č. 2006/2004 se zrušuje s účinkem ode dne 17. ledna 2020.

Článek 42

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 17. ledna 2020.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 12. prosince 2017.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

PŘÍLOHA

Směrnice a nařízení uvedené v čl. 3 bodu 1

1. Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, 21.4.1993, s. 29).

2. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/6/ES ze dne 16. února 1998 o ochraně spotřebitelů při označování cen výrobků nabízených spotřebiteli (Úř. věst. L 80, 18.3.1998, s. 27).

3. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES ze dne 25. května 1999 o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží (Úř. věst. L 171, 7.7.1999, s. 12).

4. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1).

5. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67): články 86 až 100.

6. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37): článek 13.

7. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/65/ES ze dne 23. září 2002 o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku a o změně směrnice Rady 90/619/EHS a směrnic 97/7/ES a 98/27/ES (Úř. věst. L 271, 9.10.2002, s. 16).

8. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, 17.2.2004, s. 1).

9. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22).

10. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2006 ze dne 5. července 2006 o právech osob se zdravotním postižením a osob s omezenou schopností pohybu a orientace v letecké dopravě (Úř. věst. L 204, 26.7.2006, s. 1).

11. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES ze dne 12. prosince 2006 o klamavé a srovnávací reklamě (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 21): článek 1, čl. 2 písm. c) a články 4 až 8.

12. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36): článek 20.

13. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1371/2007 ze dne 23. října 2007 o právech a povinnostech cestujících v železniční přepravě (Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 14).

14. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. L 133, 22.5.2008, s. 66).

15. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství (Úř. věst. L 293, 31.10.2008, s. 3): články 22, 23 a 24.

16. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/122/ES ze dne 14. ledna 2009 o ochraně spotřebitele ve vztahu k některým aspektům smluv o dočasném užívání ubytovacího zařízení (timeshare), o dlouhodobých rekreačních produktech, o dalším prodeji a o výměně (Úř. věst. L 33, 3.2.2009, s. 10).

17. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) (Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1): články 9, 10, 11 a články 19 až 26.

18. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1177/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o právech cestujících při cestování po moři a na vnitrozemských vodních cestách a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 1).

19. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 181/2011 ze dne 16. února 2011 o právech cestujících v autobusové a autokarové dopravě a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 1).

20. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 64).

21. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU ze dne 21. května 2013 o alternativním řešení spotřebitelských sporů a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (směrnice o alternativním řešení spotřebitelských sporů) (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 63): článek 13.

22. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 524/2013 ze dne 21. května 2013 o řešení spotřebitelských sporů on-line a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (nařízení o řešení spotřebitelských sporů on-line) (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 1): článek 14.

23. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ze dne 4. února 2014 o smlouvách o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení a o změně směrnic 2008/48/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 60, 28.2.2014, s. 34): články 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, kapitola 10 a přílohy I a II.

24. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/92/EU ze dne 23. července 2014 o porovnatelnosti poplatků souvisejících s platebními účty, změně platebního účtu a přístupu k platebním účtům se základními prvky (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 214): články 3 až 18 a čl. 20 odst. 2.

25. Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2302 ze dne 25. listopadu 2015 o souborných cestovních službách a spojených cestovních službách, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU a o zrušení směrnice Rady 90/314/EHS (Úř. věst. L 326, 11.12.2015, s. 1).

26. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1128 ze dne 14. června 2017 o přeshraniční přenositelnosti online služeb poskytujících obsah v rámci vnitřního trhu (Úř. věst. L 168, 30.6.2017, s. 1).

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2017/2395

ze dne 12. prosince 2017,

kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o přechodná opatření pro zmírnění dopadu zavedení IFRS 9 na kapitál a pro zacházení s některými expozicemi vůči subjektům veřejného sektoru denominovanými v národní měně kteréhokoli členského státu jako s velkými expozicemi

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([2]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 24. července 2014 zveřejnila Rada pro mezinárodní účetní standardy Mezinárodní standard účetního výkaznictví (IFRS) 9 Finanční nástroje (dále jen „IFRS 9“). IFRS 9 má za cíl zdokonalit účetní vykazování finančních nástrojů tím, že řeší problémy, které v této oblasti vyvstaly během finanční krize. IFRS 9 zejména reaguje na výzvu skupiny G20 přejít k modelu, který pro účely zaúčtování očekávaných úvěrových ztrát z finančních aktiv sleduje v budoucnu delší časový horizont. V souvislosti se zaúčtováním očekávaných úvěrových ztrát z finančních aktiv nahrazuje Mezinárodní účetní standard (IAS) 39.

(2) Komise přijala IFRS 9 nařízením Komise (EU) 2016/2067 ([4]). V souladu s uvedeným nařízením mají úvěrové instituce a investiční podniky (dále jen „instituce“), které sestavují svoje účetní závěrky podle IFRS, povinnost uplatňovat IFRS 9 od prvního dne prvního účetního období, které začíná dne 1. ledna 2018 nebo později.

(3) Uplatňování IFRS 9 může vést k náhlému výraznému zvýšení opravných položek na očekávané úvěrové ztráty a v důsledku toho k náhlému poklesu kmenového kapitálu tier 1 institucí. Přestože se Basilejský výbor pro bankovní dohled v současné době zabývá dlouhodobějším regulatorním zacházením s opravnými položkami na očekávané úvěrové ztráty, do nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ([5]) by měla být vložena přechodná opatření, která umožní zmírnit zmíněný potenciální výrazný negativní dopad vykazování očekávaných úvěrových ztrát na kmenový kapitál tier 1.

(4) Ve svém usnesení ze dne 6. října 2016 o mezinárodních standardech finančního výkaznictví IFRS 9 ([6]) vyzval Evropský parlament k uplatnění režimu postupného zavádění, který by zmírnil dopady nového modelu pro znehodnocení obsaženého v IFRS 9.

([1]) Stanovisko ze dne 8. listopadu 2017 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).
([2]) Úř. věst. C 209, 30.6.2017, s. 36.
([3]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 30. listopadu 2017 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 7. prosince 2017.
([4]) Nařízení Komise (EU) 2016/2067 ze dne 22. listopadu 2016, kterým se mění nařízení (ES) č. 1126/2008, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002, pokud jde o Mezinárodní standard účetního výkaznictví 9 (Úř. věst. L 323, 29.11.2016, s. 1).
([5]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).
([6]) Dosud nezveřejněné v Úředním věstníku.

(5) Jestliže počáteční rozvaha instituce ke dni prvního použití IFRS 9 odráží ve srovnání s konečnou rozvahou k předchozímu dni pokles kmenového kapitálu tier 1 v důsledku zvýšených opravných položek na očekávané úvěrové ztráty včetně opravné položky na očekávané úvěrové ztráty za dobu trvání u finančních aktiv, která jsou úvěrově znehodnocena, jak je vymezeno v dodatku A k IFRS 9 stanovenému v příloze nařízení Komise (ES) č. 1126/2008 ([1]) (dále jen „příloha týkající se IFRS 9“), mělo by být této instituci dovoleno, aby část zvýšených opravných položek na očekávané úvěrové ztráty zahrnovala po určité přechodné období do svého kmenového kapitálu tier 1. Toto přechodné období by mělo trvat nejdéle pět let a mělo by začít v roce 2018. Příslušná část opravných položek na očekávané úvěrové ztráty, kterou lze do kmenového kapitálu tier 1 zahrnout, by měla postupně klesat až na nulu, tak aby bylo zajištěno plné uplatňování IFRS 9 od prvního dne po skončení přechodného období. Dopad, který opravné položky na očekávané úvěrové ztráty mají na kmenový kapitál tier 1, by však v průběhu přechodného období plně neutralizován být neměl.

(6) Instituce by se měly rozhodnout, zda budou tato přechodná opatření uplatňovat, a informovat o tom příslušný orgán. V průběhu přechodného období by měla mít instituce možnost své prvotní rozhodnutí jednou zvrátit, a to s předchozím svolením příslušného orgánu, který by měl zajistit, aby toto rozhodnutí nebylo motivováno úvahami souvisejícími s regulatorní arbitráží.

(7) Jelikož by se opravné položky na očekávané úvěrové ztráty vytvářené po dni, k němuž instituce poprvé použije IFRS 9, mohly neočekávaně zvýšit vlivem zhoršujícího se makroekonomického výhledu, měla by být v těchto případech institucím poskytnuta další úleva.

(8) Od institucí, jež se rozhodnou uplatňovat přechodná opatření, by mělo být vyžadováno, aby upravily výpočet regulatorních položek, jež jsou opravnými položkami na očekávané úvěrové ztráty přímo dotčeny, a zajistily tak, že u nich nedojde k nepřiměřenému snížení kapitálových požadavků. Například specifické úpravy o úvěrové riziko, jimiž se v rámci standardizovaného přístupu snižuje hodnota expozice o úvěrové riziko, by měly být sníženy koeficientem, který má za následek zvýšení hodnoty expozice. Tím by se zajistilo, aby u instituce nedošlo ke zvýšení jejího kmenového kapitálu tier 1 v důsledku přechodných opatření a současně s tím i ke snížení hodnoty expozice.

(9) Instituce, jež se rozhodnou uplatňovat přechodná opatření v souvislosti s IFRS 9, uvedená v tomto nařízení, by měly veřejně zpřístupnit informace o kapitálu, kapitálových poměrech i pákovém poměru jak s uplatněním těchto opatření, tak bez něj, aby byla veřejnost s to určit dopad těchto opatření.

(10) Rovněž je vhodné stanovit přechodná opatření týkající se vynětí z limitu velkých expozic, která jsou k dispozici pro expozice vůči určitému dluhu veřejného sektoru členských států denominovanému v národní měně kteréhokoli členského státu. Přechodné období by mělo trvat tři roky od 1. ledna 2018 a mělo by se týkat expozic tohoto druhu nabytých dne 12. prosince 2017 nebo později, zatímco u expozic tohoto druhu nabytých před uvedeným dnem by měl být zachován dosavadní stav a vynětí z limitu velkých expozic by se na ně mělo vztahovat i nadále.

(11) S cílem umožnit, aby přechodná opatření stanovená v tomto nařízená mohla být uplatňována od 1. ledna 2018, by toto nařízení mělo vstoupit v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

(12) Nařízení (EU) č. 575/2013 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

([1]) Nařízení Komise (ES) č. 1126/2008 ze dne 3. listopadu 2008, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 (Úř. věst. L 320, 29.11.2008, s. 1).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) č. 575/2013 se mění takto:

1) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 473a

Zavedení IFRS 9

1. Odchylně od článku 50 mohou do konce přechodného období stanoveného v odstavci 6 tohoto článku následující instituce zahrnout do svého kmenového kapitálu tier 1 částku vypočtenou v souladu s tímto odstavcem:

a) instituce, které sestavují své účetní závěrky v souladu s mezinárodními účetními standardy přijatými postupem podle čl. 6 odst. 2 nařízení (ES) č. 1606/2002;

b) instituce, které na základě čl. 24 odst. 2 tohoto nařízení provádějí oceňování aktiv a podrozvahových položek a určování výše kapitálu v souladu s mezinárodními účetními standardy přijatými postupem podle čl. 6 odst. 2 nařízení (ES) č. 1606/2002;

c) instituce, které provádějí oceňování aktiv a podrozvahových položek v souladu s účetními standardy podle směrnice 86/635/EHS a které používají model očekávaných úvěrových ztrát, který je stejný jako model používaný v mezinárodních účetních standardech přijatých postupem podle čl. 6 odst. 2 nařízení (ES) č. 1606/2002.

Částka uvedená v prvním pododstavci se vypočítá jako součet těchto hodnot:

a) u expozic podléhajících rizikovému vážení podle části třetí hlavy II kapitoly 2 částky (ABSA) vypočtené podle tohoto vzorce:

$$AB_{SA} = (A_{2,SA} + A_{4,SA} - t) \cdot f$$

kde:

$A_{2,SA}$ = částka vypočtená podle odstavce 2;

$A_{4,SA}$ = částka vypočtená podle odstavce 4 na základě částek vypočtených podle odstavce 3;

f = příslušný koeficient stanovený v odstavci 6;

t = zvýšení kmenového kapitálu tier 1 vlivem daňové odpočitatelnosti částek $A_{2,SA}$ a $A_{4,SA}$;

b) u expozic podléhajících rizikovému vážení podle části třetí hlavy II kapitoly 3 částky (AB_{IRB}) vypočtené podle tohoto vzorce:

$$AB_{IRB} = (A_{2,IRB} + A_{4,IRB} - t) \cdot f$$

kde:

$A_{2,IRB}$ = částka vypočtená podle odstavce 2 a upravená podle odst. 5 písm. a);

$A_{4,IRB}$ = částka vypočtená podle odstavce 4 na základě částek vypočtených podle odstavce 3 a upravených podle odst. 5 písm. b) a c);

f = příslušný koeficient stanovený v odstavci 6;

t = zvýšení kmenového kapitálu tier 1 vlivem daňové odpočitatelnosti částek $A_{2,IRB}$ a $A_{4,IRB}$.

2. Částku $A_{2,SA}$ uvedenou v odst. 1 druhém pododstavci písm. a) a částku $A_{2,IRB}$ uvedenou v odst. 1 druhém pododstavci písm. b) vypočítají instituce jako vyšší z částek uvedených v písmenech a) a b) tohoto odstavce samostatně pro své expozice podléhající rizikovému vážení podle části třetí hlavy II kapitoly 2 a pro své expozice podléhající rizikovému vážení podle části třetí hlavy II kapitoly 3:

a) nula;

b) částka vypočtená podle bodu i) a snížená o částku vypočtenou podle bodu ii):

i) součet dvanáctiměsíčních očekávaných úvěrových ztrát stanovených podle bodu 5.5.5 IFRS 9 stanoveného v příloze nařízení Komise (ES) č. 1126/2008 (dále jen „příloha týkající se IFRS 9“) a výše opravné položky na očekávané úvěrové ztráty za dobu trvání stanovené podle bodu 5.5.3 přílohy týkající se IFRS 9 k 1. lednu 2018 nebo ke dni prvotního použití IFRS 9;

ii) celková výše ztrát ze snížení hodnoty u finančních aktiv zařazených do kategorií úvěry a jiné pohledávky, finanční investice držené do splatnosti a realizovatelná finanční aktiva ve smyslu bodu 9 IAS 39, jiná než kapitálové nástroje a podílové jednotky nebo akcie v subjektech kolektivního investování, stanovená v souladu s body 63, 64, 65, 67, 68 a 70 IAS 39 stanovenými v příloze nařízení Komise (ES) č. 1126/2008 k 31. prosinci 2017 nebo ke dni předcházejícímu dni prvotního použití IFRS 9.

3. Instituce vypočítají samostatně pro expozice podléhající rizikovému vážení podle části třetí hlavy II kapitoly 2 a pro expozice podléhající rizikovému vážení podle části třetí hlavy II kapitoly 3 částku, o kterou částka uvedená v písmeni a) převyšuje částku uvedenou v písmeni b):

a) součet dvanáctiměsíčních očekávaných úvěrových ztrát stanovených podle bodu 5.5.5 přílohy týkající se IFRS 9 a výše opravné položky na očekávané úvěrové ztráty za dobu trvání stanovené podle bodu 5.5.3 přílohy týkající se IFRS 9 s vyloučením opravné položky na očekávané úvěrové ztráty za dobu trvání u finančních aktiv, která jsou úvěrově znehodnocena, jak je vymezeno v dodatku A přílohy týkající se IFRS 9, k datu vykázání;

b) součet dvanáctiměsíčních očekávaných úvěrových ztrát stanovených podle bodu 5.5.5 přílohy týkající se IFRS 9 a výše opravné položky na očekávané úvěrové ztráty za dobu trvání stanovené podle bodu 5.5.3 přílohy týkající se IFRS 9 s vyloučením opravné položky na očekávané úvěrové ztráty za dobu trvání u finančních aktiv, která jsou úvěrově znehodnocena, jak je vymezeno v dodatku A přílohy týkající se IFRS 9, k 1. lednu 2018 nebo ke dni prvotního použití IFRS 9.

4. Pro expozice podléhající rizikovému vážení podle části třetí hlavy II kapitoly 2 dosadí instituce v případě, že částka stanovená podle odst. 3 písm. a) převýší částku stanovenou v odst. 3 písm. b), za hodnotu $A_{4,SA}$ rozdíl těchto částek; jinak dosadí za hodnotu $A_{4,SA}$ nulu.

Pro expozice podléhající rizikovému vážení podle části třetí hlavy II kapitoly 3 dosadí instituce v případě, že částka stanovená podle odst. 3 písm. a) po uplatnění odst. 5 písm. b) převýší částku pro tyto expozice stanovenou v odst. 3 písm. b) po uplatnění odst. 5 písm. c), za hodnotu $A_{4,IRB}$ rozdíl těchto částek; jinak dosadí za hodnotu $A_{4,IRB}$ nulu.

5. U expozic podléhajících rizikovému vážení podle části třetí hlavy II kapitoly 3 použijí instituce odstavce 2 až 4 takto:

a) při výpočtu $A_{2,IRB}$ instituce sníží každou z částek vypočtených podle odst. 2 písm. b) bodů i) a ii) tohoto článku o úhrnnou výši očekávaných ztrát vypočtenou podle čl. 158 odst. 5, 6 a 10 k 31. prosinci 2017 nebo ke dni

předcházejícímu dni prvotního použití IFRS 9. Je-li výsledkem tohoto výpočtu u částky uvedené v odst. 2 písm. b) bodě i) tohoto článku záporné číslo, dosadí instituce za hodnotu této částky nulu. Je-li výsledkem tohoto výpočtu u částky uvedené v odst. 2 písm. b) bodě ii) tohoto článku záporné číslo, dosadí instituce za hodnotu této částky nulu;

b) instituce nahradí částku vypočtenou podle odst. 3 písm. a) tohoto článku součtem dvanáctiměsíčních očekávaných úvěrových ztrát stanovených podle bodu 5.5.5 přílohy týkající se IFRS 9 a výše opravné položky na očekávané úvěrové ztráty za dobu trvání stanovené podle bodu 5.5.3 přílohy týkající se IFRS 9 s vyloučením opravné položky na očekávané úvěrové ztráty za dobu trvání u finančních aktiv, která jsou úvěrově znehodnocena, jak je vymezeno v dodatku A přílohy týkající se IFRS 9, sníženým o úhrnnou výši souvisejících očekávaných ztrát pro tyto expozice vypočtenou podle čl. 158 odst. 5, 6 a 10 k datu vykázání. Je-li výsledkem tohoto výpočtu záporné číslo, dosadí instituce za hodnotu částky v odst. 3 písm. a) tohoto článku nulu;

c) instituce nahradí částku vypočtenou podle odst. 3 písm. b) tohoto článku součtem dvanáctiměsíčních očekávaných úvěrových ztrát stanovených podle bodu 5.5.5 přílohy týkající se IFRS 9 a výše opravné položky na očekávané úvěrové ztráty za dobu trvání stanovené podle bodu 5.5.3 přílohy týkající se IFRS 9 s vyloučením opravné položky na očekávané úvěrové ztráty za dobu trvání u finančních aktiv, která jsou úvěrově znehodnocena, jak je vymezeno v dodatku A přílohy týkající se IFRS 9, k 1. lednu 2018 nebo ke dni prvotního použití IFRS 9 sníženým o úhrnnou výši souvisejících očekávaných ztrát pro tyto expozice vypočtenou podle čl. 158 odst. 5, 6 a 10. Je-li výsledkem tohoto výpočtu záporné číslo, dosadí instituce za hodnotu částky uvedenou v odst. 3 písm. b) tohoto článku nulu.

6. Při výpočtu částky AB_{SA} uvedené v odst. 1 druhém pododstavci písm. a) a částky AB_{IRB} uvedené v odst. 1 druhém pododstavci písm. b) použijí instituce tyto koeficienty:

a) 0,95 v období od 1. ledna 2018 do 31. prosince 2018;

b) 0,85 v období od 1. ledna 2019 do 31. prosince 2019;

c) 0,7 v období od 1. ledna 2020 do 31. prosince 2020;

d) 0,5 v období od 1. ledna 2021 do 31. prosince 2021;

e) 0,25 v období od 1. ledna 2022 do 31. prosince 2022.

Instituce, jejichž účetní období začíná po 1. lednu 2018, avšak před 1. lednem 2019, upraví data uvedená v písm. a) až e) prvního pododstavce tak, aby odpovídala jejich účetnímu období, oznámí upravená data svému příslušnému orgánu a zveřejní je.

Instituce, jež začnou účetní standardy uvedené v odstavci 1 používat 1. ledna 2019 nebo později, použijí příslušný koeficient podle prvního pododstavce písm. b) až e) počínaje koeficientem odpovídajícím roku prvního použití uvedených účetních standardů.

7. Pokud instituce do svého kmenového kapitálu tier 1 zahrne částku podle odstavce 1 tohoto článku, přepočítá veškeré požadavky stanovené v tomto nařízení a ve směrnici 2013/36/EU, které používají kteroukoli z následujících položek, a to tak, že nezohlední účinky, jež na tyto položky mají opravné položky na očekávané úvěrové ztráty zahrnuté do jejího kmenového kapitálu tier 1:

a) výše odložených daňových pohledávek, která se od kmenového kapitálu tier 1 odečítá podle čl. 36 odst. 1 písm. c) nebo je rizikově vážena podle čl. 48 odst. 4;

b) hodnota expozice stanovená podle čl. 111 odst. 1, přičemž se specifické úpravy o úvěrové riziko, kterými se hodnota expozice snižuje, vynásobí tímto faktorem navýšení (sf):

$$sf = 1 - (AB_{SA}/RA_{SA})$$

kde:

AB_{SA} = částka vypočtená podle odst. 1 druhého pododstavce písm. a);

RA_{SA} = celkový objem specifických úprav o úvěrové riziko;

c) objem položek kapitálu tier 2 vypočtený podle čl. 62 písm. d).

8. Během období stanoveného v odstavci 6 tohoto článku instituce, které se rozhodly uplatňovat přechodná opatření stanovená v tomto článku, zpřístupní vedle informací požadovaných v části osmé informace o objemu kapitálu, kmenovém kapitálu tier 1 a kapitálu tier 1, poměru kmenového kapitálu tier 1, kapitálovém poměru tier 1, celkovém kapitálovém poměru a pákovém poměru, které by měly, kdyby tento článek neuplatňovaly.

9. Instituce se rozhodne, zda bude opatření stanovená v tomto článku během přechodného období uplatňovat, a o svém rozhodnutí informuje do 1. února 2018 příslušný orgán. V průběhu přechodného období může instituce své prvotní rozhodnutí jednou zvrátit, jestliže k tomu předtím obdržela svolení příslušného orgánu. Všechna rozhodnutí učiněná podle tohoto pododstavce instituce zveřejní.

Instituce, která se rozhodla uplatňovat přechodná opatření stanovená v tomto článku, se může rozhodnout neuplatňovat odstavec 4, v kterémžto případě o svém rozhodnutí informuje do 1. února 2018 příslušný orgán. V tomto případě dosadí instituce za hodnotu A_4 uvedenou v odstavci 1 nulu. V průběhu přechodného období může instituce své prvotní rozhodnutí jednou zvrátit, jestliže k tomu předtím obdržela svolení příslušného orgánu. Všechna rozhodnutí učiněná podle tohoto pododstavce instituce zveřejní.

10. V souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydá EBA do 30. června 2018 pokyny týkající se požadavků na zveřejňování informací podle tohoto článku.“

2) V článku 493 se doplňují tyto odstavce:

„4. Odchylně od čl. 395 odst. 1 mohou příslušné orgány institucím dovolit nabývat kterékoli z expozic stanovených v odstavci 5 tohoto článku, jež splňují podmínky stanovené v odstavci 6 tohoto článku, až do této výše:

a) 100 % kapitálu tier 1 instituce do 31. prosince 2018;

b) 75 % kapitálu tier 1 instituce do 31. prosince 2019;

c) 50 % kapitálu tier 1 instituce do 31. prosince 2020.

Limity uvedené v prvním pododstavci písm. a), b) a c) se uplatní na hodnoty expozic po zohlednění účinku snižování úvěrového rizika podle článků 399 až 403.

5. Přechodná opatření stanovená v odstavci 4 se použijí na tyto expozice:

a) aktiva představující pohledávky vůči ústředním vládám, centrálním bankám nebo subjektům veřejného sektoru členských států;

b) aktiva představující pohledávky výslovně zaručené ústředními vládami, centrálními bankami nebo subjekty veřejného sektoru členských států;

c) jiné expozice vůči ústředním vládám, centrálním bankám nebo subjektům veřejného sektoru členských států nebo jimi zaručené;

d) aktiva představující pohledávky vůči regionálním vládám nebo místním orgánům členských států, s nimiž se podle čl. 115 odst. 2 zachází jako s expozicemi vůči ústřední vládě;

e) jiné expozice vůči regionálním vládám nebo místním orgánům členských států nebo jimi zaručené, s nimiž se podle čl. 115 odst. 2 zachází jako s expozicemi vůči ústřední vládě.

Pro účely prvního pododstavce písm. a), b) a c) se přechodná opatření stanovená v odstavci 4 tohoto článku použijí pouze na aktiva a jiné expozice vůči subjektům veřejného sektoru nebo jimi zaručené, s nimiž se podle čl. 116 odst. 4 zachází jako s expozicemi vůči ústřední vládě, regionální vládě nebo místnímu orgánu. Pokud se s aktivy a jinými expozicemi vůči subjektům veřejného sektoru nebo jimi zaručenými zachází podle čl. 116 odst. 4 jako s expozicemi vůči regionální vládě nebo místnímu orgánu, použijí se přechodná opatření stanovená v odstavci 4 tohoto článku pouze tam, kde se s expozicemi vůči dané regionální vládě nebo místnímu orgánu podle čl. 115 odst. 2 zachází jako s expozicemi vůči ústřední vládě.

6. Přechodná opatření stanovená v odstavci 4 tohoto článku se použijí pouze tehdy, splňuje-li expozice uvedená v odstavci 5 tohoto článku všechny tyto podmínky:

a) expozici by podle čl. 495 odst. 2 ve znění platném k 31. prosinci 2017 byla přidělena riziková váha 0 %;

b) expozice byla nabyta dne 12. prosince 2017 nebo později.

7. Expozice uvedená v odstavci 5 tohoto článku, která byla nabyta před 12. prosincem 2017 a které byla k 31. prosinci 2017 podle čl. 495 odst. 2 přidělena riziková váha 0 %, je z uplatňování čl. 395 odst. 1 vyňata.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2018.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 12. prosince 2017.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2017/2396

ze dne 13. prosince 2017,

kterým se mění nařízení (EU) č. 1316/2013 a (EU) 2015/1017, pokud jde o prodloužení doby trvání Evropského fondu pro strategické investice, jakož i zavedení technických zlepšení daného fondu a Evropského centra pro investiční poradenství

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 172 a 173, na čl. 175 třetí pododstavec a na čl. 182 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ([2]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Od předložení sdělení Komise nazvaného „Investiční plán pro Evropu“ (dále jen „investiční plán“) dne 26. listopadu 2014 se zlepšily podmínky pro obnovení investic a vrací se důvěra v evropské hospodářství a růst. Unie nyní zažívá čtvrtý rok mírného oživení, přičemž hrubý domácí produkt v roce 2015 vzrostl o 2 %, avšak míra nezaměstnanosti zůstává vyšší než v době před krizí. Komplexní úsilí zahájené investičním plánem již přináší konkrétní výsledky, přestože plný dopad Evropského fondu pro strategické investice (EFSI) na růst zatím nelze odhadnout, neboť makroekonomické účinky větších investičních projektů nemohou být okamžité. Během roku 2017 investice postupně rostly, avšak tempo tohoto růstu je stále poměrně pomalé a zaostává za historickými úrovněmi.

(2) Tuto pozitivní investiční dynamiku je třeba udržet a je třeba nadále usilovat o to, aby se investice vrátily ke svému dlouhodobě udržitelnému trendu tím, že budou zasahovat reálnou ekonomiku. Mechanismy investičního plánu fungují a měly by být posíleny v zájmu další mobilizace soukromých investic tak, aby měly podstatný makroekonomický dopad a přispívaly k vytváření pracovních míst v odvětvích, která jsou důležitá pro budoucnost Unie a v nichž přetrvávají selhání trhu či suboptimální investiční situace.

(3) Dne 1. června 2016 vydala Komise sdělení nazvané „Obnova investic v Evropě – zhodnocení investičního plánu pro Evropu“, v němž poukazuje na dosažené výsledky investičního plánu a nastiňuje další plánované kroky, včetně prodloužení EFSI nad počáteční tříleté období, posílení okna pro malé a střední podniky uvnitř stávajícího rámce a posilování Evropského centra pro investiční poradenství (EIAH).

(4) Dne 11. listopadu 2016 přijal Evropský účetní dvůr stanovisko k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) č. 1316/2013 a (EU) 2015/1017, a k připojenému hodnocení Komise v souladu s čl. 18 odst. 2 nařízení (EU) 2015/1017 nazvané „EFSI: příliš brzký návrh na prodloužení a rozšíření“.

([1]) Úř. věst. C 75, 10.3.2017, s. 57.
([2]) Úř. věst. C 185, 9.6.2017, s. 62.
([3]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 12. prosince 2017 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 12. prosince 2017.

(5) EFSI, který provádí a spolusponzoruje skupina Evropské investiční banky (EIB), je z kvantitativního hlediska na dobré cestě ke splnění cíle mobilizovat do poloviny roku 2018 nejméně 315 000 000 000 EUR na dodatečné investice do reálné ekonomiky. Reakce a přijetí na trhu byly velmi rychlé zejména v případě okna pro malé a střední podniky, kde EFSI plní svou úlohu nad očekávání dobře a k rychlému nastartování zpočátku využívá stávající nástroje a mandáty Evropského investičního fondu (EIF) (záruční nástroj InnovFin SME, nástroj pro úvěrové záruky COSME LGF a mandát EIB v oblasti zdrojů rizikového kapitálu (RCR)). V červenci 2016 tak bylo okno pro malé a střední podniky posíleno o 500 000 000 EUR v souladu se stávajícími parametry nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1017 ([1]). Vzhledem k výjimečné poptávce trhu po financování malých a středních podniků v rámci EFSI má být na malé a střední podniky zaměřen větší podíl financování. V tomto ohledu by 40 % zvýšení schopnosti EFSI nést riziko mělo být zaměřeno na zlepšení přístupu malých a středních podniků k financování.

(6) Dne 28. června 2016 došla Evropská rada k závěru, že investiční plán, zejména EFSI, již přinesl konkrétní výsledky a představuje významné opatření, jež pomáhá mobilizovat soukromé investice a zároveň inteligentně využít vzácné rozpočtové zdroje. Evropská rada vzala na vědomí, že Komise hodlá předložit v brzké době návrhy týkající se budoucnosti EFSI, jimiž by se Evropský parlament a Rada měly naléhavě zabývat.

(7) EFSI byl zřízen na počáteční období tří let s cílem mobilizovat investice v rozsahu přinejmenším 315 000 000 000 EUR a tím podpořit cíl posílení růstu a tvorby pracovních míst. Úsilí o splnění tohoto hlavního cíle by však nemělo převážit nad adicionalitou vybraných projektů. Unie je proto odhodlána nejen prodloužit investiční období a navýšit finanční kapacitu EFSI, ale také posílit důraz na adicionalitu. Prodloužení se týká období současného víceletého finančního rámce a mělo by do roku 2020 celkem poskytnout nejméně 500 000 000 000 EUR investic. V zájmu ještě většího zvýšení kapacit EFSI a zdvojnásobení investičního cíle by rovněž členské státy měly přispívání pojímat jako prioritu.

(8) Potenciál spojený s EFSI a jeho prováděním nelze plně realizovat, pokud nebudou provedeny činnosti zaměřené na posílení jednotného trhu, vytvoření příznivého podnikatelského prostředí a uskutečnění sociálně vyvážených a udržitelných strukturálních reforem. Kromě toho mají klíčový význam pro úspěch EFSI také dobře strukturované projekty v rámci investičních a rozvojových plánů na úrovni členských států.

(9) Pro období po roce 2020 Komise hodlá předložit nezbytné návrhy, jimiž se zajistí, aby strategické investice pokračovaly na udržitelné úrovni. Každý legislativní návrh by měl vycházet ze závěrů uvedených ve zprávě Komise a z nezávislého hodnocení, včetně makroekonomického posouzení toho, zda je užitečné systém na podporu investic zachovat. Tato zpráva a nezávislé hodnocení by měly rovněž v příslušném rozsahu přezkoumat uplatňování nařízení (EU) 2015/1017 ve znění tohoto nařízení během prodloužené doby provádění EFSI.

(10) EFSI, jehož doba trvání byla prodloužena tímto nařízením, by měl řešit přetrvávající selhání trhu a suboptimální investiční situace a nadále posílenou adicionalitou mobilizovat finanční prostředky ze soukromého sektoru pro investice, které mají rozhodující význam pro budoucí vytváření pracovních míst v Evropě, a to i pro mladé lidi, růst a konkurenceschopnost. Zahrnuje to investice v oblastech energetiky, životního prostředí a opatření v oblasti klimatu, sociálního a lidského kapitálu a související infrastruktury, zdravotní péče, výzkumu a inovací, přeshraniční a udržitelné dopravy a digitální transformace. Zejména by měl být posílen příspěvek operací podporovaných z EFSI k dosažení ambiciózních cílů Unie stanovených na 21. konferenci smluvních stran Rámcové úmluvy Organizace

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1017 ze dne 25. června 2015 o Evropském fondu pro strategické investice, Evropském centru pro investiční poradenství a Evropském portálu investičních projektů a o změně nařízení (EU) č. 1291/2013 a (EU) č. 1316/2013 – Evropský fond pro strategické investice (Úř. věst. L 169, 1.7.2015, s. 1).

spojených národů o změně klimatu (COP21) a k naplnění závazku Unie snížit emise skleníkových plynů o 80 až 95 %. Aby se v rámci EFSI posílil faktor klimatických opatření, měla by EIB, jež je jedním z největších světových poskytovatelů finančních prostředků v oblasti klimatu, stavět na svých zkušenostech a použít svou nejmodernější, mezinárodně dohodnutou metodiku, aby důvěryhodně určila složky nebo nákladové podíly projektů, jež se týkají opatření v oblasti klimatu. Projekty by neměly být uměle rozčleňovány tak, aby odpovídaly definicím malých a středních podniků a malých společností se střední tržní kapitalizací. Podpora by se měla stále častěji zaměřovat rovněž na prioritní projekty energetického propojení a projekty energetické účinnosti.

Kromě toho by se podpora dálnic z prostředků EFSI měla omezit na podporu soukromých nebo veřejných investic do dopravy v zemích podporovaných v rámci politiky soudržnosti, v méně rozvinutých regionech nebo u přeshraničních dopravních projektů nebo v případě potřeby na modernizaci, údržbu a zlepšování bezpečnosti silničního provozu, na vývoj zařízení inteligentních dopravních systémů či na zajištění celistvosti a standardů stávajících dálnic v rámci transevropské dopravní sítě, zejména bezpečných parkovacích ploch, čerpacích stanic pro alternativní čistá paliva a elektrických nabíjecích systémů, nebo přispívat k dokončení transevropské dopravní sítě do roku 2030 v souladu s nařízeními Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 316/2013 ([1]) a (EU) č. 1315/2013 ([2]). V digitálním odvětví a v rámci ambiciózní politiky Unie pro digitální ekonomiku by měly být stanoveny nové cíle pro digitální infrastrukturu, aby se zajistilo překonání digitální propasti a aby se Unie stala celosvětovým průkopníkem v nové éře tzv. „internetu věcí“, technologie blockchain, kybernetické bezpečnosti a bezpečnosti sítí. V zájmu jasnosti by mělo být výslovně stanoveno, že projekty v oblasti zemědělství, lesnictví, rybolovu a akvakultury a další prvky širší bioekonomiky, ačkoli jsou již způsobilé, patří mezi obecné cíle způsobilé k podpoře z EFSI.

(11) Kulturní a kreativní odvětví hrají klíčovou úlohu při obnově průmyslu v Evropě, jsou hybnou silou růstu a zaujímají strategickou pozici, jež umožňuje šíření inovací do dalších průmyslových odvětví, jako je cestovní ruch, maloobchod a digitální technologie. EFSI by měl, podobně jako program Kreativní Evropa zavedený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1295/2013 ([3]) a Záruční nástroj pro kulturní a kreativní odvětví zřízený na základě zmíněného nařízení, v těchto odvětvích pomáhat řešit nedostatek kapitálu tím, že jim poskytne dodatečnou podporu, která by měla doplňovat podporu poskytovanou prostřednictvím programu Kreativní Evropa a Záručního nástroje pro kulturní a kreativní odvětví, aby bylo možné financovat větší počet těchto projektů s vysokým rizikovým profilem.

(12) EFSI by měl podporovat také operace, které zahrnují subjekty, jež jsou usazené v Unii a jejichž činnost přesahuje hranice Unie, pokud podporují investice v Unii, zejména pokud zahrnují prvky přeshraniční spolupráce. EIAH by mělo prosazování a povzbuzování takových operací aktivně podporovat.

(13) Při výběru projektů by měla být posílena adicionalita, která je klíčovým prvkem EFSI. To především znamená, že operace by měly být způsobilé pro podporu z EFSI pouze tehdy, jestliže řeší jasně zjištěná selhání trhu či suboptimální investiční situace. U operací v rámci okna pro infrastrukturu a inovace, které se zaměřují na fyzickou infrastrukturu spojující dva nebo více členských států, včetně elektronické infrastruktury, zejména pak širokopásmové infrastruktury, a služeb nezbytných pro její vybudování, zavádění, údržbu nebo provoz, by se mělo mít za to, že vykazují významné znaky adicionality z důvodu jejich obtížnosti a vysoké přidané hodnoty pro Unii.

(14) EFSI by se měl obvykle zaměřovat na projekty s vyšším rizikovým profilem, než mají projekty podporované běžnými operacemi EIB, a investiční výbor EFSI (dále jen „investiční výbor“) by měl při hodnocení adicionality zohlednit rizika bránící investicím, jako jsou rizika charakteristická pro určitou zemi, odvětví nebo region a rizika spojená s inovacemi, zejména v případě neověřených technologií posilujících růst, udržitelnost a produktivitu.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1316/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se vytváří Nástroj pro propojení Evropy, mění zařízení (EU) č. 913/2010 a zrušují nařízení (ES) č. 680/2007 a (ES) č. 67/2010 (Úř. věst. L 348, 20.12.2013, s. 129).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1315/2013 ze dne 11. prosince 2013 o hlavních směrech Unie pro rozvoj transevropské dopravní sítě a o zrušení rozhodnutí č. 661/2010/EU (Úř. věst. L 348, 20.12.2013, s. 1).

([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1295/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí program Kreativní Evropa (2014–2020) a zrušují rozhodnutí č. 1718/2006/ES, č. 1855/2006/ES a č. 1041/2009/ES (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 221).

(15) V zájmu zajištění širšího zeměpisného pokrytí EFSI a efektivnější intervence EFSI by měly být podněcovány operace kombinování zdrojů, kdy se kombinují nevratné formy podpory nebo finanční nástroje ze souhrnného rozpočtu Unie, jako například evropské strukturální a investiční fondy nebo nástroje, které jsou k dispozici v rámci Nástroje pro propojení Evropy vytvořeného nařízením (EU) č. 1316/2013 a programu Horizont 2020 - rámcového programu pro výzkum a inovace zavedeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ([1]), a financování skupinou EIB, včetně financování ze strany EIB v rámci EFSI, jakož i ze strany jiných investorů. Kombinování zdrojů je zacíleno na posílení přidané hodnoty výdajů Unie tím, že se přilákají další zdroje od soukromých investorů, a na zajištění ekonomické a finanční životaschopnosti podporovaných akcí. Za tímto účelem byla souběžně s předložením návrhu tohoto nařízení Komisí převedena částka 1 000 000 000 EUR z finančních nástrojů CEF do grantové složky CEF, aby bylo usnadněno kombinování s EFSI. V únoru 2017 byla za tímto účelem úspěšně zveřejněna výzva k podávání návrhů s kombinovaným financováním. Dalších 145 000 000 EUR se převádí do jiných relevantních nástrojů, zejména nástrojů zaměřených na energetickou účinnost. Má-li se zajistit snadné kombinování prostředků Unie a podpory z EFSI, je nezbytné přijmout další opatření.

Ačkoli Komise již v této věci zveřejnila konkrétní pokyny, přístup ke kombinování prostředků Unie a EFSI by se měl dále propracovat v zájmu zvýšení investic, které by využívaly pákového efektu vzniklého kombinací prostředků Unie a EFSI, přičemž by se mělo přihlédnout k možnému legislativnímu vývoji. Aby se zajistila ekonomická efektivnost a odpovídající pákový efekt, takové kombinování finančních prostředků by nemělo v zásadě překročit 90 % celkových nákladů projektu v méně rozvinutých regionech a 80 % nákladů ve všech ostatních regionech.

(16) V zájmu posílení využívání EFSI v méně rozvinutých regionech a přechodových regionech by měl být rozšířen rozsah obecných cílů způsobilých pro podporu z EFSI. Projekty by i nadále posuzoval investiční výbor a musely by splňovat stejná kritéria způsobilosti pro využití záruky zřízené nařízením (EU) 2015/1017 (dále jen „záruka EU“), včetně zásady adicionality. Vzhledem k tomu, že velikost projektů způsobilých pro podporu z EFSI by neměla být nijak omezena, projekty menšího rozsahu by neměly být od podávání žádostí o financování z EFSI odrazovány. Kromě toho je nezbytné přijmout další opatření k posílení technické pomoci a propagace EFSI v méně rozvinutých regionech a přechodových regionech.

(17) Investiční platformy představují důležitý nástroj pro řešení selhání trhu, zejména při financování vícenásobných, regionálních nebo odvětvových projektů, včetně projektů energetické účinnosti a přeshraničních projektů. Dále je důležité podporovat partnerství s národními podpůrnými bankami či institucemi, mimo jiné i za účelem zřizování investičních platforem. V tomto ohledu může významnou úlohu sehrát i spolupráce s finančními zprostředkovateli. V tomto kontextu by EIB případně měla posouzením, výběrem a monitorováním malých dílčích projektů pověřit finanční zprostředkovatele nebo schválené způsobilé jednotky.

(18) Pokud by posouzením, výběrem a monitorováním malých projektů byli pověřeni finanční zprostředkovatelé nebo schválené způsobilé jednotky, investiční výbor by si neměl ponechávat právo schvalovat využití záruky EU v případě dílčích projektů, které jsou takto financovány EIB, a v případě investičních operací, kdy příspěvek EFSI na takové malé dílčí projekty nedosahuje stanovené hranice. Řídící rada EFSI (dále jen „řídící rada“) by měla případně poskytnout investičnímu výboru pokyny ohledně postupu při hodnocení dílčích projektů nad touto prahovou hodnotou.

(19) Unie by měla na celé investiční období poskytnout záruku EU, která by neměla nikdy přesáhnout částku 26 000 000 000 EUR, aby mohl EFSI podporovat investice, z čehož nejvýše 16 000 000 000 EUR by mělo být k dispozici nejpozději 5. července 2018.

(20) Očekává se, že až bude záruka EU zkombinována s částkou 7 500 000 000 EUR, kterou má poskytnout EIB, měla by podpora ze strany EFSI generovat dodatečné investice od EIB a EIF ve výši 100 000 000 000 EUR. Částka 100 000 000 000 EUR má s podporou EFSI vygenerovat minimálně 500 000 000 000 EUR dodatečných investic do reálné ekonomiky do konce roku 2020.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020) a zrušuje rozhodnutí č. 1982/2006/ES (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 104).

(21) Za účelem částečného financování příspěvku ze souhrnného rozpočtu Unie do záručního fondu EU na dodatečné investice by měl být učiněn převod z dostupných prostředků Nástroje pro propojení Evropy, stanoveného nařízením (EU) č. 1316/2013, jakož i z příjmů a splátek dluhového nástroje Nástroje pro propojení Evropy a z Evropského fondu 2020 pro energii, změnu klimatu a infrastrukturu (dále jen „fond Marguerite"). Převody z příjmů a splátek vyžadují výjimku z čl. 140 odst. 6 druhého a třetího pododstavce nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ([1]), aby se umožnilo jejich použití jiným finančním nástrojem.

(22) Na základě získaných zkušeností s investicemi podporovanými z EFSI by se cílová částka záručního fondu měla nastavit na 35 % celkových závazků ze záruky EU, aby se zajistila odpovídající úroveň ochrany.

(23) V souladu s výjimečnou tržní poptávkou po financování malých a středních podniků v rámci EFSI, která má pokračovat, by v rámci EFSI mělo být posíleno okno pro malé a střední podniky. Zvláštní pozornost by měla být věnována sociálním podnikům a sociálním službám, a to i prostřednictvím vývoje a zavádění nových nástrojů, které jsou přiměřené potřebám a charakteristikám odvětví sociálních podniků a sociálních služeb.

(24) EIB a EIF by měly zajistit, aby si koneční příjemci, včetně malých a středních podniků, byli vědomi existence podpory EFSI, s cílem více zviditelnit záruku EU. V dohodách o poskytnutí podpory z EFSI by měl být viditelně uveden jasný odkaz na EFSI.

(25) V zájmu zlepšení transparentnosti operací EFSI by měl investiční výbor ve svých rozhodnutích, jež jsou zveřejňována a zpřístupňována, vysvětlit důvody, proč se domnívá, že by určité operaci měla být poskytnuta záruka EU, se zvláštním důrazem na splnění kritéria adicionality. Po podepsání operace pod zárukou EU by měl být zveřejněn srovnávací přehled ukazatelů. Zveřejněné materiály by neměly obsahovat citlivé obchodní informace.

(26) Investiční výbor by měl používat srovnávací přehled v přísném souladu s tímto nařízením a nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/1558 ([2]) a jeho přílohou jako nástroj nezávislého a transparentního hodnocení, na jehož základě budou pro využívání záruky EU upřednostňovány operace, které dosahují vyššího bodového ohodnocení a přidané hodnoty. EIB by měla stanovit bodové ohodnocení a ukazatele ex ante a sledovat výsledky při ukončení projektu.

(27) V zájmu kvalitnějšího posuzování projektů by řídící rada měla ve strategické orientaci EFSI stanovit minimální bodové ohodnocení pro každý pilíř ve srovnávacím přehledu.

(28) Příslušná politika Unie pro jurisdikce, které nespolupracují v daňové oblasti, je stanovena v právních aktech Unie a v závěrech Rady, zejména v příloze závěrů ze dne 8. listopadu 2016, a v jejich následujících aktualizacích.

(29) Náležitá péče o investiční a finanční operace EIB podle tohoto nařízení by měla zahrnovat důkladnou kontrolu souladu s příslušnými právními předpisy Unie a dohodnutými mezinárodními a unijními standardy pro boj proti praní peněz, financování terorismu, daňovým podvodům a vyhýbání se daňovým povinnostem. EIB by nadto měla v rámci předkládání zpráv o EFSI poskytovat informace o souladu operací EFSI s politikou EIB a EIF pro nespolupracující jurisdikce, jež budou rozčleněné podle jednotlivých zemí, a seznam zprostředkovatelů, s nimiž EIB a EIF spolupracují.

(30) Je vhodné učinit některá technická upřesnění, pokud jde o obsah dohody o řízení EFSI, o udělování záruky EU a o nástrojích, na něž se dohoda vztahuje, v některých situacích též o pojištění rizika směnných kurzů. Dohoda s EIB o řízení EFSI a o udělování záruky EU by měla být přizpůsobena tak, aby byla v souladu s tímto nařízením.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie a zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

([2]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/1558 ze dne 22. července 2015, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1017 o srovnávací přehled ukazatelů pro uplatňování záruky EU (Úř. věst. L 244, 19.9.2015. s. 20).

(31) Bez ohledu na to, že EIAH má stavět na současných poradenských službách EIB a Komise, a aby mohlo fungovat jako jednotné centrum technického poradenství pro projektové financování v rámci Unie, mělo by být EIAH posíleno a jeho činnost by se také měla zaměřit na aktivní účast na odvětvové a zeměpisné diverzifikaci EFSI, na podporu EIB a národních podpůrných bank či institucí při zahajování a rozvoji operací, zejména v méně rozvinutých regionech a přechodových regionech, a tam, kde je to třeba, na poskytování pomoci se strukturováním poptávky po podpoře EFSI. EIAH by mělo usilovat o uzavření alespoň jedné dohody o spolupráci s národní podpůrnou bankou nebo institucí v každém členském státě. V členských státech, v nichž národní podpůrné banky nebo instituce neexistují, by mělo EIAH na žádost dotčeného členského státu případně poskytovat proaktivní poradenství ve spojitosti se zřízením takové banky nebo instituce. EIAH by mělo věnovat zvláštní pozornost podpoře přípravy projektů, do nichž jsou zapojeny dva nebo více členských států, nebo projektů, které přispívají k dosažení cílů COP21. Mělo by rovněž aktivně přispívat ke zřizování investičních platforem a poskytovat poradenství o kombinování jiných zdrojů financování ze strany Unie s EFSI. V případě nutnosti by se mělo zajistit místní zastoupení EIAH, které by při zohlednění stávajících systémů podpory poskytovalo v dané lokalitě konkrétní proaktivní pomoc přizpůsobenou místním podmínkám.

(32) Evropský semestr pro koordinaci hospodářských politik je založen na podrobné analýze plánů jednotlivých členských států v oblasti rozpočtových, makroekonomických a strukturálních reforem a každé zemi poskytuje specifická doporučení. V tomto kontextu by EIB měla informovat Komisi o zjištěných překážkách a problémech, kterým čelí investice v členských státech a které odhalila při provádění investičních operací, na něž se vztahuje toto nařízení. Komise se vyzývá, aby tato zjištění zohlednila mimo jiné při své práci v rámci třetího pilíře investičního plánu.

(33) K tomu, aby bylo možné odstranit selhání trhu a mezery na trhu, stimulovat dodatečné investice v potřebné výši a podporovat zeměpisnou a regionální vyváženost operací podporovaných z EFSI, je zapotřebí integrovaný a racionalizovaný přístup k podpoře růstu, zaměstnanosti a investic. Náklady na financování z EFSI by měly přispívat k dosažení těchto cílů.

(34) Mají-li být podpořeny investiční cíle stanovené nařízením (EU) 2015/1017, mělo by být v příslušných případech povzbuzováno kombinování zdrojů se stávajícími fondy, aby se odpovídajícím způsobem zvýhodnily podmínky financování operací EFSI, včetně nákladů.

(35) V případech, kdy by napjaté podmínky na finančních trzích bránily realizaci životaschopného projektu, nebo pokud by bylo nezbytné usnadnit zřizování investičních platforem nebo financování projektů v odvětvích nebo oblastech, které se potýkají s významným selháním trhu nebo suboptimální investiční situací, měly by EIB a Komise provést změny, zejména pokud jde o odměnu za záruku EU, s cílem přispět ke snížení nákladů na financování operace hrazených příjemcem financování EIB poskytovaného v rámci EFSI, aby se tak usnadnilo její provádění. Obdobná opatření by měla být přijata, pokud by bylo nutné zajistit podporu EFSI pro malé projekty. V případě, že využívání místních nebo regionálních zprostředkovatelů umožňuje snížit náklady financování z EFSI u malých projektů, měla by být zvážena rovněž tato forma financování.

(36) S ohledem na nutnost zajistit finanční udržitelnost EFSI by snahy o snížení nákladů na financování operací EFSI v obdobích, kdy na finančních trzích panují napjaté podmínky, nebo o pomoc se zřizováním investičních platforem nebo s financováním projektů v odvětvích nebo oblastech, které se potýkají s významným selháním trhu nebo se suboptimální investiční situací, měly být koordinovány s dalšími dostupnými finančními zdroji Unie a s nástroji vytvořenými skupinou EIB.

(37) Nařízení (EU) č. 1316/2013 a (EU) 2015/1017 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) 2015/1017 se mění takto:

1) V čl. 2 bodě 4 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) přeshraniční platformy, platformy pro více zemí, regionální nebo makroregionální platformy, které sdružují partnery z několika členských států, regionů nebo třetích zemí se zájmem o projekty v určité zeměpisné oblasti;“.

2) V článku 4 se odstavec 2 mění takto:

a) písmeno a) se mění takto:

i) bod ii) se nahrazuje tímto:

„ii) výše finančního příspěvku, který nesmí být nižší než 7 500 000 000 EUR ve formě záruk nebo v hotovosti, a podmínky finančního příspěvku, který má být z EIB prostřednictvím EFSI poskytnut;“;

ii) bod iv) se nahrazuje tímto:

„iv) oceňování operací v rámci záruky EU, které má být v souladu s cenovou politikou EIB;“;

iii) doplňuje se nový bod, který zní:

„v) postupů, které mají – aniž je dotčen Protokol č. 5 o statutu Evropské investiční banky připojený ke Smlouvě o EU a Smlouvě o fungování EU a v něm uvedené výsady EIB – přispět ke snížení nákladů na financování operace, které jsou hrazeny příjemcem financování EIB poskytovaného v rámci EFSI, zejména úpravou odměny za záruku EU, pokud je to nezbytné především v situacích, kdy by napjaté podmínky na finančních trzích bránily realizaci životaschopného projektu nebo pokud je to nezbytné k tomu, aby se usnadnilo zřizování investičních platforem nebo financování projektů v odvětvích nebo oblastech, které se potýkají s významným selháním trhu nebo suboptimální investiční situací, v rozsahu, který nemá významný dopad na nezbytné financování záručního fondu;“;

b) v písmenu b) se bod iii) nahrazuje tímto:

„iii) ustanovení o tom, že řídící rada má přijímat rozhodnutí postupem stanoveným v čl. 7 odst. 3;“;

c) v písmenu c) se bod i) nahrazuje tímto:

„i) podrobných pravidel pro poskytování záruky EU v souladu s článkem 11, včetně způsobů krytí, jejího vymezeného krytí portfolií konkrétních druhů nástrojů a příslušných rozhodných událostí zakládajících případná čerpání záruky EU;“.

3) V článku 5 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Pro účely tohoto nařízení se „adicionalitou“ rozumí podpora takových operací ze strany EFSI, které řeší selhání trhu nebo suboptimální investiční situace a které by v období, během nějž je možné využít záruku EU, nemohly provést EIB, EIF nebo stávající finanční nástroje Unie bez podpory EFSI nebo by je nemohly provést ve stejném rozsahu. Projekty podporované z EFSI podporují obecné cíle uvedené v čl. 9 odst. 2, usilují o vytváření pracovních míst a udržitelný růst a obvykle mají rizikovější profil než projekty podporované v rámci běžných operací EIB. Portfolio EFSI má celkově rizikovější profil než portfolio investic podporovaných EIB v rámci jejích běžných investičních politik před vstupem tohoto nařízení v platnost.

V zájmu lepšího řešení případů selhání trhu nebo suboptimálních investičních situací, a zejména snadnějšího využívání investičních platforem pro malé projekty, a tedy zajištění komplementarity a zamezení vytlačování účastníků téhož trhu mají zvláštní činnosti EIB podporované z EFSI přednostně a v řádně odůvodněných případech:

a) znaky podřízení, včetně podřízeného postavení vůči jiným investorům;

b) účast na nástrojích pro sdílení rizik;

c) přeshraniční povahu;

d) expozici vůči specifickým rizikům; nebo

e) jiné aspekty podrobněji popsané v příloze II oddíle 3 písm. d).

Aniž je dotčen požadavek týkající se naplňování definice adicionality uvedené v prvním pododstavci, významnými ukazateli adicionality jsou tyto prvky:

— projekty, které nesou riziko, jež odpovídá zvláštním činnostem EIB ve smyslu článku 16 statutu EIB, zejména pokud takové projekty představují rizika charakteristická pro určitou zemi, odvětví, nebo region, zejména rizika hrozící v méně rozvinutých regionech a přechodových regionech, nebo pokud takové projekty představují rizika spojená s inovacemi, zejména v případě neověřených technologií posilujících růst, udržitelnost a produktivitu,

— projekty, které se zaměřují na fyzickou infrastrukturu spojující dva nebo více členských států, včetně elektronické infrastruktury, nebo které spočívají v rozšiřování takové infrastruktury či služeb souvisejících s takovou infrastrukturou z jednoho členského státu do jednoho či více členských států."

4) Článek 6 se mění takto:

a) v odstavci 1 se návětí nahrazuje tímto:

„V dohodě o EFSI se stanoví, že EFSI má podporovat projekty, které se zabývají selháními trhu či suboptimálními investičními situacemi a které:";

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Velikost projektů způsobilých pro podporu z EFSI pro operace prováděné EIB nebo EIF pomocí finančních zprostředkovatelů není nijak omezena. V zájmu zajištění toho, aby se podpora z EFSI vztahovala rovněž na malé projekty, EIB a EIF rozšíří v maximálním rozsahu tam, kde je to nutné, spolupráci s národními podpůrnými bankami nebo institucemi a podpoří nabízené možnosti, a to i usnadňováním vytváření investičních platforem."

5) Článek 7 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Všechny orgány a subjekty zapojené do řídících struktur EFSI usilují o zajištění vyváženého zastoupení žen a mužů v příslušných řídících orgánech EFSI.";

b) v odstavci 3 se první a druhý pododstavec nahrazují tímto:

„3. Řídící rada se skládá z pěti členů: tři jmenuje Komise, jednoho EIB a jednoho odborníka bez hlasovacího práva Evropský parlament. Tento odborník nevyžaduje ani nepřijímá pokyny od orgánů, institucí či subjektů Unie, od vlád členských států ani od jiných veřejných či soukromých subjektů a jedná zcela nezávisle. Tento odborník vykonává své povinnosti nestranně a v zájmu EFSI.

Řídící rada si volí z řad svých členů s hlasovacím právem předsedu na funkční období tří let, které lze jednou prodloužit. Řídící rada projednává a maximálně zohledňuje postoje všech svých členů. Pokud mezi členy nelze dosáhnout sblížení postojů, přijme řídící rada rozhodnutí jednomyslným hlasováním členů s hlasovacím právem. V zápise z jednání řídící rady jsou samostatně popsány postoje všech jejích členů.

Podrobný zápis z jednání řídící rady se zveřejní, jakmile je řídící radou schválen. Evropský parlament je o jeho zveřejnění okamžitě informován.";

c) v odstavci 5 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Výkonnému řediteli je nápomocen zástupce výkonného ředitele. Výkonný ředitel a zástupce výkonného ředitele se účastní zasedání řídící rady jako pozorovatelé. Výkonný ředitel předkládá řídící radě každé čtvrtletí zprávu o činnosti EFSI.";

d) v odstavci 8 se třetí pododstavec mění takto:

i) písmeno e) se nahrazuje tímto:

„e) opatření v oblasti klimatu, ochrana a správa životního prostředí;";

ii) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„l) udržitelné zemědělství, lesnictví, rybolov, akvakultura a další prvky širší bioekonomiky.";

e) v odstavci 10 se druhá věta nahrazuje tímto:

„Každý člen investičního výboru bezodkladně sdělí řídící radě, výkonnému řediteli a zástupci výkonného ředitele veškeré informace nezbytné k průběžné kontrole, zda nedochází ke střetu zájmů.“;

f) v odstavci 11 se doplňuje nová věta, která zní:

„Výkonný ředitel je odpovědný za informování řídící rady o každém takovém porušení, o kterém se dozví, a za navržení vhodného opatření a jeho následné sledování. Výkonný ředitel plní svou povinnost péče týkající se potenciálních střetů zájmů jakéhokoli člena investičního výboru.“;

g) odstavec 12 se mění takto:

i) v druhém pododstavci se druhá věta nahrazuje tímto:

„Rozhodnutí o schválení využití záruky EU se zveřejňují a zpřístupňují a musí obsahovat odůvodnění rozhodnutí, se zvláštním důrazem na splnění kritéria adicionality. Rozhodnutí rovněž odkazují na komplexní posouzení vycházející ze srovnávacího přehledu ukazatelů uvedeného v odstavci 14. Zveřejnění nesmí obsahovat citlivé obchodní informace. Při přijímání svého rozhodnutí se investiční výbor opírá o dokumentaci poskytnutou ze strany EIB.

Srovnávací přehled, tedy nástroj, který investičnímu výboru pomáhá přednostně zvolit pro použití záruky EU ty operace, které získají vyšší ohodnocení a vykážou vyšší přidanou hodnotu, je po podpisu projektu veřejně dostupný. Zveřejnění nesmí obsahovat citlivé obchodní informace.

Části rozhodnutí investičního výboru obsahující citlivé obchodní informace poskytne EIB Evropskému parlamentu na jeho žádost, přičemž musí být dodrženy požadavky na přísnou důvěrnost.“;

ii) třetí pododstavec se nahrazuje tímto:

„EIB předkládá dvakrát ročně Evropskému parlamentu, Radě a Komisi seznam všech rozhodnutí investičního výboru a srovnávací přehledy týkající se všech těchto rozhodnutí. Při předkládání uvedených dokumentů musí být dodrženy požadavky na přísnou důvěrnost.“;

h) odstavec 14 se nahrazuje tímto:

„14. V zájmu zajištění nezávislého a transparentního posouzení potenciálního a skutečného využívání záruky EU je Komisi v souladu s čl. 23 odst. 1 až 3 a 5 svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení o srovnávací přehled ukazatelů, který bude používat investiční výbor. Tyto akty v přenesené pravomoci se vypracovávají v úzkém dialogu s EIB.

V zájmu kvalitnějšího posuzování projektů stanoví řídící rada jako součást strategické orientace EFSI minimální bodové ohodnocení pro každý pilíř ve srovnávacím přehledu.

Řídící rada může na žádost EIB povolit, aby investiční výbor posoudil projekt, jehož bodové ohodnocení v některém z pilířů nedosahuje minimálního počtu bodů, pokud komplexní posouzení, které je součástí srovnávacího přehledu, dospěje k závěru, že operace související s projektem řeší významné selhání trhu nebo vykazuje vysokou míru adicionality.“

6) Článek 9 se mění takto:

a) odstavec 2 se mění takto:

i) návětí se nahrazuje tímto:

„2. Záruka EU se poskytuje na finanční a investiční operace EIB schválené investičním výborem nebo na financování nebo záruky pro EIF za účelem provádění finančních nebo investičních operací EIB v souladu s čl. 11 odst. 3.

EIB posouzením, výběrem a monitorováním malých dílčích projektů případně pověří finanční zprostředkovatele nebo schválené způsobilé jednotky, zejména investiční platformy a národní podpůrné banky či instituce, aby tak zvýšila a usnadnila přístup k financování pro malé projekty. Bez ohledu na odst. 5 třetí pododstavec tohoto článku si investiční výbor neponechá právo schvalovat využití záruky EU v případě dílčích projektů, jež byly svěřeny finančním zprostředkovatelům nebo schváleným způsobilým jednotkám, jestliže je příspěvek EFSI na tyto dílčí projekty nižší než 3 000 000 EUR. Je-li to nutné, poskytne řídící rada pokyny k postupu, kterým investiční výbor má rozhodovat o využití záruky EU v případě dílčích projektů, u nichž činí příspěvek EFSI 3 000 000 EUR či více.

Dotčené operace musí být v souladu s politikami Unie a musí podporovat některý z těchto obecných cílů:“;

ii) v písmenu c) se doplňuje nový bod, který zní:

„iv) železniční infrastruktury, jiných projektů v oblasti železniční dopravy a námořních přístavů;“;

iii) v písmenu e) se vkládají nové body, které znějí:

„ia) technologie blockchain;

ib) internetu věcí;

ic) infrastruktur kybernetické bezpečnosti a ochrany sítí;“;

iv) písmeno g) se mění takto:

— bod ii) se nahrazuje tímto:

„ii) kulturního a kreativního odvětví, pro které mají být povoleny finanční mechanismy specifické pro daná odvětví v interakci s programem Kreativní Evropa zavedeným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1295/2013 (*) a se Záručním nástrojem pro kulturní a kreativní odvětví zřízeným na základě zmíněného nařízení, s cílem poskytovat účelově profilované půjčky v těchto odvětvích;

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1295/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí program Kreativní Evropa (2014–2020) a zrušují rozhodnutí č. 1718/2006/ES, č. 1855/2006/ES a č. 1041/2009/ES (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 221).“,

— bod v) se nahrazuje tímto:

„v) sociální infrastruktury, sociálních služeb a sociální a solidární ekonomiky;“;

v) doplňují se nová písmena, která znějí:

„h) udržitelné zemědělství, lesnictví, rybolov, akvakultura a další prvky širší bioekonomiky;

i) u méně rozvinutých regionů a přechodových regionů uvedených v přílohách I a II prováděcího rozhodnutí Komise 2014/99/EU (*) další odvětví a služby způsobilé k podpoře z EIB, v mezích požadavků tohoto nařízení.

(*) Prováděcí rozhodnutí Komise 2014/99/EU ze dne 18. února 2014, kterým se stanoví seznam regionů způsobilých pro financování z Evropského fondu pro regionální rozvoj a Evropského sociálního fondu a seznam členských států způsobilých pro financování z Fondu soudržnosti pro období 2014–2020 (Úř. věst. L 50, 20.2.2014, s. 22).“;

vi) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„EIB uznává podstatu EFSI založenou na poptávce, avšak dává si za cíl, aby nejméně 40 % financování z EFSI v rámci okna pro infrastrukturu a inovace podporovalo projekty se složkami, které přispívají k opatřením v oblasti klimatu v souladu se závazky přijatými na 21. konferenci smluvních stran Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (COP21). Financování z EFSI pro malé a střední podniky a malé společnosti se střední tržní kapitalizací se to tohoto výpočtu nezahrnuje. K určení těchto složek nebo nákladových podílů projektů, jež se týkají opatření v oblasti klimatu, použije EIB svou mezinárodně dohodnutou metodiku. V případě potřeby poskytne řídící rada za tímto účelem podrobné pokyny.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Investiční období, během něhož může být záruka EU na podporu finančních a investičních operací, na něž se vztahuje toto nařízení, poskytnuta, bude trvat do:

a) 31. prosince 2020 pro operace EIB, u nichž byla smlouva mezi EIB a příjemcem nebo finančním zprostředkovatelem podepsána do 31. prosince 2022;

b) 31. prosince 2020 pro operace EIF, u nichž byla smlouva mezi EIF a finančním zprostředkovatelem podepsána do 31. prosince 2022.“;

c) odstavec 4 se nahrazuje tímto;

„4. EIB v případě potřeby a v nejvyšší možné míře spolupracuje s národními podpůrnými bankami či institucemi a investičními platformami.“;

d) v odstavci 5 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Investiční výbor se může rozhodnout ponechat si právo schvalovat nové projekty předkládané finančními zprostředkovateli nebo v rámci schválených způsobilých jednotek.“

7) V čl. 10 odst. 2 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) úvěry, záruky, protizáruky, nástroje kapitálového trhu, jakákoli jiná forma nástroje financování nebo úvěrového posílení, včetně podřízeného dluhu, a kapitálové nebo kvazikapitálové účasti ze strany EIB, a to i ve prospěch národních podpůrných bank či institucí, investičních platforem nebo fondů;“.

8) Článek 11 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Záruka EU nesmí přesáhnout v žádném okamžiku 26 000 000 000 EUR, z čehož část může být přidělena na financování nebo záruky EIB pro EIF v souladu s odstavcem 3. Souhrnné čisté platby ze souhrnného rozpočtu Unie v rámci záruky EU nesmějí překročit částku 26 000 000 000 a nejpozději 5. července 2018 nesmějí překročit částku 16 000 000 000 EUR.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Pokud EIB poskytuje EIF financování nebo záruky za účelem provádění finančních a investičních operací EIB, poskytuje záruka EU plnou záruku takového financování nebo záruky až do původního limitu ve výši 6 500 000 000 EUR pod podmínkou, že EIB poskytuje postupně částku financování nebo záruk nejméně 4 000 000 000 EUR bez krytí zárukou EU. Aniž je dotčen odstavec 1, může tento limit ve výši 6 500 000 000 EUR případně upravit řídící rada až do nejvýše 9 000 000 000 EUR, aniž by byla EIB povinna přispět rovnocennou částkou přesahující 4 000 000 000 EUR.“;

c) v odstavci 6 se písmena a) a b) nahrazují tímto:

„a) v případě dluhových nástrojů uvedených v čl. 10 odst. 2 písm. a):

i) jistiny a veškerých úroků a částek, které jsou splatné ve prospěch EIB, ale které EIB v souladu s podmínkami finančních operací do okamžiku selhání neobdržela; v případě podřízeného dluhu se odklad, snížení nebo požadovaný odchod považují za okamžik selhání;

ii) ztrát způsobených výkyvy jiných měn než eura na trzích, na kterých jsou možnosti pro dlouhodobé zajištění omezené;

b) v případě investic do vlastního nebo kvazivlastního kapitálu uvedených v čl. 10 odst. 2 písm. a) investovaných částek a s nimi spojených nákladů na financování a ztrát způsobených výkyvy jiných měn než eura;“.

9) Článek 12 se mění takto:

a) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Prostředky pro záruční fond uvedené v odstavci 2 musí být využity tak, aby byla dosažena náležitá úroveň (dále jen „cílová částka“) odrážející celkové závazky ze záruky EU. Cílová částka se stanoví na 35 % celkových závazků ze záruky EU.“;

b) odstavce 7 až 10 se nahrazují tímto:

„7. Počínaje 1. červencem 2018, pokud v důsledku čerpání záruky EU poklesne objem záručního fondu pod 50 % cílové částky nebo dojde-li k poklesu pod uvedenou úroveň do jednoho roku podle posouzení rizik Komisí, předloží Komise zprávu o mimořádných opatřeních, která mohou být nutná.

8. Poté, co dojde k čerpání záruky EU, se prostředky pro záruční fond stanovené v odst. 2 písm. b) a d) tohoto článku převyšující cílovou částku použijí v rámci limitů investičního období stanovených v článku 9 k obnovení záruky EU až do její plné výše.

9. Prostředky pro záruční fond stanovené v odst. 2 písm. c) se použijí k obnovení záruky EU až do její plné výše.

10. V případě, že je záruka EU plně obnovena až do výše 26 000 000 000 EUR, se jakýkoli přebytek v záručním fondu vyplatí do souhrnného rozpočtu Unie jako vnitřní účelově vázaný příjem v souladu s čl. 21 odst. 4 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 pro veškeré rozpočtové položky, které mohly být využity jako zdroj převodu prostředků do záručního fondu.“

10) Článek 14 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) v prvním pododstavci se druhá věta nahrazuje tímto:

„Tato podpora zahrnuje poskytování cílené podpory při využívání technické pomoci pro strukturování projektů, při využívání inovativních finančních nástrojů, při využívání partnerství veřejného a soukromého sektoru a při případném poskytování informací o příslušných otázkách týkajících se práva Unie, s přihlédnutím ke specifikům a potřebám členských států s méně rozvinutými finančními trhy a k situaci v různých odvětvích.“;

ii) ve druhém pododstavci se doplňuje nová věta, která zní:

„Poskytuje rovněž pomoc na vypracování projektů v oblasti klimatu nebo projektů v oblasti oběhového hospodářství či jejich složek, zejména v rámci COP21, vypracování projektů v digitálním odvětví, jakož i pro vypracování projektů uvedených v čl. 5 odst. 1 třetím pododstavci druhé odrážce.“;

b) odstavec 2 se mění takto:

i) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) posilování místních znalostí s cílem usnadnit poskytování podpory z EFSI po celé Unii a je-li to možné, aktivního přispívání k cíli odvětvové a zeměpisné diverzifikace EFSI uvedenému v oddíle 8 přílohy II podporou EIB a národních podpůrných bank či institucí při zahajování a rozvoji operací, zejména v méně rozvinutých regionech a přechodových regionech, a poskytováním pomoci se strukturováním poptávky po podpoře EFSI tam, kde je to třeba;“;

ii) písmeno e) se nahrazuje tímto:

„e) poskytování proaktivní poradenské podpory, v případě potřeby prostřednictvím místního zastoupení, při zřizování investičních platforem, zejména přeshraničních a makroregionálních investičních platforem, na kterých se podílí více členských států nebo regionů;“;

iii) doplňují se nová písmena, která znějí:

„f) využívání potenciálu k přilákání a financování projektů malého rozsahu, mimo jiné prostřednictvím investičních platforem;

g) poskytování poradenství ohledně kombinace jiných zdrojů financování ze strany Unie (jako jsou evropské strukturální a investiční fondy, Horizont 2020 a Nástroj pro propojení Evropy vytvořený nařízením (EU) č.1316/2013) s EFSI s cílem vyřešit praktické problémy spojené s používáním takto kombinovaných zdrojů financování;

h) poskytování proaktivní podpory s cílem prosazovat a podněcovat operace podle čl. 8 prvního pododstavce písm. b).“;

c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Za účelem dosažení cíle uvedeného v odstavci 1 a usnadnění poskytování poradenství na místní úrovni usiluje EIAH o využívání odborných znalostí EIB, Komise, národních podpůrných bank či institucí a řídících orgánů evropských strukturálních a investičních fondů.“;

d) vkládá se nový odstavec, který zní:

„5a. EIB nabídne navrhovatelům projektů žádajícím o financování EIB, a to zejména malých projektů, aby své projekty předložili centru EIAH, aby se případně zkvalitnila příprava jejich projektů anebo aby se umožnilo posouzení možnosti sdružení projektů prostřednictvím investičních platforem. Navrhovatele projektů, jejichž financování ze strany EIB bylo zamítnuto nebo které se navzdory případnému financování ze strany EIB potýkají s nedostatkem financí, EIB rovněž uvědomí o tom, že své projekty mohou uvést na Evropském portálu investičních projektů.“;

e) v odstavci 6 se druhá věta nahrazuje tímto:

„Spolupráce mezi EIAH na jedné straně a národní podpůrnou bankou nebo institucí, mezinárodní finanční institucí nebo institucí či řídícím orgánem, včetně těch, které mohou působit jako vnitrostátní poradci, jež mají příslušnou odbornost pro účely centra EIAH, na straně druhé, může mít formu smluvního partnerství. EIAH usiluje o uzavření alespoň jedné dohody o spolupráci s národní podpůrnou bankou nebo institucí v každém členském státě. V členských státech, v nichž národní podpůrné banky nebo instituce neexistují, poskytuje EIAH na žádost dotčeného členského státu případně proaktivní poradenství ve spojitosti se zřízením takové banky nebo instituce.“;

f) vkládá se nový odstavec, který zní:

„6a. V zájmu vytvoření širokého zeměpisného dosahu poradenských služeb v rámci Unie a úspěšného využití místních znalostí o EFSI se v případě nutnosti a při zohlednění stávajících systémů podpory zřídí místní zastoupení centra EIAH, která budou v dané lokalitě poskytovat konkrétní proaktivní pomoc přizpůsobenou místním podmínkám. Zřídí se zejména v členských státech nebo regionech, které čelí obtížím při rozvíjení projektů v rámci EFSI. EIAH pomáhá při předávání znalostí na regionální a místní úrovni, jejichž účelem je rozvoj regionálních a místních kapacit a odborných znalostí.“;

g) odstavec 7 se nahrazuje tímto:

„7. Ze souhrnného rozpočtu Unie se poskytne roční referenční částka ve výši 20 000 000 EUR, která přispěje ke krytí nákladů operací centra EIAH do 31. prosince 2020 na služby podle odstavce 2, pokud tyto náklady nejsou kryty ve zbývající výši z poplatků uvedených v odstavci 4.“

11) V článku 16 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. EIB, popřípadě ve spolupráci s EIF, podává Komisi každých šest měsíců zprávu o finančních a investičních operacích EIB, na něž se vztahuje toto nařízení. Tato zpráva zahrnuje posouzení dodržování požadavků ohledně využití záruky EU a souladu s klíčovými ukazateli výkonnosti uvedenými v čl. 4 odst. 2 písm. f) bodu iv). Zpráva také obsahuje statistické, finanční a účetní údaje o každé jednotlivé finanční a investiční operaci EIB a rovněž souhrnné údaje. Jednou ročně jsou ve zprávě rovněž zahrnuty informace o překážkách pro investice, na které EIB narazila při provádění investičních operací, na něž se vztahuje toto nařízení.“

12) Článek 17 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Předseda řídící rady a výkonný ředitel podají na žádost Evropského parlamentu nebo Rady dožadujícímu orgánu zprávu o výsledcích EFSI, a to i formou účasti na slyšení v Evropském parlamentu, pokud o to Evropský parlament požádá. Výkonný ředitel kromě toho na žádost Evropského parlamentu nebo Rady podá dožadujícímu orgánu zprávu o činnosti investičního výboru.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Předseda řídící rady a výkonný ředitel odpoví ústně nebo písemně na otázky, které EFSI Evropský parlament nebo Rada položí, v každém případě však do pěti týdnů ode dne obdržení otázky. Výkonný ředitel kromě toho odpoví ústně nebo písemně Evropskému parlamentu nebo Radě na otázky týkající se činnosti investičního výboru.“

13) Článek 18 se mění takto:

a) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Komise předtím, než předloží jakýkoli nový návrh v rámci víceletého finančního rámce začínajícího rokem 2021, i na konci investičního období předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu obsahující nezávislé hodnocení uplatňování tohoto nařízení, které zahrnuje:

a) posouzení fungování EFSI, využívání záruky EU a fungování EIAH;

b) posouzení toho, zda EFSI dobře využívá zdroje ze souhrnného rozpočtu Unie, mobilizuje dostatečnou úroveň soukromého kapitálu a vtahuje soukromé investice;

c) posouzení toho, zda je udržování systému na podporu investování užitečné z makroekonomického hlediska;

d) na konci investičního období posouzení uplatňování postupu uvedeného v čl. 4 odst. 2 písm. a) bodě v).“;

b) odstavec 7 se nahrazuje tímto:

„7. S řádným přihlédnutím k první zprávě obsahující nezávislé hodnocení uvedené v odstavci 6 Komise případně předloží legislativní návrh spolu s odpovídajícím financováním podle víceletého finančního rámce začínajícího rokem 2021.“;

c) odstavec 8 se nahrazuje tímto:

„8. Zprávy uvedené v odstavci 6 tohoto článku zahrnují hodnocení využívání srovnávacího přehledu uvedeného v čl. 7 odst. 14 a příloze II, zejména pokud jde o zvážení vhodnosti každého pilíře a jejich příslušné úlohy v rámci hodnocení. Je-li to vhodné a řádně odůvodněné jejími nálezy, připojí se ke zprávě návrh na úpravu aktu v přenesené pravomoci uvedeného v čl. 7 odst. 14.“

14) V článku 19 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„EIB a EIF informují – nebo informováním pověří finanční zprostředkovatele - konečné příjemce, včetně malých a středních podniků, o existenci podpory EFSI tím, že uvedou tuto informaci na viditelném místě, zejména v případě malých a středních podniků, v příslušné dohodě o poskytnutí podpory z EFSI, čímž se zvýší informovanost veřejnosti a zlepší viditelnost.“

15) V článku 20 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Pro účely odstavce 1 tohoto článku je Účetnímu dvoru na jeho žádost a v souladu s čl. 287 odst. 3 Smlouvy o fungování EU zajištěn plný přístup k jakémukoli dokumentu či informacím nezbytným k tomu, aby mohl plnit své úkoly.“

16) V článku 22 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. EIB a EIF v rámci svých finančních a investičních operací, na něž se vztahuje toto nařízení, dodržují příslušné právní předpisy Unie a dohodnuté mezinárodní a unijní standardy, a proto v rámci tohoto nařízení nepodpoří žádné projekty, které přispívají k praní peněz, financování terorismu, vyhýbání se daňovým povinnostem, daňovým podvodům nebo daňovým únikům.

Kromě toho EIB a EIF nezahájí ani neobnoví operace se subjekty registrovanými nebo usazenými v jurisdikcích zařazených na seznam vypracovaný v rámci příslušné politiky Unie týkající se nespolupracujících jurisdikcí nebo v jurisdikcích, které jsou podle čl. 9 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 (*) považovány za vysoce rizikové třetí země či které se skutečně neřídí unijními nebo mezinárodně dohodnutými daňovými standardy týkajícími se transparentnosti a výměny informací.

Při uzavírání dohod s finančními zprostředkovateli uplatňují EIB a EIF v příslušných dohodách požadavky podle tohoto článku a požadují, aby je finanční zprostředkovatelé informovali o jejich dodržování.

Nejpozději po přijetí unijního seznamu jurisdikcí nespolupracujících v daňové oblasti přezkoumají EIB a EIF svou politiku týkající se nespolupracujících jurisdikcí.

Každý rok poté EIB a EIF předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění své politiky týkající se nespolupracujících jurisdikcí v souvislosti s finančními a investičními operacemi EFSI včetně informací rozčleněných podle jednotlivých zemí a seznamu zprostředkovatelů, s nimiž EIB a EIF spolupracují.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).“

17) V čl. 23 odst. 2 se první a druhá věta prvního pododstavce nahrazují tímto:

„Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 7 odst. 13 a 14 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne 4. července 2015. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období.“

18) Příloha II se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Nařízení (EU) č. 1316/2013 se mění takto:

1) V článku 5 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Finanční krytí pro provádění Nástroje pro propojení Evropy na období 2014 až 2020 se stanoví na 30 192 259 000 EUR v běžných cenách. Tato částka se rozdělí takto:

a) odvětví dopravy: 24 050 582 000 EUR, z nichž 11 305 500 000 EUR bude převedeno z Fondu soudržnosti a vynaloženo v souladu s tímto nařízením výhradně v členských státech, jež jsou způsobilé čerpat finanční prostředky z Fondu soudržnosti;

b) odvětví telekomunikací: 1 066 602 000 EUR;

c) odvětví energetiky: 5 075 075 000 EUR.

Těmito částkami není dotčeno uplatňování mechanismu flexibility podle nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 (*).

(*) Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 884).“

2) V článku 14 se doplňují nové odstavce, které znějí:

„5. Odchylně od čl. 140 odst. 6 druhého a třetího pododstavce nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 představují příjmy a splátky z finančních nástrojů vytvořených na základě tohoto nařízení a z finančních nástrojů vytvořených na základě nařízení (ES) č. 680/2007, které byly sloučeny s finančními nástroji vytvořenými na základě tohoto nařízení v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, až do nejvýše 125 000 000 EUR vnitřní účelově vázané příjmy ve smyslu čl. 21 odst. 4 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 pro Evropský fond pro strategické investice zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1017 (*).

6. Odchylně od čl. 140 odst. 6 druhého a třetího pododstavce nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 představují příjmy a splátky z Evropského fondu 2020 pro energii, změnu klimatu a infrastrukturu (dále jen „fond Marguerite“), vytvořeného v souladu s nařízením (ES) č. 680/2007, až do nejvýše 25 000 000 EUR vnitřní účelově vázané příjmy ve smyslu čl. 21 odst. 4 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 pro Evropský fond pro strategické investice zřízený nařízením (EU) 2015/1017.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1017 ze dne 25. června 2015 o Evropském fondu pro strategické investice, Evropském centru pro investiční poradenství a Evropském portálu investičních projektů a o změně nařízení (EU) č. 1291/2013 a (EU) č. 1316/2013 – Evropský fond pro strategické investice (Úř. věst. L 169, 1.7.2015, s. 1).“

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 13. prosince 2017.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

PŘÍLOHA

Příloha II nařízení (EU) 2015/1017 se mění takto:

1) Oddíl 2 se mění takto:

a) v písmeni b) se doplňují nové odstavce, které znějí:

„Podpora EFSI na dálnice je omezena na soukromé nebo veřejné investice, pokud jde o:

— dopravu v zemích podporovaných v rámci politiky soudržnosti, v méně rozvinutých regionech nebo u přeshraničních dopravních projektů,

— modernizaci, údržbu či zlepšování bezpečnosti silničního provozu, vývoj zařízení inteligentních dopravních systémů či zajištění celistvosti a standardu stávajících dálnic v rámci transevropské dopravní sítě, zejména bezpečných parkovacích ploch, čerpacích stanic pro alternativní čistá paliva a elektrických nabíjecích systémů,

— přispění k dokončení transevropské dopravní sítě do roku 2030.

Podporu z EFSI je rovněž výslovně možné poskytovat na údržbu a modernizaci stávající dopravní infrastruktury.“;

b) v písmeni c) se druhá věta nahrazuje tímto:

„V této souvislosti se očekává, že EIB poskytne v rámci EFSI financování za účelem dosažení celkového cíle ve výši nejméně 500 000 000 000 EUR veřejných nebo soukromých investic, včetně financování zmobilizovaného EIF v rámci operací EFSI týkajících se nástrojů uvedených v čl. 10 odst. 2 písm. b), národních podpůrných bank či institucí a lepšího přístupu k financování pro subjekty s nejvýše 3 000 zaměstnanci.“

2) V oddíle 3 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„d) ke klasifikaci nějaké operace jako zvláštních činností EIB vede obvykle výskyt jednoho nebo více následujících znaků:

— podřízenost ve vztahu k jiným věřitelům, včetně národních podpůrných bank nebo institucí a soukromých věřitelů,

— účast na nástrojích pro sdílení rizik, pokud zaujatá pozice vystavuje EIB vysokým úrovním rizika,

— expozice vůči specifickým rizikům, jako jsou rizika charakteristická pro určitou zemi, odvětví nebo region, zejména rizika hrozící v méně rozvinutých regionech a přechodových regionech, nebo rizika spojená s inovacemi, zejména rizika v případě neověřených technologií posilujících růst, udržitelnost a produktivitu,

— znaky kapitálového typu, například platby spojené s výkonností, nebo

— jiné identifikovatelné aspekty vedoucí k vyšší expozici vůči riziku, podle pokynů EIB pro úvěrová rizika, jako jsou například riziko protistrany, omezené zajištění nebo právo využít ke splacení pouze aktiva projektu.“

3) V oddíle 5 se doplňuje nová věta, která zní:

„Srovnávací přehled se zveřejní, jakmile je operace v rámci záruky EU podepsána, s výjimkou citlivých obchodních informací.“

4) Oddíl 6 se mění takto:

a) písmeno b) se mění takto:

i) v první odrážce se první a druhá věta nahrazují tímto:

„Pro operace dluhového typu provede EIB nebo EIF standardní posouzení rizik včetně výpočtu pravděpodobnosti selhání a míry zpětného získání prostředků. Na základě těchto parametrů kvantifikuje EIB nebo EIF riziko pro každou operaci.“;

ii) ve druhé odrážce se první věta nahrazuje tímto:

„Každá operace dluhového typu obdrží klasifikaci rizika (klasifikace úvěrové transakce) jako v systému klasifikace úvěrů EIB nebo EIF.“;

iii) ve třetí odrážce se první věta nahrazuje tímto:

„Projekty musí být ekonomicky životaschopné a technicky proveditelné a financování EIB musí být strukturováno v souladu se zásadami řádné bankovní praxe a musí být v souladu se zásadami řízení vysokých rizik stanovenými EIB nebo EIF v jejich interních pokynech.“;

iv) čtvrtá odrážka se nahrazuje tímto:

„Produkty dluhového typu jsou oceňovány v souladu s čl. 4 odst. 2 písm. a) bodem iv).“;

b) písmeno c) se mění takto:

i) v první odrážce se druhá věta nahrazuje tímto:

„Zda operace nese či nenese kapitálová rizika, bez ohledu na jejich právní formu a nomenklaturu, se stanoví na základě standardního posouzení EIB nebo EIF.“;

ii) ve druhé odrážce se první věta nahrazuje tímto:

„Operace EIB kapitálového typu jsou prováděny v souladu s vnitřními pravidly a postupy EIB nebo EIF.“;

iii) třetí odrážka se nahrazuje tímto:

„Investice kapitálového typu jsou oceňovány v souladu s čl. 4 odst. 2 písm. a) bodem iv).“

5) V oddíle 7 písm. c) se zrušuje slovo „počátečního“.

6) Oddíl 8 se mění takto:

a) v prvním pododstavci druhé větě se zrušuje slovo „počátečního“;

b) v písmenu a) prvním pododstavci první větě se zrušuje slovo „počátečního“;

c) v písmenu b) první větě se zrušuje slovo „počátečního“.

Prohlášení Komise k navýšení prostředků v programu Nástroje pro propojení Evropy o 225 milionů EUR

V návaznosti na politickou dohodu mezi Evropským parlamentem a Radou o financování Evropského fondu pro strategické investice (EFSI 2.0) bude z finančních nástrojů Nástroje pro propojení Evropy přerozdělena částka 275 milionů EUR, což ve srovnání s návrhem Komise představuje snížení o 225 milionů EUR.

Komise potvrzuje, že upraví finanční plánování tak, aby odráželo odpovídající navýšení programu Nástroje pro propojení Evropy o 225 milionů EUR.

Komise v rámci ročních rozpočtových postupů na roky 2019–2020 předloží odpovídající návrhy, aby zajistila optimální přidělení uvedené částky do programu Nástroje pro propojení Evropy.

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2017/2397

ze dne 12. prosince 2017

o uznávání odborných kvalifikací ve vnitrozemské plavbě a o zrušení směrnic Rady 91/672/EHS a 96/50/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 91 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru [1],

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem [2],

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Rady 91/672/EHS [3] a 96/50/ES [4] představují první kroky směrem k harmonizaci a uznávání odborných kvalifikací členů posádek plavidel ve vnitrozemské plavbě.

(2) Požadavky na členy posádky plavidel plujících na Rýně nespadají do oblasti působnosti směrnic 91/672/EHS a 96/50/ES a jsou stanoveny Ústřední komisí pro plavbu na Rýně podle Předpisů pro posádky lodí plujících na Rýně.

(3) Na jiná povolání ve vnitrozemské vodní dopravě než povolání vůdce plavidla se uplatňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES [5]. Vzájemné uznávání diplomů a osvědčení podle směrnice 2005/36/ES však není optimálním řešením v případě pravidelných a častých přeshraničních činností vykonávaných v rámci povolání v odvětví vnitrozemské vodní dopravy, zejména na vnitrozemských vodních cestách propojených s vnitrozemskými vodními cestami jiného členského státu.

(4) Hodnotící studie, kterou Komise provedla v roce 2014, zdůraznila skutečnost, že omezení oblasti působnosti směrnic 91/672/EHS a 96/50/ES na vůdce plavidel a skutečnost, že osvědčení vydaná v souladu s těmito směrnicemi nejsou automaticky uznávána pro plavbu na Rýně, brání mobilitě členů posádky v odvětví vnitrozemské plavby.

(5) K usnadnění mobility, zajištění bezpečné plavby a zajištění ochrany lidského života a životního prostředí je nezbytné, aby členové posádky plavidla, a zejména pak osoby pověřené řešením nouzových situací na palubách osobních lodí a osoby podílející se na doplňování paliva u lodí na zkapalněný zemní plyn, měli osvědčení prokazující jejich kvalifikace. Za účelem účinného prosazování by při výkonu povolání měli mít tato osvědčení na plavidle. Tyto úvahy platí rovněž pro mladistvé osoby, u kterých je důležité zajistit ochranu jejich bezpečnosti a zdraví při práci v souladu se směrnicí Rady 94/33/ES [6].

---

[1] Úř. věst. C 389, 21.10.2016, s. 93.

[2] Postoj Evropského parlamentu ze dne 14. listopadu 2017 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 4. prosince 2017.

[3] Směrnice Rady 91/672/EHS ze dne 16. prosince 1991 o vzájemném uznávání národních osvědčení vůdců plavidel pro přepravu zboží a cestujících po vnitrozemských vodních cestách (Úř. věst. L 373, 31.12.1991, s. 29).

[4] Směrnice Rady 96/50/ES ze dne 23. července 1996 o harmonizaci podmínek pro získání národních osvědčení vůdců plavidel pro přepravu zboží a cestujících na vnitrozemských vodních cestách ve Společenství (Úř. věst. L 235, 17.9.1996, s. 31).

[5] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22).

[6] Směrnice Rady 94/33/ES ze dne 22. června 1994 o ochraně mladistvých pracovníků (Úř. věst. L 216, 20.8.1994, s. 12).

(6) Sportovní nebo rekreační plavba, provoz převozních lodí, které se nepohybují samostatně, a provoz plavidel používaných ozbrojenými silami nebo zásahovými službami jsou činnostmi, které nevyžadují kvalifikaci podobnou kvalifikacím vyžadovaným pro profesionální plavbu za účelem přepravy zboží a osob. Osoby vykonávající uvedené činnosti by proto neměly spadat do oblasti působnosti této směrnice.

(7) Vůdci plavidel provozovaných za podmínek, které představují obzvláštní riziko pro bezpečnost, zejména v případě řízení velkých sestav, řízení plavidel na zkapalněný zemní plyn, řízení za snížené viditelnosti, řízení na vnitrozemských vodních cestách námořního charakteru nebo řízení na vodních cestách, které představují zvláštní rizika pro plavbu, by měli mít zvláštní povolení. Pro získání takového povolení by měli vůdci plavidel prokázat zvláštní dodatečnou způsobilost.

(8) K zajištění bezpečnosti plavby by členské státy měly v souladu s harmonizovanými kritérii určit vnitrozemské vodní cesty námořního charakteru. Požadavky na způsobilost pro plavbu na těchto vodních cestách by měly být stanoveny na úrovni Unie. Aniž by byla zbytečně omezena mobilita vůdců plavidel, měly by mít členské státy v případě, že je to nezbytné pro zajištění bezpečné plavby a ve vhodných případech ve spolupráci s příslušnou evropskou říční komisí, rovněž možnost určit vodní cesty, které představují zvláštní rizika pro plavbu, a to v souladu s harmonizovanými kritérii a postupy podle této směrnice. V tomto případě by měly být související požadavky na způsobilost stanoveny na úrovni jednotlivých členských států.

(9) S cílem přispět k mobilitě osob podílejících se na provozování plavidel v Unii a s ohledem na skutečnost, že by veškerá osvědčení o kvalifikaci, plavecké služební knížky a lodní deníky vydané v souladu s touto směrnicí měly splňovat požadované minimální normy v souladu s harmonizovanými kritérii, by členské státy měly uznávat odborné kvalifikace osvědčené v souladu s touto směrnicí. Držitelé těchto kvalifikací by proto měli být schopni vykonávat své povolání na všech vnitrozemských vodních cestách Unie.

(10) Vzhledem k neexistenci přeshraničních činností na některých vnitrozemských vodních cestách a s cílem snížit náklady by členské státy měly mít možnost stanovit, že osvědčení Unie o kvalifikaci nejsou povinná na vnitrostátních vodních cestách, které nejsou napojeny na splavné vnitrozemské vodní cesty jiného členského státu. Osvědčení Unie by však měla umožňovat přístup k plavebním činnostem na uvedených nepropojených vodních cestách.

(11) Směrnice 2005/36/ES je i nadále použitelná pro členy posádky plavidla, na něž se nevztahuje povinnost mít osvědčení Unie o kvalifikaci vydané v souladu s touto směrnicí, a je nadále použitelná i pro kvalifikace pro vnitrozemskou vodní dopravu, na něž se tato směrnice nevztahuje.

(12) Pokud členské státy udělí výjimky z povinnosti mít osvědčení Unie o kvalifikaci, měly by uznávat osvědčení Unie o kvalifikaci pro osoby působící na jejich vnitrostátních vodních cestách, jež nejsou napojeny na splavnou síť jiného členského státu, v němž je tato výjimka uplatněna. Tyto členské státy by v souvislosti s těmito vnitrozemskými vodními cestami rovněž měly zajistit, aby byly údaje týkající se doby plavby a uskutečněných plaveb potvrzeny v plaveckých služebních knížkách držitelů osvědčení Unie o kvalifikaci, pokud o to členové posádky požádají. Kromě toho by tyto členské státy měly přijmout a prosazovat příslušná opatření a sankce pro předcházení podvodům a jiným nezákonným praktikám, v souvislosti s osvědčeními Unie o kvalifikaci a plaveckými služebními knížkami na těchto nenapojených vnitrozemských vodních cestách.

(13) Členské státy, které uplatňují výjimky z povinnosti mít osvědčení Unie o kvalifikaci, by měly mít možnost pozastavit platnost osvědčení Unie o kvalifikaci pro osoby působící na jejich vnitrostátních vodních cestách, jež nejsou napojeny na splavnou síť jiného členského státu, v němž je tato výjimka uplatněna.

(14) Členský stát, jehož žádná vnitrozemská vodní cesta není napojena na splavnou síť jiného členského státu, který se rozhodne nevydávat osvědčení Unie o kvalifikaci podle této směrnice, by byl vázán nepřiměřenou a zbytečnou povinností, pokud by musel provádět a uplatňovat všechna ustanovení této směrnice. Tomuto členskému státu by proto měla být udělena výjimka z povinnosti provést a uplatňovat ustanovení týkající se osvědčování kvalifikací po dobu, kdy se rozhodne nevydávat osvědčení Unie o kvalifikaci. Tento členský stát by však měl mít povinnost uznávat osvědčení Unie o kvalifikaci na svém území s cílem podpořit mobilitu pracovníků uvnitř Unie, snížit administrativní zátěž spojenou s mobilitou pracovních sil a zvýšit přitažlivost tohoto povolání.

(15) V řadě členských států je vnitrozemská plavba občasnou činností, která je pouze místní nebo sezónní povahy a je vykonávána na vodních cestách bez napojení na další členské státy. I v těchto členských státech by měla být dodržována zásada uznávání profesních osvědčení podle této směrnice, administrativní zátěž by však měla být přiměřená. Prováděcí nástroje jako databáze a registry by vedly ke značné administrativní zátěži, aniž by znamenaly skutečný přínos, neboť tok informací mezi členskými státy lze zajistit rovněž jinými způsoby spolupráce. Je proto odůvodněné umožnit dotčeným členským státům, aby provedly pouze minimální ustanovení nezbytná pro uznávání profesních osvědčení vydaných v souladu s touto směrnicí.

(16) V některých členských státech je vnitrozemská plavba technicky nemožná. Pokud by po těchto členských státech bylo vyžadováno, aby provedly tuto směrnici, znamenalo by to tedy pro ně nepřiměřenou administrativní zátěž.

(17) Je důležité, aby odvětví vnitrozemské plavby dokázalo poskytnout programy zaměřené jednak na udržení osob starších 50 let a jednak na zlepšení dovedností a zaměstnatelnosti mladých lidí.

(18) Komise by měla zajistit rovné podmínky pro všechny členy posádky provozující svou živnost výhradně a pravidelně v Unii a měla by zastavit sestupnou spirálu v oblasti mezd, jakož i diskriminaci na základě státní příslušnosti, místa bydliště či státu vlajky.

(19) Vzhledem k zavedené spolupráci mezi Unií a Ústřední komisí pro plavbu na Rýně od roku 2003, jež vedla ke zřízení Evropského výboru pro vypracování norem pro vnitrozemskou plavbu (CESNI) pod záštitou Ústřední komise pro plavbu na Rýně, a s cílem zjednodušit právní rámce upravující odborné kvalifikace v Evropě by osvědčení o kvalifikaci, plavecké služební knížky a lodní deníky vydané v souladu s Předpisy pro posádky lodí plujících na Rýně, jež stanoví požadavky, které jsou totožné s požadavky této směrnice, měly být platné na všech vnitrozemských vodních cestách Unie. Tyto osvědčení o kvalifikaci, plavecké služební knížky a lodní deníky vydané třetími zeměmi by měly být v Unii uznávány pod podmínkou vzájemnosti.

(20) Je důležité, aby zaměstnavatelé při zaměstnávání členů posádky plavidla v Unii, kteří mají osvědčení o kvalifikaci, služební knížky a lodní deníky, které byly vydány třetími zeměmi a uznány příslušnými orgány v Unii, uplatňovali sociální a pracovněprávní předpisy členského státu, ve kterém je činnost vykonávána.

(21) Za účelem dalšího odstranění překážek mobility pracovních sil a dalšího zjednodušení právních rámců upravujících odborné kvalifikace v Evropě mohou být na všech vodních cestách Unie uznávána i osvědčení o kvalifikaci, plavecké služební knížky nebo lodní deníky vydané třetí zemí podle požadavků, jež jsou totožné s požadavky stanovenými v této směrnici, s výhradou posouzení Komisí a uznávání dokladů vydaných v souladu s touto směrnicí ze strany dotyčné třetí země.

(22) Členské státy by měly osvědčení o kvalifikaci vydávat pouze osobám, které splňují požadavek minimální úrovně způsobilosti, minimálního věku, zdravotní způsobilosti a doby plavby vyžadované pro získání konkrétní kvalifikace.

(23) Je důležité, aby Komise a členské státy podporovaly mladé lidi v jejich úsilí o získání odborné kvalifikace ve vnitrozemské plavbě a aby stanovily konkrétní opatření na podporu činností sociálních partnerů v tomto ohledu.

(24) Aby bylo zajištěno vzájemné uznávání kvalifikací, měla by být osvědčení o kvalifikaci založena na kompetencích, které jsou pro provozování plavidel nezbytné. Členské státy by měly zajistit, aby osoby, které získají osvědčení o kvalifikaci, měly příslušné minimální úrovně způsobilosti, jež jsou ověřeny na základě odpovídajícího posouzení. Tato posouzení by mohla mít podobu administrativní zkoušky, nebo by mohla být součástí schválených výcvikových programů prováděných v souladu se společnými normami, aby byla u jednotlivých kvalifikací ve všech členských státech zajištěna srovnatelná minimální úroveň způsobilosti.

(25) Při plavbě na vnitrozemských vodních cestách Unie by vůdci plavidel měli být schopni uplatňovat znalost pravidel provozu na vnitrozemských vodních cestách, jako je Evropský předpis pro vnitrozemské vodní cesty (CEVNI) nebo jiné příslušné dopravní předpisy, a příslušných pravidel pro obsazení plavidla posádkou, včetně doby odpočinku, jak jsou stanovena v právních předpisech Unie nebo ve vnitrostátních právních předpisech nebo ve zvláštních předpisech dohodnutých na regionální úrovni, jako jsou Předpisy pro posádky lodí plujících na Rýně.

(26) S ohledem na odpovědnost za bezpečnost při výkonu povolání vůdce plavidla, vedení plavidla pomocí radaru a doplňování paliva u plavidel na zkapalněný zemní plyn nebo řízení těchto plavidel je nutné ověřit, zda bylo skutečně dosaženo požadované úrovně způsobilosti, a to prostřednictvím praktických zkoušek. V zájmu dalšího usnadnění hodnocení způsobilosti by mohly být tyto praktické zkoušky prováděny s použitím schválených simulátorů.

(27) Pro zajištění bezpečnosti vnitrozemské plavby má klíčový význam způsobilost k obsluze palubního rádiového zařízení. Je zapotřebí, aby členské státy vybízely všechny členy posádky, kteří by případně museli řídit plavidlo, k absolvování odborné přípravy a získání osvědčení o obsluze těchto rádiových zařízení. V případě vůdců plavidel a kormidelníků by taková odborná příprava a osvědčení měly být povinné.

(28) Schválení výcvikových programů je nezbytné k ověření toho, zda jsou tyto programy v souladu se společnými minimálními požadavky, pokud jde o obsah a organizaci. Tento soulad umožňuje odstranit zbytečné překážky přístupu k tomuto povolání, jelikož zabraňuje tomu, aby osoby, které již získaly potřebné dovednosti během odborného výcviku, musely zbytečně skládat další zkoušku. Existence schválených výcvikových programů by mohla usnadnit rovněž vstup pracovníků s předchozí praxí v jiných odvětvích do odvětví vnitrozemské plavby, jelikož by tito pracovníci mohli využít zvláštní výcvikové programy, které přihlížejí k již získaným způsobilostem.

(29) V zájmu dalšího usnadnění mobility vůdců plavidel by členské státy po dohodě s členským státem, v němž se nachází úsek vnitrozemské vodní cesty se zvláštními riziky, měly mít možnost posoudit způsobilost potřebnou pro plavbu na tomto úseku vnitrozemské vodní cesty.

(30) Dobu plavby je třeba ověřit pomocí potvrzených údajů v plaveckých služebních knížkách. Aby bylo možné provádět takovéto ověřování, měly by členské státy vydávat plavecké služební knížky a lodní deníky a zajistit, aby lodní deníky obsahovaly záznam o plavbách plavidel. Zdravotní způsobilost uchazeče by měla být osvědčena autorizovaným lékařem.

(31) Pokud činnosti související s nakládkou a vykládkou vyžadují aktivní navigační operace, jako je bagrování nebo manévrování mezi místem nakládky či vykládky, měly by členské státy považovat dobu provádění těchto činností za dobu plavby a jako takovou ji zaznamenávat.

(32) Pokud opatření stanovená touto směrnicí vyžadují zpracovávání osobních údajů, mělo by se toto zpracování provádět v souladu s právními předpisy Unie o ochraně osobních údajů, zejména s nařízeními Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ([1]) a (EU) 2016/679 ([2]).

(33) S cílem přispět k účinné správě osvědčení o kvalifikaci by členské státy měly určit příslušné orgány pro uplatňování této směrnice a vytvořit registry pro záznam údajů o osvědčeních o kvalifikaci, plaveckých služebních knížkách a lodních denících. V zájmu snazší výměny informací mezi členskými státy a s Komisí za účelem uplatňování, prosazování a hodnocení této směrnice, jakož i pro statistické účely a k zajištění bezpečnosti a snadnosti plavby by členské státy měly tyto informace, včetně údajů o osvědčeních o kvalifikaci, plaveckých služebních knížkách a lodních denících, zaznamenávat v databázi spravované Komisí. Komise by měla při spravování této databáze náležitě respektovat zásady ochrany osobních údajů.

(34) Orgány, včetně orgánů ve třetích zemích, vydávající osvědčení o kvalifikaci, plavecké služební knížky a lodní deníky v souladu s pravidly, která jsou shodná s pravidly stanovenými v této směrnici, zpracovávají osobní údaje. Orgány podílející se na uplatňování a prosazování této směrnice a v případě potřeby mezinárodní organizace, které stanovily tato shodná pravidla, by rovněž měly mít přístup k databázi spravované Komisí za účelem hodnocení této směrnice, pro statistické účely, k zajištění bezpečnosti a snadnosti plavby a v zájmu snazší výměny informací mezi těmito orgány. Tento přístup by však měl podléhat přiměřené úrovni ochrany údajů, především v případě osobních údajů, a v případě třetích zemí a mezinárodních organizací také zásadě vzájemnosti.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

(35) V zájmu další modernizace odvětví vnitrozemské vodní dopravy a snížení administrativní zátěže a při současném zajištění toho, aby byly doklady méně zmanipulovatelné, by Komise po přijetí této směrnice a s ohledem na zásadu zdokonalení tvorby právních předpisů měla zvážit posouzení možnosti nahradit tištěnou podobu osvědčení Unie o kvalifikaci, plaveckých služebních knížek a lodních deníků elektronickými nástroji, jako jsou elektronické profesní průkazy a elektronické lodní doklady.

(36) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení této směrnice by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o vyjádření nesouhlasu, v případech, kde je to vhodné, se zamýšleným přijetím požadavků na způsobilost, které se týkají zvláštních rizik na určitých úsecích vnitrozemských vodních cest, ze strany členského státu. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([1]).

(37) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení této směrnice by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o přijímání vzorů pro vydávání osvědčení Unie o kvalifikaci, osvědčení o praktické zkoušce, plaveckých služebních knížek a lodních deníků a přijímání rozhodnutí o uznávání podle článku 10. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením (EU) č. 182/2011.

(38) Za účelem stanovení minimálních harmonizovaných norem pro osvědčování kvalifikací, snazší výměny informací mezi členskými státy a snazšího uplatňování, monitorování a hodnocení této směrnice ze strany Komise by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o stanovení norem způsobilosti, norem zdravotní způsobilosti, norem pro praktické zkoušky, norem pro schvalování simulátorů a norem pro stanovení vlastností a podmínek používání databáze spravované Komisí za účelem uchovávání kopie klíčových údajů týkajících se osvědčení Unie o kvalifikaci, plaveckých služebních knížek, lodních deníků a uznaných dokladů. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti prováděla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ([2]). Zejména obdrží Evropský parlament a Rada pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a odborníci těchto dvou orgánů mají soustavně přístup na zasedání odborných skupin Komise, které se přípravě aktů v přenesené pravomoci věnují.

(39) Přechodná opatření by měla odstranit nejen problém spojený s osvědčeními vydanými vůdcům plavidel v souladu se směrnicí 96/50/ES, s Předpisy pro posádky lodí plujících na Rýně nebo s některými vnitrostátními právními předpisy, ale i problém spojený s osvědčeními vydanými jiným kategoriím členů posádky plavidla, jež spadají do oblasti působnosti této směrnice. Tato opatření by měla pokud možno zaručit dříve přiznané nároky a poskytnout kvalifikovaným členům posádky přiměřený čas na podání žádosti o osvědčení Unie o kvalifikaci. Tato opatření by proto měla stanovit odpovídající období, během nějž lze na vnitrozemských vodních cestách Unie tato osvědčení nadále používat, pokud byla platná před uplynutím lhůty pro provedení. Tato opatření by rovněž měla zajistit pro všechna tato osvědčení systém přechodu na nová pravidla, zejména pokud jde o plavbu místního významu.

(40) Harmonizace právních předpisů v oblasti odborných kvalifikací ve vnitrozemské plavbě v Evropě je usnadňována prostřednictvím úzké spolupráce mezi Unií a Ústřední komisí pro plavbu na Rýně a rozvíjením norem vypracovaných Evropským výborem pro vypracování norem pro vnitrozemskou plavbu (dále jen „výbor CESNI“). Výbor CESNI, který je otevřen odborníkům ze všech členských států, vypracovává normy v oblasti vnitrozemské plavby, a to i normy pro odborné kvalifikace. Do navrhování a vypracovávání norem výboru CESNI by se měly plně zapojit evropské říční komise, příslušné mezinárodní organizace, sociální partneři a profesní sdružení. Jsou-li podmínky stanovené v této směrnici splněny, měla by Komise na normy výboru CESNI odkazovat při přijímání prováděcích aktů a aktů v přenesené pravomoci v souladu s touto směrnicí.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

([2]) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

(41) Jelikož cíle této směrnice, totiž stanovení společného rámce pro uznávání minimálních odborných kvalifikací v odvětví vnitrozemské plavby, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej z důvodu jeho rozsahu a účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou podle článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

(42) Aby bylo dosaženo vyváženějšího zastoupení žen a mužů v odvětví vnitrozemské vodní dopravy, je třeba podporovat přístup žen k příslušným kvalifikacím a tomuto povolání.

(43) Podle judikatury Soudního dvora Evropské unie musí být informace, které jsou členské státy povinny poskytovat Komisi při provádění směrnice do vnitrostátního práva, jasné a přesné. Platí to i pro tuto směrnici, která pro provedení do vnitrostátního práva stanoví konkrétní cílený přístup.

(44) Směrnice 91/672/EHS a 96/50/ES by proto měly být zrušeny,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví podmínky a postupy pro osvědčování kvalifikací osob podílejících se na provozování plavidel na vnitrozemských vodních cestách Unie, jakož i pro uznávání těchto kvalifikací v členských státech.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na členy posádky, odborníky na zkapalněný zemní plyn a odborníky na přepravu cestujících na těchto typech plavidel na kterékoliv vnitrozemské vodní cestě Unie:

a) lodi o délce 20 a více metrů;

b) lodi, jejichž objem vyjádřený jako součin délky, šířky a ponoru dosahuje 100 metrů krychlových a více;

c) remorkéry a tlačné remorkéry určené k:

i) vlečení nebo tlačení lodí uvedených v písmenech a) a b),

ii) vlečení nebo tlačení plovoucích strojů,

iii) bočnímu vedení lodí uvedených v písmenech a) a b) nebo plovoucích strojů;

d) osobní lodě;

e) plavidla, která musí mít osvědčení o schválení podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/68/ES [1];

f) plovoucí stroje.

2. Tato směrnice se nevztahuje na osoby, které se:

a) plaví pro sport nebo rekreaci;

b) podílejí na provozu převozních lodí nepohybujících se samostatně;

c) podílejí na provozu plavidel používaných ozbrojenými silami, silami určenými k udržování veřejného pořádku, civilní ochranou, správami vodních cest, požárními službami a dalšími zásahovými službami.

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/68/ES ze dne 24. září 2008 o pozemní přepravě nebezpečných věcí (Úř. věst. L 260, 30.9.2008, s. 13).

3. Aniž je dotčen čl. 39 odst. 3, tato směrnice se rovněž nevztahuje na osoby, které se plaví v členských státech, jejichž vnitrozemské vodní cesty nejsou napojeny na splavnou síť jiného členského státu, a které se plaví:

a) výlučně v rámci omezených cest místního významu, kdy vzdálenost od místa odjezdu nepřesahuje v žádném okamžiku deset kilometrů; nebo

b) v rámci cest sezónní povahy.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

1) „vnitrozemskou vodní cestou“ vodní cesta jiná než moře určená pro plavbu plavidel uvedených v článku 2;

2) „plavidlem“ loď nebo plovoucí stroj;

3) „lodí“ plavidlo vnitrozemské plavby nebo námořní loď;

4) „remorkérem“ loď postavená k vlečení;

5) „tlačným remorkérem“ loď postavená k pohonu plavidel tlačné sestavy;

6) „osobní lodí“ loď postavená a vybavená pro přepravu více než dvanácti cestujících;

7) „osvědčením Unie o kvalifikaci“ osvědčení vydané příslušným orgánem, které potvrzuje, že dotyčná osoba splňuje požadavky této směrnice;

8) „úmluvou STCW“ úmluva STCW vymezená v čl. 1 bodě 21 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/106/ES ([1]);

9) „členy posádky plavidla“ osoby podílející se na obecném provozování plavidla na vnitrozemských vodních cestách Unie, které plní různé úkoly související s plavbou, řízením provozu plavidla, manipulací s nákladem a jeho zajištění, přepravou cestujících, strojní službou, údržbou a opravami, komunikací, ochranou zdraví a bezpečnosti a ochranou životního prostředí, vyjma osob přidělených výhradně k obsluze motorů, jeřábů nebo elektrického a elektronického zařízení;

10) „osvědčením radisty“ vnitrostátní osvědčení vydané členským státem v souladu s radiotelekomunikačním řádem připojeným k Mezinárodní úmluvě o telekomunikacích, které opravňuje k provozování rádiové stanice na plavidle vnitrozemské plavby;

11) „odborníkem na přepravu cestujících“ osoba sloužící na palubě dané lodi, která je oprávněna přijímat opatření v nouzových situacích na palubě osobních lodí;

12) „odborníkem na zkapalněný zemní plyn“ osoba, která má oprávnění podílet se na čerpání paliva na plavidle používajícím zkapalněný zemní plyn jako palivo, nebo vůdce plavidla, který takové plavidlo vede;

13) „vůdcem plavidla“ člen posádky plavidla, který má oprávnění k řízení plavidla na vnitrozemských vodních cestách členských států a který má na palubě plavidla celkovou odpovědnost, mimo jiné za posádku, cestující a náklad;

14) „zvláštním rizikem“ riziko pro bezpečnost způsobené zvláštními plavebními podmínkami, které vyžadují, aby způsobilost vůdců plavidel převyšovala rámec způsobilosti, která se předpokládá podle obecných norem způsobilosti pro řídicí úroveň;

15) „způsobilostí“ prokázaná schopnost používat znalosti a dovednosti vyžadované podle zavedených norem pro řádné plnění úkolů, které jsou nezbytné při provozování plavidel vnitrozemské plavby;

16) „řídicí úrovní“ úroveň odpovědnosti spojená s výkonem funkce vůdce plavidla a zajišťováním toho, aby další členové posádky plavidla řádně plnili všechny úkoly při provozování plavidla;

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/106/ES ze dne 19. listopadu 2008 o minimální úrovni výcviku námořníků (Úř. věst. L 323, 3.12.2008, s. 33).

17) „provozní úrovní“ úroveň odpovědnosti spojená s výkonem funkce lodníka, kvalifikovaného lodníka nebo kormidelníka a kontrolou plnění všech úkolů v rámci vymezené oblasti odpovědnosti této osoby v souladu s náležitými postupy a pod vedením osoby vykonávající funkce na řídicí úrovni;

18) „velkou sestavou“ tlačná sestava, jejíž výsledná plocha celkové délky a celkové šířky je 7 000 čtverečních metrů nebo více;

19) „plaveckou služební knížkou“ osobní evidence obsahující údaje o pracovních zkušenostech člena posádky, zejména o době plavby a uskutečněných plavbách;

20) „lodním deníkem“ oficiální záznam o plavbách, které plavidlo a jeho posádka uskutečnily;

21) „aktivní plaveckou služební knížkou“ nebo „aktivním lodním deníkem“ plavecká služební knížka nebo lodní deník, do nichž lze zaznamenávat údaje;

22) „dobou plavby“ doba měřená ve dnech, kterou člen posádky plavidla strávil na palubě během plavby na plavidle na vnitrozemských vodních cestách, včetně činností souvisejících s nakládkou a vykládkou vyžadujících aktivní navigační operace, a která je potvrzena příslušným orgánem;

23) „plovoucím strojem“ zařízení schopné plavby vybavené mechanickým pracovním zařízením, např. jeřáby, bagry, beranidly nebo elevátory;

24) „délkou“ maximální délka trupu plavidla v metrech, bez kormidla a příďového čelenu;

25) „šířkou“ maximální šířka trupu plavidla v metrech, měřená z vnější strany obšívky (bez kolesnic, odrazných trámů apod.);

26) „ponorem“ svislá vzdálenost v metrech mezi nejnižším bodem lodního trupu bez ohledu na kýl nebo jiné pevně uchycené příslušenství a rovinou největšího přípustného ponoru;

27) „sezónní plavební činností“ plavební činnost, která je vykonávána po dobu nejvýše šesti měsíců v každém roce.

KAPITOLA 2

OSVĚDČENÍ UNIE O KVALIFIKACI

Článek 4

Povinnost mít na plavidle osvědčení Unie o kvalifikaci člena posádky plavidla

1. Členské státy zajistí, aby členové posádky plavidel provozovaných na vnitrozemských vodních cestách Unie měli na plavidle osvědčení Unie o kvalifikaci člena posádky plavidla vydané v souladu s článkem 11 nebo osvědčení uznané v souladu s čl. 10 odst. 2 nebo 3.

2. Pro každého člena posádky plavidla jiného než vůdce plavidla tvoří osvědčení Unie o kvalifikaci a plavecká služební knížka uvedená v článku 22 jediný doklad.

3. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku jsou osvědčení držená osobami podílejícími se na provozu plavidla, jinými než vůdci plavidel, vydaná nebo uznaná v souladu se směrnicí 2008/106/ES, a tedy v souladu s úmluvou STCW, platná pro námořní plavidla provozovaná na vnitrozemských vodních cestách.

Článek 5

Povinnost mít na plavidle osvědčení Unie o kvalifikaci pro specifické druhy provozu

1. Členské státy zajistí, aby odborníci na přepravu cestujících a odborníci na zkapalněný zemní plyn měli na plavidle osvědčení Unie o kvalifikaci vydané v souladu s článkem 11 nebo osvědčení uznané v souladu s čl. 10 odst. 2 nebo 3.

2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku jsou osvědčení držená osobami podílejícími se na provozu plavidla vydaná nebo uznaná v souladu se směrnicí 2008/106/ES, a tedy v souladu s úmluvou STCW, platná pro námořní plavidla provozovaná na vnitrozemských vodních cestách.

Článek 6

Povinnost vůdců plavidel mít zvláštní povolení

Členské státy zajistí, aby měli vůdci plavidel zvláštní povolení vydaná v souladu s článkem 12, pokud:

a) řídí plavidlo na vodních cestách, které byly klasifikovány jako vnitrozemské vodní cesty námořního charakteru podle článku 8;

b) řídí plavidlo na vodních cestách, které byly určeny jako úseky vnitrozemských vodních cest se zvláštními riziky podle článku 9;

c) vedou plavidlo pomocí radaru;

d) řídí plavidlo používající zkapalněný zemní plyn jako palivo;

e) řídí velké sestavy.

Článek 7

Výjimky týkající se vnitrostátních vodních cest, které nejsou napojeny na splavnou síť jiného členského státu

1. Členský stát může udělit osobám uvedeným v čl. 4 odst. 1, čl. 5 odst. 1 a v článku 6, vykonávajícím svou činnost výhradně na vnitrostátních vodních cestách, které nejsou napojeny na splavnou síť jiného členského státu, včetně těch, které jsou klasifikovány jako vnitrozemské vodní cesty námořního charakteru, výjimku z povinností stanovených v čl. 4 odst. 1 a 2, čl. 5 odst. 1, článku 6, čl. 22 odst. 1 prvním pododstavci a čl. 22 odst. 3 a 6.

2. Členský stát, který udělí výjimky podle odstavce 1, může osobám uvedeným v odstavci 1 vydat osvědčení o kvalifikaci za podmínek, které se odchylují od obecných podmínek stanovených v této směrnici, pokud tato osvědčení zajišťují odpovídající úroveň bezpečnosti. Na uznání těchto osvědčení v jiných členských státech se vztahuje směrnice 2005/36/ES nebo případně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/45/ES ([1]).

3. Členské státy uvědomí Komisi o výjimkách udělených podle odstavce 1. Komise informace o těchto udělených výjimkách zveřejní.

Článek 8

Klasifikace vnitrozemských vodních cest námořního charakteru

1. Členské státy klasifikují určitý úsek vnitrozemské vodní cesty na svém území jako vnitrozemskou vodní cestu námořního charakteru, je-li splněno jedno z těchto kritérií:

a) je použitelná Úmluva o mezinárodních pravidlech pro zabránění srážkám na moři;

b) bóje a značky odpovídají námořnímu systému;

c) na vnitrozemské vodní cestě je nutná pozemní navigace; nebo

d) pro plavbu po vnitrozemské vodní cestě je nezbytné námořní zařízení, jehož obsluha vyžaduje zvláštní znalosti.

2. Členské státy oznámí Komisi klasifikaci určitého úseku vnitrozemských vodních cest na svém území jako vnitrozemské vodní cesty námořního charakteru. K oznámení pro Komisi se připojí odůvodnění založené na kritériích uvedených v odstavci 1. Komise seznam oznámených vnitrozemských vodních cest námořního charakteru neprodleně zveřejní.

Článek 9

Úseky vnitrozemských vodních cest se zvláštními riziky

1. Je-li to nezbytné pro zajištění bezpečné plavby, mohou členské státy v souladu s postupem stanoveným v odstavcích 2 až 4 určit úseky vnitrozemských vodních cest se zvláštními riziky, které procházejí přes jejich území, jsou-li tato rizika způsobena jednou nebo více z těchto příčin:

a) často se měnícím směrem a rychlostí proudu;

b) hydromorfologickými vlastnostmi vnitrozemské vodní cesty a neexistencí odpovídajících informačních služeb plavebních drah na vnitrozemské vodní cestě nebo vhodných map;

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/45/ES ze dne 7. září 2005 o vzájemném uznávání průkazů způsobilosti námořníků vydaných členskými státy a o změně směrnice 2001/25/ES (Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 160).

c) existencí zvláštního místního dopravního předpisu, který je odůvodněn zvláštními hydromorfologickými vlastnostmi vnitrozemské vodní cesty; nebo

d) častým výskytem nehod na určitém úseku vnitrozemské vodní cesty, který je připisován nedostatku způsobilosti, na niž se nevztahují normy uvedené v článku 17.

V rámci procesu určování úseků uvedených v prvním pododstavci konzultují členské státy příslušnou evropskou říční komisi, pokud to považují za nezbytné pro zajištění bezpečnosti.

2. Členské státy oznámí Komisi opatření, která zamýšlejí přijmout podle odstavce 1 tohoto článku a podle článku 20, spolu s odůvodněním těchto opatření nejméně šest měsíců před předpokládaným datem přijetí těchto opatření.

3. Pokud se úseky vnitrozemských vodních cest uvedené v odstavci 1 nacházejí na hranici mezi dvěma či více členskými státy, dotčené členské státy se vzájemně konzultují a vyrozumí Komisi společně.

4. Pokud členský stát zamýšlí přijmout opatření, které není odůvodněno v souladu s odstavci 1 a 2 tohoto článku, může Komise do šesti měsíců po oznámení přijmout prováděcí akty stanovující její rozhodnutí o vyjádření nesouhlasu s přijetím tohoto opatření.„. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 33 odst. 3.

5. Komise zveřejní opatření přijatá členskými státy spolu s odůvodněním uvedeným v odstavci 2.

Článek 10

Uznávání

1. Osvědčení Unie o kvalifikaci uvedená v článcích 4 a 5, jakož i plavecké služební knížky nebo lodní deníky uvedené v článku 22, které byly vydány příslušnými orgány v souladu s touto směrnicí, jsou platné na všech vnitrozemských vodních cestách Unie.

2. Osvědčení o kvalifikaci, plavecké služební knížky nebo lodní deníky vydané podle Předpisů pro posádky lodí plujících na Rýně, jež stanoví požadavky, které jsou shodné s požadavky uvedenými v této směrnici, jsou platné na všech vnitrozemských vodních cestách Unie.

Tato osvědčení, plavecké služební knížky nebo lodní deníky, které vydala třetí země, jsou platné na všech vnitrozemských vodních cestách Unie, pokud tato třetí země uznává ve své jurisdikci doklady Unie vydané podle této směrnice.

3. Aniž je dotčen odstavec 2, osvědčení o kvalifikaci, plavecké služební knížky nebo lodní deníky vydané v souladu s vnitrostátními pravidly třetí země, která stanoví požadavky, jež jsou shodné s požadavky této směrnice, jsou platné na všech vnitrozemských vodních cestách Unie s výhradou postupu a podmínek stanovených v odstavcích 4 a 5.

4. Kterákoli třetí země může Komisi podat žádost o uznávání osvědčení, plaveckých služebních knížek nebo lodních deníků, které byly vydány jejími orgány. K žádosti jsou připojeny veškeré informace nezbytné pro rozhodnutí, zda vydávání těchto dokladů podléhá požadavkům shodným s požadavky, jež jsou stanoveny v této směrnici.

5. Po obdržení žádosti o uznávání podle odstavce 4 posoudí Komise systémy osvědčování v žádající třetí zemi s cílem rozhodnout, zda vydávání osvědčení, plaveckých služebních knížek či lodních deníků upřesněných v její žádosti podléhá požadavkům, které jsou shodné s požadavky stanovenými v této směrnici.

Pokud je shledáno, že jsou tyto požadavky shodné, přijme Komise prováděcí akty přiznávající uznávání osvědčení, plaveckých služebních knížek a lodních deníků, jež tato třetí země vydala, v Unii pod podmínkou, že dotyčná třetí země uznává ve své jurisdikci doklady Unie vydané podle této směrnice.

Při přijímání prováděcího aktu uvedeného v druhém pododstavci tohoto odstavce Komise upřesní, kterých dokladů uvedených v odstavci 4 tohoto článku se uznávání týká. Tento prováděcí akt se přijímá přezkumným postupem podle čl. 33 odst. 3.

6. Pokud se členský stát domnívá, že některá třetí země již nesplňuje požadavky tohoto článku, oznámí to neprodleně Komisi a poskytne řádně podložené odůvodnění.

7. Každých osm let Komise posoudí, zda je systém osvědčování v třetí zemi uvedené v druhém pododstavci odstavce 5 v souladu s požadavky stanovenými v této směrnici. Pokud Komise rozhodne, že požadavky stanovené v této směrnici již nejsou splněny, použije se odstavec 8.

8. Pokud Komise rozhodne, že vydávání dokladů uvedených v odstavcích 2 nebo 3 tohoto článku ve třetí zemi nadále nepodléhá požadavkům shodným s požadavky stanovenými v této směrnici, přijme prováděcí akty, kterými se na všech vnitrozemských vodních cestách Unie pozastavuje platnost osvědčení o kvalifikaci, plaveckých služebních knížek a lodních deníků vydaných v souladu s těmito požadavky. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 33 odst. 3.

Komise může pozastavení kdykoli ukončit, byly-li zjištěné nedostatky v souvislosti s uplatňovanými normami odstraněny.

9. Komise zveřejní seznam třetích zemí uvedených v odstavcích 2 a 3 spolu s doklady, které se uznávají jako platné na všech vnitrozemských vodních cestách Unie.

KAPITOLA 3

OSVĚDČOVÁNÍ ODBORNÉ KVALIFIKACE

ODDÍL I

Postup vydávání osvědčení Unie o kvalifikaci a zvláštních povolení

Článek 11

Vydávání a platnost osvědčení Unie o kvalifikaci

1. Členské státy zajistí, aby žadatelé o osvědčení Unie o kvalifikaci člena posádky plavidla a o osvědčení Unie o kvalifikaci pro specifické druhy provozu předložili uspokojivé písemné doklady o:

a) své totožnosti;

b) splnění minimálních požadavků stanovených v příloze I, pokud jde o věk, způsobilost, administrativní soulad a dobu plavby, určených pro kvalifikaci, o kterou žádají;

c) případně splnění norem zdravotní způsobilosti v souladu s článkem 23.

2. Členské státy vydají osvědčení Unie o kvalifikaci poté, co ověří pravost a platnost dokladů předložených žadateli a skutečnost, že žadatelům již nebylo vydáno platné osvědčení Unie o kvalifikaci.

3. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví vzory osvědčení Unie o kvalifikaci a jediného dokladu kombinujícího osvědčení Unie o kvalifikaci a plaveckou služební knížku. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 33 odst. 2.

4. Platnost osvědčení Unie o kvalifikaci člena posádky plavidla je omezena na dobu do příští lékařské prohlídky vyžadované podle článku 23.

5. Aniž je dotčeno omezení uvedené v odstavci 4, jsou osvědčení Unie o kvalifikaci vůdce plavidla platná po dobu nejvýše třinácti let.

6. Osvědčení Unie o kvalifikaci pro specifické druhy provozu jsou platná po dobu nejvýše pěti let.

Článek 12

Vydávání a platnost zvláštních povolení pro vůdce plavidel

1. Členské státy zajistí, aby žadatelé o zvláštní povolení stanovená v článku 6 předložili uspokojivé písemné doklady o:

a) své totožnosti;

b) splnění minimálních požadavků stanovených v příloze I, pokud jde o věk, způsobilost, administrativní soulad a dobu plavby, určených pro zvláštní povolení, o které žádají;

c) vlastnictví osvědčení Unie o kvalifikaci vůdce plavidla nebo osvědčení uznaného podle čl. 10 odst. 2 a 3 či splnění minimálních požadavků vztahujících se na osvědčení Unie o kvalifikaci vůdce plavidla, které jsou stanoveny v této směrnici.

2. Pro zvláštní povolení pro plavbu na úsecích vnitrozemských vodních cest se zvláštními riziky, která se vyžadují v souladu s čl. 6 písm. b), předloží žadatelé odchylně od odstavce 1 tohoto článku příslušným orgánům členských států podle čl. 20 odst. 3 uspokojivé písemné doklady o:

a) své totožnosti;

b) splnění požadavků na způsobilost stanovených v souladu s článkem 20 s ohledem na zvláštní rizika v daném úseku vnitrozemské vodní cesty, pro nějž se požaduje povolení;

c) vlastnictví osvědčení Unie o kvalifikaci vůdce plavidla nebo osvědčení uznaného podle čl. 10 odst. 2 a 3 či splnění minimálních požadavků vztahujících se na osvědčení Unie o kvalifikaci vůdce plavidla, které jsou stanoveny v této směrnici.

3. Členské státy vydají zvláštní povolení uvedená v odstavcích 1 a 2 poté, co ověří pravost a platnost dokladů předložených žadatelem.

4. Členské státy zajistí, aby příslušný orgán vydávající osvědčení Unie o kvalifikaci vůdcům plavidel v osvědčení konkrétně upřesnil případné zvláštní povolení vydané podle článku 6 v souladu se vzorem uvedeným v čl. 11 odst. 3. Platnost tohoto zvláštního povolení skončí po ukončení platnosti osvědčení Unie o kvalifikaci.

5. Odchylně od odstavce 4 tohoto článku se zvláštní povolení uvedené v čl. 6 písm. d) vydává jako osvědčení Unie o kvalifikaci odborníka na zkapalněný zemní plyn v souladu se vzorem uvedeným v čl. 11 odst. 3, přičemž jeho doba platnosti se stanoví v souladu s čl. 11 odst. 6.

Článek 13

Obnovení osvědčení Unie o kvalifikaci a zvláštních povolení pro vůdce plavidel

Po skončení platnosti osvědčení Unie o kvalifikaci členské státy na žádost obnoví osvědčení a případně i zvláštní povolení v něm obsažená, pokud jsou:

a) pro osvědčení Unie o kvalifikaci člena posádky plavidla a pro zvláštní povolení jiná než ta, která jsou uvedena v čl. 6 písm. d), předloženy uspokojivé písemné doklady uvedené v čl. 11 odst. 1 písm. a) a c);

b) pro osvědčení Unie o kvalifikaci pro specifické druhy provozu předloženy uspokojivé písemné doklady uvedené v čl. 11 odst. 1 písm. a) a b).

Článek 14

Pozastavení platnosti a odnětí osvědčení Unie o kvalifikaci nebo zvláštních povolení pro vůdce plavidel

1. Jsou-li k dispozici informace o tom, že požadavky na osvědčení o kvalifikaci nebo zvláštní povolení již nejsou splněny, členský stát, který vydal osvědčení nebo zvláštní povolení, provede veškerá potřebná posouzení a tato osvědčení nebo zvláštní povolení případně odejme.

2. Kterýkoli členský stát může dočasně pozastavit platnost osvědčení Unie o kvalifikaci, pokud shledá, že je pozastavení nutné z důvodu bezpečnosti nebo veřejného pořádku.

3. Členské státy bez zbytečného odkladu zaznamenávají pozastavení platnosti nebo odejmutí do databáze uvedené v čl. 25 odst. 2.

ODDÍL II

Správní spolupráce

Článek 15

Spolupráce

Pokud členský stát uvedený v čl. 39 odst. 3 zjistí, že osvědčení o kvalifikaci vydané příslušným orgánem v jiném členském státě nesplňuje podmínky stanovené touto směrnicí nebo že existují důvody bezpečnosti či veřejného pořádku, požádá

příslušný orgán vydávající orgán za tím účelem, aby zvážil pozastavení platnosti osvědčení o kvalifikaci podle článku 14. Žádající orgán informuje o své žádosti Komisi. Orgán, který dotčené osvědčení o kvalifikaci vydal, žádost posoudí a oznámí žádajícímu orgánu své rozhodnutí. Dokud není rozhodnutí vydávajícího orgánu oznámeno, může kterýkoli příslušný orgán zakázat osobám, aby vykonávaly činnost v rámci jeho místní příslušnosti.

Členské státy uvedené v čl. 39 odst. 3 spolupracují rovněž s příslušnými orgány v jiných členských státech s cílem zajistit, aby doba plavby a uskutečněné plavby držitelů osvědčení o kvalifikaci a plaveckých služebních knížek uznaných podle této směrnice byly zaznamenány, pokud o to držitel plavecké služební knížky požádá, a potvrzeny na dobu nejvýše 15 měsíců před žádostí o potvrzení. Členské státy uvedené v čl. 39 odst. 3 informují v příslušných případech Komisi o vnitrozemských vodních cestách na svém území, na nichž je zapotřebí způsobilost k plavbě námořního charakteru.

ODDÍL III

Způsobilost

Článek 16

Požadavky na způsobilost

1. Členské státy zajistí, aby osoby uvedené v článcích 4, 5 a 6 měly potřebnou způsobilost pro bezpečné provozování plavidla, jak je stanoveno v článku 17.

2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku se posouzení způsobilosti s ohledem na zvláštní rizika uvedená v čl. 6 písm. b) provádí v souladu s článkem 20.

Článek 17

Posouzení způsobilosti

1. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 31 s cílem doplnit tuto směrnici stanovením norem způsobilosti a odpovídajících znalostí a dovedností v souladu se základními požadavky stanovenými v příloze II.

2. Členské státy zajistí, aby osoby, které žádají o doklady uvedené v článcích 4, 5 a 6, v případě potřeby prokázaly, že splňují normy způsobilosti uvedené v odstavci 1 tohoto článku, a to složením zkoušky organizované:

a) v rámci odpovědnosti správního orgánu v souladu s článkem 18, nebo

b) jako součást výcvikového programu schváleného v souladu s článkem 19.

3. Prokázání splnění norem způsobilosti zahrnuje praktickou zkoušku za účelem získání:

a) osvědčení Unie o kvalifikaci vůdce plavidla;

b) zvláštního povolení pro vedení plavidla pomocí radaru, jak je uvedeno v čl. 6 písm. c);

c) osvědčení Unie o kvalifikaci odborníka na zkapalněný zemní plyn;

d) osvědčení Unie o kvalifikaci odborníka na přepravu cestujících.

Za účelem získání dokladů uvedených v písmenech a) a b) tohoto odstavce se praktické zkoušky mohou uskutečnit na plavidle nebo na simulátoru, který vyhovuje článku 21. Pokud jde o písmena c) a d) tohoto odstavce, mohou se praktické zkoušky uskutečnit na plavidle nebo v odpovídajícím pobřežním zařízení.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 31 s cílem doplnit tuto směrnici stanovením norem pro praktické zkoušky uvedené v odstavci 3 tohoto článku s upřesněním konkrétních způsobilostí a podmínek, jež je nutno během praktických zkoušek ověřit, a minimálních požadavků na plavidla, na nichž se mohou praktické zkoušky konat.

Článek 18

Zkouška v rámci odpovědnosti správního orgánu

1. Členské státy zajistí, aby byly zkoušky uvedené v čl. 17 odst. 2 písm. a) organizovány v rámci jejich odpovědnosti. Členské státy rovněž zajistí, aby tyto zkoušky prováděli zkoušející, kteří mají kvalifikaci pro posouzení způsobilosti a odpovídajících znalostí a dovedností uvedených v čl. 17 odst. 1.

2. Členské státy vydají osvědčení o praktické zkoušce žadateli, který úspěšně složil praktickou zkoušku uvedenou v čl. 17 odst. 3, pokud se tato zkouška uskutečnila na simulátoru, který vyhovuje článku 21, a pokud žadatel o toto osvědčení požádá.

3. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví vzory osvědčení o praktické zkoušce uvedených v odstavci 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 33 odst. 2.

4. Členské státy bez dalších požadavků či posouzení uznají osvědčení o praktické zkoušce uvedená v odstavci 2, která vydaly příslušné orgány v jiných členských státech.

5. V případě písemných zkoušek nebo zkoušek skládaných prostřednictvím počítače mohou být zkoušející uvedení v odstavci 1 nahrazeni kvalifikovanými pracovníky zajišťujícími dozor.

6. Členský stát zajistí, aby u zkoušejících a kvalifikovaných pracovníků zajišťujících dozor uvedených v této kapitole nedocházelo ke střetům zájmů.

Článek 19

Schvalování výcvikových programů

1. Pro osoby uvedené v článcích 4, 5 a 6 mohou členské státy stanovit výcvikové programy. Členské státy zajistí, aby tyto výcvikové programy ukončené vydáním diplomů nebo osvědčení prokazujících splnění norem způsobilosti podle čl. 17 odst. 1 schválily příslušné orgány členských států, na jejichž území příslušná instituce vzdělávání nebo odborné přípravy své výcvikové programy provádí.

Členské státy zabezpečí, aby bylo zajištěno posouzení a ověření kvality výcvikových programů uplatňováním vnitrostátních nebo mezinárodních norem kvality v souladu s čl. 27 odst. 1.

2. Členské státy mohou výcvikové programy uvedené v odstavci 1 tohoto článku schválit pouze tehdy, pokud:

a) cíle výcviku, vzdělávací obsah, výukové metody a prostředky, postupy, případně včetně použití simulátorů, a pedagogické materiály jsou náležitě zdokumentovány a umožňují žadatelům dosáhnout norem způsobilosti uvedených v čl. 17 odst. 1;

b) programy posuzování příslušných kompetencí provádějí kvalifikované osoby s důkladnou znalostí výcvikového programu;

c) zkoušku za účelem ověření splnění norem způsobilosti uvedených v čl. 17 odst. 1 provádějí kvalifikovaní zkoušející, u nichž nedochází ke střetu zájmů.

3. Členské státy uznají diplomy nebo osvědčení vydané po dokončení výcvikových programů schválených jinými členskými státy v souladu s odstavcem 1.

4. Členské státy zruší nebo pozastaví své schválení výcvikového programu, pokud tento výcvikový program již nesplňuje kritéria stanovená v odstavci 2.

5. Členské státy oznámí Komisi seznam schválených výcvikových programů, jakož i výcvikových programů, u nichž bylo zrušeno nebo pozastaveno schválení. Komise tyto informace zveřejní. V seznamu je uveden název výcvikového programu, označení udělovaných diplomů nebo osvědčení, název orgánu udělujícího diplom nebo osvědčení, rok vstupu schválení v platnost a příslušná kvalifikace a případná zvláštní povolení, k nimž diplom nebo osvědčení umožňují přístup.

Článek 20

Posouzení způsobilosti s ohledem na zvláštní rizika

1. Členské státy, jež na svém území určily úseky vnitrozemských vodních cest se zvláštními riziky ve smyslu čl. 9 odst. 1, upřesní dodatečnou způsobilost vyžadovanou od vůdců plavidel provozovaných na těchto úsecích vnitrozemských vodních cest a způsoby nezbytné k prokázání splnění těchto požadavků. Pokud to členské státy považují za nezbytné pro účely zajištění bezpečnosti, konzultují při určování této způsobilosti příslušnou evropskou říční komisi.

S ohledem na způsobilost vyžadovanou pro plavbu na úsecích vnitrozemských vodních cest se zvláštními riziky mohou způsoby nezbytné k prokázání splnění takových požadavků spočívat v:

a) omezeném počtu plaveb uskutečněných na dotyčném úseku;

b) zkoušce na simulátoru;

c) zkoušce ve formě otázek s výběrem odpovědi;

d) ústní zkoušce; nebo

e) kombinaci způsobů uvedených v písmenech a) až d).

Při uplatňování tohoto odstavce používají členské státy objektivní, transparentní, nediskriminační a přiměřená kritéria.

2. Členské státy uvedené v odstavci 1 zajistí, aby byly zavedeny postupy pro posouzení způsobilosti žadatelů s ohledem na zvláštní rizika a aby byly zveřejněny nástroje s cílem usnadnit vůdcům plavidel získávání způsobilosti požadované s ohledem na zvláštní rizika.

3. Členský stát může provádět posouzení způsobilosti žadatelů s ohledem na zvláštní rizika pro úseky vnitrozemských vodních cest nacházející se v jiném členském státě, a to na základě požadavků stanovených pro tento úsek vnitrozemské vodní cesty v souladu s odstavcem 1, pokud s tím členský stát, ve kterém se daný úsek vnitrozemské vodní cesty nachází, souhlasí. V takovém případě tento členský stát poskytne členskému státu provádějícímu posouzení prostředky nezbytné k jeho provedení. Členský stát objektivně a přiměřeně odůvodní jakékoliv odmítnutí udělit souhlas.

Článek 21

Používání simulátorů

1. Simulátory používané při posuzování způsobilosti musí být schváleny členskými státy. Toto schválení je vydáno na žádost, je-li prokázáno, že simulátor odpovídá normám pro simulátory, které jsou stanoveny v aktech v přenesené pravomoci uvedených v odstavci 2. Ve schválení je upřesněno konkrétní posouzení způsobilosti, které je u daného simulátoru přípustné.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 31 s cílem doplnit tuto směrnici stanovením norem pro schvalování simulátorů, které upřesňují minimální funkční a technické požadavky a správní postupy v tomto ohledu, s cílem zajistit, aby simulátory používané při posuzování způsobilosti byly navrženy tak, aby bylo možno ověřit způsobilost podle norem pro praktické zkoušky uvedených v čl. 17 odst. 3.

3. Členské státy uznají simulátory schválené příslušnými orgány v jiných členských státech v souladu s odstavcem 1 bez dalších technických požadavků nebo hodnocení.

4. Členské státy zruší nebo pozastaví schválení simulátorů, které již nesplňují normy uvedené v odstavci 2.

5. Členské státy oznámí seznam schválených simulátorů Komisi. Komise tyto informace zveřejní.

6. Členské státy zajistí pro účely posouzení způsobilosti nediskriminační přístup k simulátorům.

ODDÍL IV

Doba plavby a zdravotní způsobilost

Článek 22

Plavecká služební knížka a lodní deník

1. Členské státy zajistí, aby vůdci plavidel zaznamenávali dobu plavby uvedenou v čl. 11 odst. 1 písm. b) a uskutečněné plavby uvedené v čl. 20 odst. 1 do plavecké služební knížky uvedené v odstavci 6 tohoto článku nebo do plavecké služební knížky uznané podle čl. 10 odst. 2 nebo 3.

Odchylně od prvního pododstavce se v případě, kdy členský stát použije čl. 7 odst. 1 nebo čl. 39 odst. 2, povinnost stanovená v prvním pododstavci tohoto odstavce uplatní, pouze pokud o provedení záznamu požádá držitel plavecké služební knížky.

2. Pokud o to člen posádky plavidla požádá, zajistí členské státy, aby jejich příslušné orgány po ověření pravosti a platnosti potřebných písemných dokladů potvrdily v plavecké služební knížce platnost údajů o době plavby a plavbách uskutečněných nejvýše 15 měsíců před datem žádosti. Jsou-li zavedeny elektronické nástroje, včetně elektronických plaveckých služebních knížek a lodních deníků ve spojení s náležitými postupy k zajištění pravosti dokladů, lze příslušné údaje potvrdit bez dodatečných postupů.

Zohlední se doba plavby, která byla získána na kterýchkoli vnitrozemských vodních cestách členských států. V případě vnitrozemských vodních cest, jejichž tok se nenachází zcela na území Unie, se vezme v úvahu rovněž doba plavby získaná na úsecích nacházejících se mimo území Unie.

3. Členské státy zajistí, aby byly plavby plavidel podle čl. 2 bodu 1 zaznamenány v lodním deníku uvedeném v odstavci 6 tohoto článku nebo v lodním deníku uznaném podle čl. 10 odst. 2 nebo 3.

4. Komise přijme prováděcí akty, kterými se stanoví vzory plaveckých služebních knížek a lodních deníků, přičemž zohlední informace, které jsou nezbytné pro uplatňování této směrnice, pokud jde o identifikaci osob a určení jejich doby plavby a uskutečněných plaveb. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem stanoveným v čl. 33 odst. 2.

Při přijímání těchto prováděcích aktů vezme Komise v úvahu skutečnost, že se lodní deník používá rovněž k uplatňování směrnice Rady 2014/112/EU ([1]) za účelem ověření požadavků na obsazení lodi posádkou a zaznamenávání plaveb plavidla.

5. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě posouzení týkající se elektronických plaveckých služebních knížek, lodních deníků a profesních průkazů zabezpečených proti manipulaci, které obsahují osvědčení Unie o kvalifikaci pro vnitrozemskou plavbu, a to nejpozději do 17. ledna 2026.

6. Členské státy zajistí, aby měli členové posádky jedinou aktivní plaveckou služební knížku a aby pro plavidlo existoval jediný aktivní lodní deník.

Článek 23

Zdravotní způsobilost

1. Členské státy zajistí, aby členové posádky plavidla, kteří žádají o osvědčení Unie o kvalifikaci, prokázali zdravotní způsobilost tím, že příslušnému orgánu předloží platné osvědčení zdravotní způsobilosti, které vydal lékař uznaný příslušným orgánem, a to po úspěšném absolvování vyšetření zdravotní způsobilosti.

([1]) Směrnice Rady 2014/112/EU ze dne 19. prosince 2014, kterou se provádí Evropská dohoda o úpravě některých aspektů úpravy pracovní doby v odvětví vnitrozemské vodní dopravy uzavřená Evropským svazem vnitrozemské plavby (EBU), Evropskou organizací lodních kapitánů (ESO) a Evropskou federací pracovníků v dopravě (ETF) (Úř. věst. L 367, 23.12.2014, s. 86).

2. Žadatel předloží příslušnému orgánu osvědčení zdravotní způsobilosti, pokud žádá o:

a) své první osvědčení Unie o kvalifikaci člena posádky plavidla;

b) své osvědčení Unie o kvalifikaci vůdce plavidla;

c) obnovení svého osvědčení Unie o kvalifikaci člena posádky plavidla, jsou-li splněny podmínky uvedené v odstavci 3 tohoto článku.

Osvědčení zdravotní způsobilosti vydaná za účelem získání osvědčení Unie o kvalifikaci nesmí mít datum starší než tři měsíce přede dnem podání žádosti o osvědčení Unie o kvalifikaci.

3. Po dosažení 60 let věku musí držitel osvědčení Unie o kvalifikaci člena posádky plavidla prokazovat zdravotní způsobilost v souladu s odstavcem 1 nejméně každých pět let. Po dosažení 70 let věku pak musí držitel prokazovat zdravotní způsobilost v souladu s odstavcem 1 každé dva roky.

4. Členské státy zajistí, aby zaměstnavatelé, vůdci plavidel a orgány členských států mohli od členů posádky plavidla požadovat prokázání zdravotní způsobilosti v souladu s odstavcem 1, kdykoliv jsou k dispozici objektivní údaje, že člen posádky plavidla již nesplňuje požadavky na zdravotní způsobilost uvedené v odstavci 6.

5. Nemůže-li žadatel zdravotní způsobilost plně prokázat, mohou členské státy přijmout opatření k snížení rizika nebo uložit omezení, která zajistí odpovídající bezpečnost plavby. V tomto případě je nutno tato opatření k snížení rizika a omezení v souvislosti se zdravotní způsobilostí zaznamenat v osvědčení Unie o kvalifikaci podle vzoru uvedeného v čl. 11 odst. 3.

6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 31 na základě základních požadavků na zdravotní způsobilost uvedených v příloze III s cílem doplnit tuto směrnici stanovením norem zdravotní způsobilosti, které upřesňují požadavky na zdravotní způsobilost, zejména co se týká testů, jež musí lékaři provádět, kritérií, která musí použít k zjištění práceschopnosti, a seznamu omezení a opatření k snížení rizika.

KAPITOLA 4

SPRÁVNÍ USTANOVENÍ

Článek 24

Ochrana osobních údajů

1. Členské státy provádějí veškeré zpracovávání osobních údajů uskutečněné podle této směrnice v souladu s právem Unie o ochraně osobních údajů, zejména nařízením (EU) 2016/679.

2. Komise provádí veškeré zpracovávání osobních údajů uskutečněné podle této směrnice v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001.

3. Členské státy zajistí, aby osobní údaje byly zpracovávány pouze pro účely:

a) uplatňování, prosazování a hodnocení této směrnice;

b) výměny informací mezi orgány, které mají přístup k databázi uvedené v článku 25, a Komisí;

c) tvorby statistik.

Anonymizované informace odvozené z těchto údajů lze použít na podporu politik zaměřených na prosazování vnitrozemské vodní dopravy.

4. Členské státy zajistí, aby osoby uvedené v článcích 4 a 5, jejichž osobní údaje, zejména zdravotní údaje, jsou zpracovávány v registrech uvedených v čl. 25 odst. 1 a databázi uvedené v čl. 25 odst. 2, byly předem informovány. Členské státy umožní těmto osobám přístup k jejich osobním údajům a na žádost jim kdykoli poskytnou kopie těchto údajů.

Článek 25

Registry

1. S cílem přispět k účinné správě, pokud jde o vydávání, obnovování, pozastavování platnosti a odnímání osvědčení o kvalifikaci, vedou členské státy registry osvědčení Unie o kvalifikaci, plaveckých služebních knížek a lodních deníků vydaných v rámci jejich pravomoci v souladu s touto směrnicí a případně dokladů uznaných podle čl. 10 odst. 2, které byly vydány nebo obnoveny, doklady, jejichž platnost byla pozastavena, či které byly odebrány, které byly oznámeny jako ztracené, zcizené či zničené, nebo jejichž platnost skončila.

V případě osvědčení Unie o kvalifikaci obsahují registry údaje uvedené na těchto osvědčeních a název vydávajícího orgánu.

V případě plaveckých služebních knížek obsahují registry jméno držitele a jeho identifikační číslo, identifikační číslo plavecké služební knížky, datum vydání a název vydávajícího orgánu.

V případě lodních deníků obsahují registry název plavidla, evropské identifikační číslo plavidla (ENI), identifikační číslo lodního deníku, datum vydání a název vydávajícího orgánu.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 31 za účelem doplnění informací v registrech pro plavecké služební knížky a lodní deníky o další údaje vyžadované ve vzorech plaveckých služebních knížek a lodních deníků, které byly přijaty podle čl. 22 odst. 4, v zájmu dalšího usnadnění výměny informací mezi členskými státy.

2. Za účelem uplatňování, prosazování a hodnocení této směrnice, zajištění bezpečnosti a snadnosti plavby, jakož i pro statistické účely a v zájmu snazší výměny informací mezi orgány uplatňujícími tuto směrnici zaznamenávají členské státy v databázi spravované Komisí spolehlivě a neprodleně údaje týkající se osvědčení o kvalifikaci, plaveckých služebních knížek a lodních deníků uvedených v odstavci 1.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 31 za účelem stanovení norem, které se týkají vlastnosti této databáze a podmínek jejího používání, a které zejména upřesní:

a) pokyny ke kódování údajů v databázi;

b) přístupová práva uživatelů, případně s rozlišením podle kategorií uživatelů, druhu přístupu a účelu použití údajů;

c) maximální dobu uchovávání údajů v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, případně s rozlišením podle jednotlivých druhů dokladů;

d) pokyny týkající se provozování databáze a její vztah k registrům uvedeným v odstavci 1 tohoto článku.

3. Osobní údaje obsažené v registrech uvedených v odstavci 1 nebo v databázi uvedené v odstavci 2 se uchovávají pouze po dobu nezbytnou pro účely, ke kterým byly údaje shromážděny nebo ke kterým jsou dále zpracovávány podle této směrnice. Jakmile již nejsou údaje pro tyto účely zapotřebí, zničí se.

4. Komise může umožnit přístup k databázi orgánu třetí země nebo mezinárodní organizaci, je-li to nezbytné pro účely uvedené v odstavci 2 tohoto článku, pokud:

a) jsou splněny požadavky stanovené v článku 9 nařízení (ES) č. 45/2001; a

b) třetí země nebo mezinárodní organizace neomezují členskému státu nebo Komisi přístup ke svým příslušným databázím.

Komise zajistí, aby třetí země nebo mezinárodní organizace nepředala údaje jiné třetí zemi nebo mezinárodní organizaci bez výslovného písemného souhlasu Komise a za podmínek stanovených Komisí.

Článek 26

Příslušné orgány

1. Členské státy případně určí, které příslušné orgány mají:

a) organizovat zkoušky uvedené v článku 18 a dohlížejí na ně;

b) schvalovat výcvikové programy uvedené v článku 19;

c) schvalovat simulátory uvedené v článku 21;

d) vydávat, obnovovat, pozastavovat platnost nebo odnímat osvědčení a vydávat zvláštní povolení uvedená v článcích 4, 5, 6, 11, 12, 13, 14 a 38, jakož i plavecké služební knížky a lodní deníky uvedené v článku 22;

e) potvrzovat dobu plavby v plaveckých služebních knížkách uvedených v článku 22;

f) určovat lékaře, kteří mohou vydávat osvědčení zdravotní způsobilosti podle článku 23;

g) vést registry uvedené v článku 25;

h) odhalovat podvody a jiné nezákonné praktiky uvedené v článku 29 a bojovat proti nim.

2. Členské státy oznámí Komisi všechny příslušné orgány na svém území, které určily v souladu s odstavcem 1. Komise tyto informace zveřejní.

Článek 27

Monitorování

1. Členské státy zajistí, aby byly veškeré činnosti vykonávané vládními a nevládními subjekty v rámci jejich pravomoci, které souvisejí s výcvikem, posuzováním způsobilosti, jakož i vydáváním a aktualizací osvědčení Unie o kvalifikaci, plaveckých služebních knížek a lodních deníků průběžně sledovány na základě systému norem kvality s cílem zajistit dosažení cílů této směrnice.

2. Členské státy zajistí, aby byly jednoznačně stanoveny cíle výcviku a související normy způsobilosti, jichž má být dosaženo, a aby byly určeny úrovně znalostí a dovedností, které budou posuzovány a ověřovány v souladu s touto směrnicí.

3. Členské státy zajistí, aby s přihlédnutím k politikám, systémům, kontrolám a vnitřním přezkumům zajištění kvality zavedeným k zajištění dosažení stanovených cílů oblasti uplatňování norem kvality zahrnovaly:

a) vydávání, obnovování, pozastavování platnosti a odnímání osvědčení Unie o kvalifikaci, plaveckých služebních knížek a lodních deníků;

b) veškeré výcvikové kurzy a programy;

c) zkoušky a posouzení prováděné členským státem nebo v rámci jeho pravomoci; a

d) kvalifikaci a praxi vyžadovanou u školitelů a zkoušejících.

Článek 28

Hodnocení

1. Členské státy zajistí, aby nezávislé subjekty zhodnotily činnosti související se získáváním a posuzováním způsobilosti, jakož i se správou osvědčení Unie o kvalifikaci, plaveckých služebních knížek a lodních deníků nejpozději do 17. ledna 2037 a poté alespoň jednou za deset let.

2. Členské státy zajistí, aby výsledky těchto hodnocení provedených nezávislými subjekty byly řádně zdokumentovány a předloženy dotčeným příslušným orgánům. V případě potřeby přijmou členské státy vhodná opatření k nápravě případných nedostatků, jež byly při nezávislém hodnocení zjištěny.

Článek 29

Předcházení podvodům a jiným nezákonným praktikám

1. Členské státy přijmou vhodná opatření k předcházení podvodům a jiným nezákonným praktikám, které souvisejí s osvědčeními Unie o kvalifikaci, plaveckými služebními knížkami, lodními deníky, osvědčeními zdravotní způsobilosti a registry stanovenými v této směrnici.

2. Členské státy si s příslušnými orgány ostatních členských států vyměňují relevantní informace týkající se osvědčování osob podílejících se na provozování plavidla, včetně informací o pozastavení platnosti nebo odnětí osvědčení. V plném rozsahu při tom dodržují zásady ochrany osobních údajů, které stanoví nařízení (EU) 2016/679.

Článek 30

Sankce

Členské státy stanoví pravidla týkající se sankcí za porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice a přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění uplatňování těchto sankcí. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

KAPITOLA 5

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 31

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 17 odst. 1 a 4, čl. 21 odst. 2, čl. 23 odst. 6 a čl. 25 odst. 1 a 2 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 16. ledna 2018. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před uplynutím tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v tomto článku kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci vede Komise konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle tohoto článku vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 32

Normy výboru CESNI a akty v přenesené pravomoci

Akty v přenesené pravomoci přijaté podle této směrnice s výjimkou těch, které jsou založeny na článku 25, odkazují na normy stanovené výborem CESNI za předpokladu, že:

a) tyto normy jsou dostupné a aktualizované;

b) tyto normy jsou v souladu s platnými požadavky stanovenými v přílohách;

c) zájmy Unie nejsou ohroženy změnami v rozhodovacím procesu výboru CESNI.

Pokud nejsou tyto podmínky splněny, může Komise stanovit nebo odkazovat na jiné normy.

Pokud akty v přenesené pravomoci přijaté podle této směrnice odkazují na normy, uvede Komise v takovém aktu v přenesené pravomoci celé znění těchto norem a vloží do přílohy IV příslušný odkaz a datum použitelnosti nebo provede jejich aktualizaci.

Článek 33

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011. Odkazy na výbor zřízený podle článku 7 směrnice 91/672/EHS, která se touto směrnicí zrušuje, se považují za odkazy na výbor zřízený touto směrnicí.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

Má-li být o stanovisku výboru rozhodnuto písemným postupem, ukončuje se tento postup bez výsledku, pokud o tom ve lhůtě pro vydání stanoviska rozhodne předseda výboru.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011. Má-li být o stanovisku výboru rozhodnuto písemným postupem, ukončuje se tento postup bez výsledku, pokud o tom ve lhůtě pro vydání stanoviska rozhodne předseda výboru.

Článek 34

Normy výboru CESNI a prováděcí akty

Při přijímání prováděcích aktů podle čl. 11 odst. 3, čl. 18 odst. 3 a čl. 22 odst. 4 uvede Komise odkaz na normy stanovené výborem CESNI a stanoví datum použitelnosti za předpokladu, že:

a) tyto normy jsou dostupné a aktualizované;

b) tyto normy splňují požadavky stanovené v přílohách, které se na ně vztahují;

c) zájmy Unie nejsou ohroženy změnami v rozhodovacím procesu výboru CESNI.

Pokud nejsou tyto podmínky splněny, může Komise stanovit nebo odkazovat na jiné normy.

Pokud prováděcí akty přijaté podle této směrnice odkazují na normy, uvede Komise v prováděcím aktu celé znění těchto norem.

Článek 35

Přezkum

1. Komise tuto směrnici společně s prováděcími akty a akty v přenesené pravomoci uvedenými v této směrnici vyhodnotí a výsledky hodnocení předloží Evropskému parlamentu a Radě nejpozději 17. ledna 2030.

2. Do 17. ledna 2028 zpřístupní každý členský stát Komisi informace potřebné ke sledování uplatňování a hodnocení směrnice v souladu s pokyny ke sběru údajů a jejich formátu a obsahu, které Komise vydá po konzultaci s členskými státy.

Článek 36

Postupné zavádění

1. Komise přijme akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 17 odst. 1 a 4, čl. 21 odst. 2, čl. 23 odst. 6 a čl. 25 odst. 1 a 2 do dne 17. ledna 2020.

Nejpozději do 24 měsíců od přijetí aktů v přenesené pravomoci uvedených v čl. 25 odst. 2 vytvoří Komise databázi stanovenou v uvedeném článku.

2. Komise přijme prováděcí akty uvedené v čl. 11 odst. 3, čl. 18 odst. 3 a čl. 22 odst. 4 do dne 17. ledna 2020.

Článek 37

Zrušení

Směrnice 91/672/EHS a 96/50/ES se zrušují s účinkem ode dne 18. ledna 2022.

Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na tuto směrnici.

Článek 38

Přechodná ustanovení

1. Osvědčení vůdců plavidel vydaná v souladu se směrnicí 96/50/ES a osvědčení uvedená v čl. 1 odst. 6 směrnice 96/50/ES, jakož i oprávnění k plavbě na Rýně podle čl. 1 odst. 5 směrnice 96/50/ES, která byla vydána přede dnem 18. ledna 2022, jsou na vnitrozemských vodních cestách Unie platná i nadále, pokud byla platná před tímto dnem, a to po dobu nejvýše deseti let od uvedeného data.

Přede dnem 18. ledna 2032 vydá členský stát, který vydal osvědčení uvedená v prvním pododstavci, na požádání vůdcům plavidel, kteří jsou držiteli těchto osvědčení, osvědčení Unie o kvalifikaci podle vzoru stanoveného touto směrnicí nebo osvědčení podle čl. 10 odst. 2 pod podmínkou, že dotčení vůdci plavidel předložili uspokojivé písemné doklady uvedené v čl. 11 odst. 1 písm. a) a c) této směrnice.

2. Při vydávání osvědčení Unie o kvalifikaci v souladu s odstavcem 1 tohoto článku členské státy pokud možno zaručí dříve přiznané nároky, zejména pokud jde o zvláštní povolení uvedená v článku 6.

3. Jiní členové posádky než vůdci plavidel, kteří jsou držiteli osvědčení o kvalifikaci vydaného členským státem přede dnem 18. ledna 2022 nebo kteří mají kvalifikaci, která byla uznána v jednom či více členských státech, se mohou na toto osvědčení nebo kvalifikaci spoléhat po dobu nejvýše deseti let od uvedeného dne. Během uvedeného období se tito členové posádky mohou, pokud jde o uznávání kvalifikací orgány ostatních členských států, nadále opírat o směrnici 2005/36/ES. Před koncem tohoto období mohou požádat o osvědčení Unie o kvalifikaci nebo o osvědčení podle čl. 10 odst. 2 příslušný orgán, který tato osvědčení vydává, pod podmínkou, že členové posádky předložili uspokojivé doklady uvedené v čl. 11 odst. 1 písm. a) a c).

Pokud členové posádky uvedení v prvním pododstavci tohoto odstavce požádají o osvědčení Unie o kvalifikaci nebo o osvědčení uvedené v čl. 10 odst. 2, členské státy zajistí, aby bylo vydáno osvědčení o kvalifikaci, jehož požadavky na způsobilost jsou v porovnání s osvědčením, které má být nahrazeno, podobné nebo nižší. Osvědčení, jehož požadavky na způsobilost jsou vyšší než požadavky osvědčení, které má být nahrazeno, se vydá pouze tehdy, budou-li splněny tyto podmínky:

a) v případě osvědčení Unie o kvalifikaci lodníka: doba plavby v délce 540 dnů včetně nejméně 180 dnů ve vnitrozemské plavbě;

b) v případě osvědčení Unie o kvalifikaci kvalifikovaného lodníka: doba plavby v délce 900 dnů včetně nejméně 540 dnů ve vnitrozemské plavbě;

c) v případě osvědčení Unie o kvalifikaci kormidelníka: doba plavby v délce 1 080 dnů včetně nejméně 720 dnů ve vnitrozemské plavbě.

Plavební praxe se prokáže plaveckou služební knížkou, lodním deníkem nebo jiným dokladem.

Minimální doby plavby stanovené v druhém pododstavci písm. a), b) a c) tohoto odstavce mohou být zkráceny o dobu plavby v délce nejvýše 360 dnů, pokud má žadatel diplom uznaný příslušným orgánem, který potvrzuje specializovaný výcvik žadatele ve vnitrozemské plavbě včetně plavební praxe. Zkrácení minimální doby nesmí přesáhnout dobu trvání specializovaného výcviku.

4. Plavecké služební knížky a lodní deníky vydané přede dnem 18. ledna 2022 v souladu s jinými pravidly, než jsou pravidla obsažená v této směrnici, mohou být aktivní po dobu nejvýše deseti let ode dne 18. ledna 2022.

5. Odchylně od odstavce 3 jsou v případě členů posádek trajektů, kteří mají vnitrostátní osvědčení, jež nespadají do oblasti působnosti směrnice 96/50/ES a jež byla vydána přede dnem 18. ledna 2022, tato osvědčení nadále platná na těch vnitrozemských vodních cestách Unie, na kterých byla platná i před tímto datem, a to po dobu nejvýše dvaceti let od zmíněného data.

Před koncem tohoto období mohou tito členové posádek trajektů požádat o osvědčení Unie o kvalifikaci nebo o osvědčení uvedené v čl. 10 odst. 2 příslušný orgán, který tato osvědčení vydává, pod podmínkou, že předloží uspokojivé doklady uvedené v čl. 11 odst. 1 písm. a) a c). Obdobně se použije odst. 3 druhý a třetí pododstavec tohoto článku.

6. Odchylně od čl. 4 odst. 1 mohou členské státy do dne 17. ledna 2038 umožnit vůdcům námořních lodí provozovaných na konkrétních vnitrozemských vodních cestách, aby používali osvědčení o způsobilosti pro vůdce plavidla, které bylo vydáno v souladu s ustanoveními úmluvy STCW, za předpokladu, že

a) vnitrozemská plavba probíhá na začátku nebo na konci dopravní plavby po moři; a

b) členský stát na dotčených vnitrozemských vodních cestách uznal osvědčení uvedená v tomto odstavci alespoň na dobu pěti let ke dni 16. ledna 2018.

Článek 39

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do dne 17. ledna 2022. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku je členský stát, ve kterém všechny osoby uvedené v čl. 4 odst. 1, čl. 5 odst. 1 a článku 6 působí výlučně na vnitrostátních vnitrozemských vodních cestách nenapojených na splavnou síť jiného členského státu, povinen uvést v účinnost pouze ta opatření, která jsou nezbytná pro zajištění souladu s články 7, 8 a 10, pokud jde o uznávání osvědčení o kvalifikaci a plaveckých služebních knížek, s čl. 14. odst. 2 a 3, pokud jde o pozastavení platnosti, s čl. 22 odst. 1 druhým pododstavcem, čl. 22 odst. 2, případně s čl. 26 odst. 1 písm. d), dále s čl. 26 odst. 1 písm. e) a h), čl. 26 odst. 2 a s článkem 29, pokud jde o předcházení podvodům, s článkem 30, pokud jde o sankce, a s článkem 38 s výjimkou odstavce 2 uvedeného článku, pokud jde o přechodná ustanovení. Tento členský stát uvede tato opatření v účinnost do dne 17. ledna 2022.

Tento členský stát nemůže vydávat osvědčení Unie o kvalifikaci nebo schvalovat výcvikové programy nebo simulátory, dokud ve vnitrostátním právu neprovede a neuplatní zbývající ustanovení této směrnice a neuvědomí o tom Komisi.

3. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku je členský stát, ve kterém jsou všechny osoby vyjmuty z povinnosti v souladu s čl. 2 odst. 3, povinen uvést v účinnost pouze ta opatření, která jsou nezbytná pro zajištění souladu s článkem 10, pokud jde o uznávání osvědčení o kvalifikaci a plaveckých služebních knížek, s článkem 38, pokud jde o uznávání platných osvědčení, jakož i s článkem 15. Tento členský stát uvede tato opatření v účinnost do dne 17. ledna 2022.

Tento členský stát nemůže vydávat osvědčení Unie o kvalifikaci nebo schvalovat výcvikové programy nebo simulátory, dokud ve vnitrostátním právu neprovede a neuplatní zbývající ustanovení této směrnice a neuvědomí o tom Komisi.

4. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku není členský stát povinen tuto směrnici provést, pokud vnitrozemská plavba není na jeho území technicky možná.

Tento členský stát nemůže vydávat osvědčení Unie o kvalifikaci ani schvalovat výcvikové programy nebo simulátory, dokud ve vnitrostátním právu neprovede a neuplatní ustanovení této směrnice a neuvědomí o tom Komisi.

5. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 40

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 41

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne 12. prosince 2017.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

PŘÍLOHA I

MINIMÁLNÍ POŽADAVKY TÝKAJÍCÍ SE VĚKU, ADMINISTRATIVNÍHO SOULADU, ZPŮSOBILOSTI A DOBY PLAVBY

Minimální požadavky na kvalifikace členů posádky plavidla stanovené v této příloze se pokládají za vzestupnou úroveň kvalifikací s výjimkou kvalifikací pomocných lodníků a plavčíků, které jsou na stejné úrovni.

1. Kvalifikace členů posádky plavidla na vstupní úrovni

1.1. Minimální požadavky na osvědčení pomocného lodníka

Žadatel o osvědčení Unie o kvalifikaci:

— musí dosáhnout alespoň 16 let věku,

— musí absolvovat základní bezpečnostní výcvik v souladu s vnitrostátními požadavky.

1.2. Minimální požadavky na osvědčení plavčíka

Žadatel o osvědčení Unie o kvalifikaci:

— musí dosáhnout alespoň 15 let věku,

— podepsal smlouvu o zajištění odborného výcviku, která stanoví schválený výcvikový program uvedený v článku 19.

2. Kvalifikace členů posádky plavidla na provozní úrovni

2.1. Minimální požadavky na osvědčení lodníka

Žadatel o osvědčení Unie o kvalifikaci:

a) — musí dosáhnout alespoň 17 let věku,

— absolvoval schválený výcvikový program uvedený v článku 19, který trval nejméně dva roky a který zahrnoval normy způsobilosti pro provozní úroveň stanovené v příloze II,

— v rámci tohoto schváleného výcvikového programu absolvoval dobu plavby v délce nejméně 90 dnů;

nebo

b) — musí dosáhnout alespoň 18 let věku,

— absolvoval posouzení způsobilosti ze strany správního orgánu v souladu s článkem 18 za účelem ověření splnění norem způsobilosti pro provozní úroveň stanovených v příloze II,

— absolvoval dobu plavby v délce nejméně 360 dnů, nebo absolvoval dobu plavby v délce nejméně 180 dnů, může-li žadatel předložit také doklad o praxi v délce nejméně 250 dnů, kterou žadatel získal na námořní lodi jako člen posádky;

nebo

c) — před zápisem do schváleného výcvikového programu získal minimálně pětiletou praxi nebo před zápisem do schváleného výcvikového programu absolvoval nejméně 500 dní praxe jako člen posádky na námořní lodi nebo před zápisem do schváleného výcvikového programu absolvoval program odborného vzdělávání v délce nejméně tří let,

— absolvoval schválený výcvikový program uvedený v článku 19, který trval nejméně devět měsíců a který zahrnoval normy způsobilosti pro provozní úroveň stanovené v příloze II,

— v rámci tohoto schváleného výcvikového programu absolvoval dobu plavby v délce nejméně 90 dnů.

2.2. Minimální požadavky na osvědčení kvalifikovaného lodníka

Žadatel o osvědčení Unie o kvalifikaci:

a) — absolvoval dobu plavby v délce nejméně 180 dnů s kvalifikacemi vyžadovanými pro výkon funkce lodníka;

nebo

b) — absolvoval schválený výcvikový program uvedený v článku 19, který trval nejméně tři roky a který zahrnoval normy způsobilosti pro provozní úroveň stanovené v příloze II,

— v rámci tohoto schváleného výcvikového programu absolvoval dobu plavby v délce nejméně 270 dnů.

2.3. Minimální požadavky na osvědčení kormidelníka

Žadatel o osvědčení Unie o kvalifikaci:

a) — absolvoval dobu plavby v délce nejméně 180 dnů s kvalifikacemi vyžadovanými pro výkon funkce kvalifikovaného lodníka,

— vlastní průkaz způsobilosti radisty;

nebo

b) — absolvoval schválený výcvikový program uvedený v článku 19, který trval nejméně tři roky a který zahrnoval normy způsobilosti pro provozní úroveň stanovené v příloze II,

— v rámci tohoto schváleného výcvikového programu absolvoval dobu plavby v délce nejméně 360 dnů,

— vlastní průkaz způsobilosti radisty;

nebo

c) — získal minimálně 500 dní praxe jako námořní kapitán,

— absolvoval posouzení způsobilosti ze strany správního orgánu, jak je uvedeno v článku 18, které má ověřit splnění norem způsobilosti pro provozní úroveň stanovených v příloze II,

— vlastní průkaz způsobilosti radisty.

3. Kvalifikace posádky plavidla na řídicí úrovni

3.1. Minimální požadavky na osvědčení vůdce plavidla

Žadatel o osvědčení Unie o kvalifikaci:

a) — musí dosáhnout alespoň 18 let věku,

— absolvoval schválený výcvikový program uvedený v článku 19, který trval nejméně tři roky a který zahrnoval normy způsobilosti pro řídicí úroveň stanovené v příloze II,

— absolvoval dobu plavby v délce nejméně 360 dnů, a to v rámci tohoto schváleného výcvikového programu, nebo po jeho skončení,

— vlastní průkaz způsobilosti radisty;

nebo

b) — musí dosáhnout alespoň 18 let věku,

— má osvědčení Unie o kvalifikaci kormidelníka nebo osvědčení pro funkci kormidelníka uznané v souladu s čl. 10 odst. 2 nebo 3 této směrnice,

— absolvoval dobu plavby v délce nejméně 180 dnů,

— absolvoval posouzení způsobilosti ze strany správního orgánu, jak je uvedeno v článku 18, které má ověřit splnění norem způsobilosti pro řídicí úroveň stanovených v příloze II,

— vlastní průkaz způsobilosti radisty;

nebo

c) — musí dosáhnout alespoň 18 let věku,

— absolvoval dobu plavby v délce nejméně 540 dnů, nebo absolvoval dobu plavby v délce nejméně 180 dnů, může-li žadatel předložit také doklad o praxi v délce nejméně 500 dnů, kterou žadatel získal na námořní lodi jako člen posádky,

— absolvoval posouzení způsobilosti ze strany správního orgánu, jak je uvedeno v článku 18, které má ověřit splnění norem způsobilosti pro řídicí úroveň stanovených v příloze II,

— vlastní průkaz způsobilosti radisty;

nebo

d) — před zápisem do schváleného výcvikového programu získal minimálně pětiletou praxi nebo před zápisem do schváleného výcvikového programu absolvoval nejméně 500 dní praxe jako člen posádky na námořní lodi nebo před zápisem do schváleného výcvikového programu absolvoval program odborného vzdělávání v délce nejméně tří let,

— absolvoval schválený výcvikový program uvedený v článku 19, který trval nejméně jeden a půl roku a který zahrnoval normy způsobilosti pro řídicí úroveň stanovené v příloze II,

— v rámci tohoto schváleného výcvikového programu absolvoval dobu plavby v délce nejméně 180 dnů a nejméně 180 dnů po skončení tohoto programu,

— vlastní průkaz způsobilosti radisty.

3.2. Minimální požadavky na zvláštní povolení vztahující se na osvědčení Unie o kvalifikaci vůdce plavidla

3.2.1. Vodní cesty námořního charakteru

Žadatel musí:

— splňovat normy způsobilosti pro plavbu po vodních cestách námořního charakteru stanovené v příloze II.

3.2.2. Radar

Žadatel musí:

— splňovat normy způsobilosti pro vedení plavidla pomocí radaru stanovené v příloze II.

3.2.3. Zkapalněný zemní plyn

Žadatel musí:

— vlastnit osvědčení Unie o kvalifikaci odborníka na zkapalněný zemní plyn (LNG) podle oddílu 4.2.

3.2.4. Velké sestavy

Žadatel musí absolvovat dobu plavby v délce nejméně 720 dnů, včetně nejméně 540 dnů s kvalifikacemi vyžadovanými pro výkon funkce vůdce plavidla a nejméně 180 dnů při řízení velké sestavy.

4. Kvalifikace pro specifické druhy provozu

4.1. Minimální požadavky na osvědčení odborníka na přepravu cestujících

Žadatel o první osvědčení Unie o kvalifikaci odborníka na přepravu cestujících:

— musí dosáhnout alespoň 18 let věku,

— musí splňovat normy způsobilosti pro odborníky na přepravu cestujících stanovené v příloze II.

Žadatel o obnovení osvědčení Unie o kvalifikaci odborníka na přepravu cestujících:

— musí složit novou administrativní zkoušku nebo absolvovat nový schválený výcvikový program v souladu s čl. 17 odst. 2.

4.2. Minimální požadavky na osvědčení odborníka na zkapalněný zemní plyn (LNG)

Žadatel o první osvědčení Unie o kvalifikaci odborníka na LNG:

— musí dosáhnout alespoň 18 let věku,

— musí splňovat normy způsobilosti pro odborníky na LNG stanovené v příloze II.

Žadatel o obnovení osvědčení Unie o kvalifikaci odborníka na LNG:

a) absolvoval dobu plavby na palubě plavidla používajícího zkapalněný zemní plyn jako palivo:

— v délce nejméně 180 dnů během předchozích pěti let, nebo

— v délce nejméně 90 dnů během předchozího roku,

nebo

b) musí splňovat normy způsobilosti pro odborníky na LNG stanovené v příloze II.

PŘÍLOHA II

ZÁKLADNÍ POŽADAVKY NA ZPŮSOBILOST

1. Základní požadavky na způsobilost pro provozní úroveň

1.1. Plavba

Lodník je vedoucím posádky plavidla nápomocen při manévrování s plavidlem a ovládání plavidla na vnitrozemských vodních cestách. Lodník je schopen tak činit s ohledem na všechny typy vodních cest a všechny typy přístavů. Lodník je zejména schopen:

— napomáhat při přípravě plavidla na plavbu k zajištění bezpečné plavby za všech okolností,

— napomáhat při uvazování a kotvení,

— napomáhat při plavbě a manévrování s plavidlem bezpečným a hospodárným způsobem.

1.2. Provozování plavidla

Lodník je schopen:

— napomáhat vedoucím posádky plavidla při kontrolování provozu plavidla a péči o osoby na palubě,

— používat zařízení na plavidle.

1.3. Manipulace s nákladem a jeho zajištění a přeprava osob

Lodník je schopen:

— napomáhat vedoucím posádky plavidla při přípravě, zajištění a sledování nákladu během nakládky a vykládky,

— napomáhat vedoucím posádky lodi při poskytování služeb cestujícím;

— poskytovat přímou pomoc osobám se zdravotním postižením a osobám s omezenou schopností pohybu a orientace v souladu s požadavky na školení a instruktáž podle přílohy IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1177/2010 ([1]).

1.4. Strojní služba a elektrotechnika, elektronika a ovládání strojního zařízení

Lodník je schopen:

— napomáhat vedoucím posádky plavidla, pokud jde o strojní službu, elektrotechniku, elektroniku a ovládání strojního zařízení, v zájmu zajištění celkové technické bezpečnosti,

— provádět údržbářské práce na strojních, elektrických, elektronických a kontrolních zařízeních v zájmu zajištění celkové technické bezpečnosti.

1.5. Údržba a opravy

Lodník je schopen:

— napomáhat vedoucím posádky plavidla při údržbě a opravách plavidla a jeho přístrojů a zařízení.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1177/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o právech cestujících při cestování po moři a na vnitrozemských vodních cestách a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 1).

1.6. Komunikace

Lodník je schopen:

— komunikovat na obecné a profesionální úrovni, což zahrnuje schopnost používat v případě komunikačních problémů standardní komunikační fráze,

— být společenský.

1.7. Zdraví a bezpečnost a ochrana životního prostředí

Lodník je schopen:

— dodržovat pravidla bezpečné práce a porozumět významu zdravotních a bezpečnostních předpisů a významu ochrany životního prostředí,

— uznat význam výcviku týkajícího se bezpečnosti na palubě a v nouzových situacích jednat neprodleně,

— přijímat preventivní protipožární opatření a správně používat protipožární vybavení,

— plnit své povinnosti s přihlédnutím k významu ochrany životního prostředí.

2. Základní požadavky na způsobilost pro řídicí úroveň

2.0. Dohled

Vůdce plavidla je schopen:

— vydávat pokyny dalším členům posádky plavidla a dohlížet na úkoly, které vykonávají, jak je uvedeno v oddíle 1 této přílohy, což předpokládá odpovídající schopnosti vykonávat tyto úkoly.

2.1. Plavba

Vůdce plavidla je schopen:

— naplánovat cestu a řídit plavidlo na vnitrozemských vodních cestách, což zahrnuje schopnost zvolit nejlogičtější, nejhospodárnější a nejekologičtější plavební trasu do místa nakládky a vykládky s přihlédnutím k platným dopravním předpisům a dohodnutým souborům pravidel platným pro vnitrozemskou plavbu,

— uplatňovat znalost platných pravidel pro obsazování plavidla posádkou, včetně doby odpočinku a složení členů posádky plavidla,

— vést plavidlo a manévrovat s ním při zajištění jeho bezpečného provozu za všech podmínek na vnitrozemských vodních cestách, mimo jiné i za situací, kdy dochází k vysoce hustému provozu nebo kdy jiná plavidla přepravují nebezpečné věci, což vyžaduje základní znalost Evropské dohody o mezinárodní přepravě nebezpečných věcí po vnitrozemských vodních cestách (ADN),

— reagovat na nouzové situace při plavbě na vnitrozemských vodních cestách.

2.2. Provozování plavidla

Vůdce plavidla je schopen:

— uplatňovat při provozování různých typů plavidel znalost stavby plavidel vnitrozemské plavby a konstrukčních metod a má základní znalost technických požadavků pro plavidla vnitrozemské plavby, jak jsou uvedeny ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1629 ([1]),

— kontrolovat a dohlížet na povinné vybavení uvedené v platném osvědčení plavidla.

2.3. Manipulace s nákladem a jeho zajištění a přeprava osob

Vůdce plavidla je schopen:

— naplánovat a zajistit bezpečnou nakládku, umístění, zajištění a vykládku nákladu a péči o náklad během cesty,

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1629 ze dne 14. září 2016, kterou se stanoví technické požadavky pro plavidla vnitrozemské plavby, mění směrnice 2009/100/ES a zrušuje směrnice 2006/87/ES (Úř. věst. L 252, 16.9.2016, s. 118).

— naplánovat a zajistit stabilitu plavidla,

— naplánovat a zajistit bezpečnou přepravu cestujících a péči o ně během cesty, včetně poskytování přímé pomoci osobám se zdravotním postižením a osobám s omezenou schopností pohybu a orientace v souladu s požadavky na školení a instruktáž podle přílohy IV nařízení (EU) č. 1177/2010.

2.4. Strojní služba a elektrotechnika, elektronika a ovládání strojního zařízení

Vůdce plavidla je schopen:

— naplánovat pracovní postupy s ohledem na strojní službu a elektrotechniku, elektroniku a ovládání strojního zařízení,

— sledovat hlavní motory a pomocné strojní zařízení a vybavení,

— plánovat a vydávat pokyny v souvislosti s čerpadlem a systémem ovládání čerpadla na plavidle,

— organizovat bezpečné používání a uplatňování, údržbu a opravy elektrotechnických zařízení plavidla,

— kontrolovat bezpečnou údržbu a opravy technických zařízení.

2.5. Údržba a opravy

Vůdce plavidla je schopen:

— organizovat bezpečnou údržbu a opravy plavidla a jeho zařízení.

2.6. Komunikace

Vůdce plavidla je schopen:

— zajistit řízení lidských zdrojů a být sociálně odpovědný, dbát na organizaci pracovních postupů a výcvik na palubě plavidla,

— neustále zajišťovat náležitou komunikaci, což zahrnuje používání standardních komunikačních frází v případě komunikačních problémů,

— podporovat vyvážené a společenské pracovní prostředí na palubě.

2.7. Zdraví a bezpečnost, práva cestujících a ochrana životního prostředí

Vůdce plavidla je schopen:

— sledovat platné právní požadavky a přijímat opatření k zajištění bezpečnosti lidského života,

— zajistit bezpečnost a ochranu osob na palubě, včetně poskytování přímé pomoci osobám se zdravotním postižením a osobám s omezenou schopností pohybu a orientace v souladu s požadavky na školení a instruktáž podle přílohy IV nařízení (EU) č. 1177/2010,

— vypracovat nouzové plány a plány omezení následků a zvládat nouzové situace,

— zajistit dodržování požadavků na ochranu životního prostředí.

3. Základní požadavky na způsobilost pro zvláštní povolení

3.1. Plavba po vnitrozemských vodních cestách námořního charakteru

Vůdce plavidla je schopen:

— pracovat s aktuálními mapami, zprávami pro vůdce plavidel a námořníky a jinými publikacemi specifickými pro vodní cesty námořního charakteru,

— využívat data přílivu a odlivu, přílivové proudy, doby a cykly, čas přílivových proudů a vln a kolísání hladiny v ústí,

— k zajištění bezpečné plavby využívat na vnitrozemských vodních cestách námořního charakteru SIGNI (Signalisation de voies de Navigation Intérieure (Značky a signály na vnitrozemských vodních cestách)) a IALA (International Association of Marine AIDS to Navigation and Lighthouse Authorities (Mezinárodní sdružení správ majáků)).

3.2. Vedení plavidla pomocí radaru

Vůdce plavidla je schopen:

— přijmout vhodná opatření v souvislosti s vedením plavidla pomocí radaru před vyplutím,

— vyhodnocovat displej radaru a analyzovat informace z radaru,

— omezit rušení různého původu,

— vést plavidlo pomocí radaru v souladu s předpisy, které stanoví požadavky na vedení plavidla s pomocí radaru (např. požadavky na obsazení plavidla posádkou, technické požadavky na plavidla), přičemž zohlední schválený soubor pravidel použitelných na vnitrozemskou plavbu,

— zvládat zvláštní okolnosti, jako je hustota provozu, selhání zařízení, nebezpečné situace.

4. Základní požadavky na způsobilost pro specifické druhy provozu

4.1. Odborník na přepravu cestujících

Žadatel je schopen:

— organizovat použití záchranných prostředků na palubě osobních lodí,

— uplatňovat bezpečnostní pokyny a přijímat potřebná opatření na ochranu cestujících obecně, a zejména v nouzových situacích (např. evakuace, poškození, střet, najetí na mělčinu, požár, výbuch či jiné situace, které mohou vyvolat paniku), včetně poskytování přímé pomoci osobám se zdravotním postižením a osobám s omezenou schopností pohybu a orientace v souladu s požadavky na školení a instruktáž podle přílohy IV nařízení (EU) č. 1177/2010,

— komunikovat v angličtině na základní úrovni,

— splňovat příslušné požadavky nařízení (EU) č. 1177/2010.

4.2. Odborník na zkapalněný zemní plyn (LNG)

Žadatel je schopen:

— zajistit dodržování právních předpisů a norem vztahujících se na plavidla používající jako palivo LNG, jakož i ostatních zdravotních a bezpečnostních předpisů,

— uvědomovat si specifika v souvislosti s LNG, na něž je třeba zaměřit pozornost, rozpoznat rizika a zvládat je,

— provozovat bezpečně systémy, které jsou specifické pro LNG,

— zajistit pravidelnou kontrolu systému LNG,

— vědět, jak se bezpečným a kontrolovaným způsobem provádí doplnění LNG,

— připravit systém LNG na údržbu plavidla,

— zvládat nouzové situace v souvislosti s LNG.

PŘÍLOHA III

ZÁKLADNÍ POŽADAVKY TÝKAJÍCÍ SE ZDRAVOTNÍ ZPŮSOBILOSTI

Zdravotní způsobilostí, která zahrnuje fyzickou a psychickou způsobilost, se rozumí, že osoba sloužící na palubě plavidla netrpí žádným onemocněním nebo postižením, které jí znemožňuje:

— plnit úkoly nezbytné pro provoz plavidla,

— kdykoli plnit přidělené povinnosti, nebo

— správně vnímat podmínky okolního prostředí.

Vyšetření zahrnuje zejména ostrost zraku a sluchu, motorické funkce, neuropsychický a kardiovaskulární stav.

PŘÍLOHA IV

PLATNÉ POŽADAVKY

Tabulka A

Předmět, článek	Požadavky na soulad	Zahájení používání
Praktické zkoušky, čl. 17 odst. 4	[CESNI ….]	[___]
Schvalování simulátorů, čl. 21 odst. 2		
Vlastnosti registrů a podmínky jejich používání, čl. 25 odst. 2		

Tabulka B

Bod	Základní požadavky na způsobilost	Požadavky na soulad	Zahájení používání
1	Základní požadavky na způsobilost pro provozní úroveň	[CESNI ….]	[___]
2	Základní požadavky na způsobilost pro řídicí úroveň	—	—
3	Základní požadavky na způsobilost pro zvláštní povolení		
3.1	Plavba po vodních cestách námořního charakteru		
3.2	Vedení plavidla pomocí radaru		
4	Základní požadavky na způsobilost pro specifické druhy provozu		
4.1	Odborník na přepravu cestujících		
4.2	Odborník na zkapalněný zemní plyn (LNG)		

Tabulka C

Základní požadavky týkající se zdravotní způsobilosti	Požadavky na soulad	Zahájení používání
Vyšetření zdravotní způsobilosti	[CESNI ….]	[___]

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2017/2398

ze dne 12. prosince 2017,

kterou se mění směrnice 2004/37/ES o ochraně zaměstnanců před riziky spojenými s expozicí karcinogenům nebo mutagenům při práci

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 153 odst. 2 písm. b) ve spojení s čl. 153 odst. 1 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/37/ES ([3]) má za cíl chránit zaměstnance před riziky pro jejich zdraví a bezpečnost vznikajícími z expozice karcinogenům nebo mutagenům na pracovišti. Jednotná úroveň ochrany před riziky spojenými s karcinogeny a mutageny se v uvedené směrnici stanoví prostřednictvím obecných zásad, které mají členským státům umožnit zajistit jednotné uplatňování minimálních požadavků. Závazné limitní hodnoty expozice na pracovišti stanovené na základě dostupných informací, včetně vědeckých a technických údajů, ekonomické proveditelnosti, důkladného posouzení sociálních a hospodářských dopadů a dostupnosti protokolů a technik pro měření expozice na pracovišti, jsou důležitými aspekty obecných postupů pro ochranu zaměstnanců stanovených uvedenou směrnicí. Cílem minimálních požadavků stanovených v uvedené směrnici je chránit zaměstnance na úrovni Unie. Členské státy mohou stanovit přísnější závazné limitní hodnoty expozice na pracovišti.

(2) Limitní hodnoty expozice na pracovišti jsou součástí řízení rizik podle směrnice 2004/37/ES. Dodržováním těchto limitních hodnot nejsou dotčeny další povinnosti zaměstnavatelů podle uvedené směrnice, zejména omezování používání karcinogenů a mutagenů na pracovišti, zabránění nebo omezení expozice zaměstnanců karcinogenům a mutagenům a opatření, která by měla být za tímto účelem prováděna. Tato opatření by měla zahrnovat, pokud je to technicky možné, nahrazení karcinogenu či mutagenu látkou, směsí nebo postupem, které nejsou nebezpečné nebo jsou méně nebezpečné pro zdraví a bezpečnost zaměstnanců, použití uzavřeného systému nebo jiná opatření, jejichž cílem je omezit úroveň expozice zaměstnanců na pracovišti. V tomto ohledu je v případech, kdy panuje nejistota, zcela zásadní vzít v potaz zásadu předběžné opatrnosti.

(3) U většiny karcinogenů a mutagenů není vědecky možné určit úrovně expozice, pod kterými by expozice nevedla k nepříznivým účinkům. I když stanovení limitních hodnot na pracovišti pro karcinogeny nebo mutageny podle této směrnice úplně neodstraňuje rizika pro zdraví a bezpečnost zaměstnanců vznikající z expozice těmto látkám na pracovišti (zbytkové riziko), přesto přispívá k významnému snížení rizik vznikajících z této expozice prostřednictvím přístupu postupného snižování a stanovování cílů podle směrnice 2004/37/ES. U některých karcinogenů a mutagenů je vědecky možné určit úrovně expozice, pod nimiž se nepředpokládá, že by expozice měla vést k nepříznivým účinkům.

([1]) Úř. věst. C 487, 28.12.2016, s. 113.
([2]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 25. října 2017 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 7. prosince 2017.
([3]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/37/ES ze dne 29. dubna 2004 o ochraně zaměstnanců před riziky spojenými s expozicí karcinogenům nebo mutagenům při práci (šestá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice Rady 89/391/EHS) (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 50).

(4) Maximální úrovně expozice zaměstnanců některým karcinogenům nebo mutagenům jsou stanoveny jako hodnoty, které podle směrnice 2004/37/ES nesmějí být překročeny. Tyto limitní hodnoty by měly být přezkoumány a měly by být stanoveny limitní hodnoty pro další karcinogeny a mutageny.

(5) Na základě zpráv o uplatňování podávaných členskými státy každých pět let podle článku 17a směrnice Rady 89/391/EHS ([1]) má Komise zhodnotit uplatňování právního rámce bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, včetně směrnice 2004/37/ES, a v případě potřeby informovat příslušné instituce a Poradní výbor pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci (dále jen „výbor ACSH“) o veškerých iniciativách, jejichž cílem je zlepšení fungování tohoto rámce, včetně odpovídajících legislativních návrhů, pokud to bude nutné.

(6) Limitní hodnoty stanovené touto směrnicí by měly být v případě potřeby upraveny s ohledem na dostupné informace, včetně nových vědeckých a technických údajů a osvědčených postupů, technik a protokolů pro měření úrovně expozice na pracovišti založených na důkazech. Tyto informace by měly pokud možno zahrnovat údaje o zbytkových rizicích pro zdraví zaměstnanců a stanoviska Vědeckého výboru pro limitní hodnoty expozice při práci (dále jen „výbor SCOEL“) a výboru ACSH. Informace týkající se zbytkového rizika, veřejně dostupné na úrovni Unie, jsou důležité pro budoucí práci na omezování rizik vznikajících z expozice karcinogenům a mutagenům při práci, a to včetně úpravy limitních hodnot stanovených v této směrnici. Rovněž by měla být podporována transparentnost takových informací.

(7) Z důvodu nedostatku konzistentních údajů o expozici látkám je nezbytné chránit zaměstnance vystavené jejich působení nebo zaměstnance, u nichž existuje riziko expozice, posílením příslušného lékařského dohledu. Proto by mělo být umožněno, aby odpovídající lékařské prohlídky zaměstnanců, u nichž výsledky hodnocení podle čl. 3 odst. 2 směrnice 2004/37/ES zjistily rizika pro zdraví a bezpečnost, nadále pokračovaly po skončení expozice v návaznosti na doporučení příslušného lékaře nebo rozhodnutí orgánu příslušného pro lékařské prohlídky. Takový dohled by měl být prováděn v souladu s vnitrostátními právními předpisy a praxí členských států. Aby byl zajištěn takový lékařský dohled nad všemi dotčenými zaměstnanci, je tudíž nutné pozměnit článek 14 směrnice 2004/37/ES.

(8) Pro zajištění bezpečnosti a odpovídající péče pro zaměstnance je třeba ze strany členských států zajistit náležitý a konzistentní sběr údajů od zaměstnavatelů. Členské státy mají Komisi poskytovat informace pro účely jejích zpráv o provádění směrnice 2004/37/ES. Komise již podporuje osvědčené postupy, pokud jde o sběr údajů v členských státech, a měla by podle potřeby navrhnout další zlepšení sběru údajů požadované podle směrnice 2004/37/ES.

(9) Směrnice 2004/37/ES po zaměstnavatelích požaduje, aby využívali stávající vhodné postupy pro měření úrovní expozice karcinogenům a mutagenům na pracovišti, vzhledem k tomu, že výbor SCOEL ve svých doporučeních připomíná proveditelnost monitorování expozice s ohledem na veškeré doporučené limitní hodnoty expozice na pracovišti a biologické limitní hodnoty. Zlepšení ekvivalence metodik pro měření koncentrace karcinogenů a mutagenů v ovzduší v porovnání s limitními hodnotami stanovenými ve směrnici 2004/37/ES je důležité v zájmu posílení závazků stanovených v uvedené směrnici a zajištění podobné a vysoce kvalitní ochrany zdraví zaměstnanců a rovných podmínek v rámci Unie.

(10) Změny přílohy III směrnice 2004/37/ES stanovené touto směrnicí jsou prvním krokem v rámci dlouhodobého procesu její aktualizace. Jako další krok v rámci tohoto procesu předložila Komise návrh na stanovení limitních hodnot včetně doplnění notace „kůže“ ohledně sedmi dalších karcinogenů. Komise dále ve svém sdělení ze dne 10. ledna 2017 nazvaném „Bezpečnější a zdravější práce pro všechny – Modernizace právních předpisů a politiky EU v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci“ prohlásila, že se předpokládají další změny směrnice 2004/37/ES. Komise by měla průběžně aktualizovat přílohy III směrnice 2004/37/ES v souladu s článkem 16 uvedené směrnice a se zavedenými postupy. Výsledkem této práce by měly být případné návrhy budoucích úprav limitních hodnot stanovených ve směrnici 2004/37/ES a v této směrnici a návrhy dalších limitních hodnot.

([1]) Směrnice Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci (Úř. věst. L 183, 29.6.1989, s. 1).

(11) Za účelem zajištění nejlepší možné úrovně ochrany je nezbytné vzít v úvahu jiné způsoby absorpce všech karcinogenů a mutagenů, včetně kožní absorpce.

(12) Výbor SCOEL je nápomocen Komisi zejména při identifikaci, vyhodnocování a podrobné analýze nejnovějších dostupných vědeckých údajů a při navrhování limitních hodnot expozice při práci pro ochranu zaměstnanců před riziky spojenými s chemickými činiteli, které mají být stanoveny na úrovni Unie na základě směrnice Rady 98/24/ES ([1]) a směrnice 2004/37/ES. Pokud jde o chemické činitele o-toluidin a 2-nitropropan, nebyla v roce 2016 k dispozici žádná doporučení výboru SCOEL, a proto byly zohledněny jiné dostatečně spolehlivé a veřejně dostupné zdroje vědeckých informací.

(13) Limitní hodnoty pro monomer vinylchloridu a prach tvrdých dřev stanovené v příloze III směrnice 2004/37/ES by měly být upraveny s ohledem na novější vědecké a technické údaje. Dále by měl být posouzen rozdíl mezi prachem tvrdých dřev a prachem měkkých dřev, pokud jde o limitní hodnotu stanovenou v uvedené příloze, jak doporučuje výbor SCOEL a Mezinárodní agentura pro výzkum rakoviny.

(14) Kombinovaná expozice více než jednomu druhu dřeva je velmi běžná, což komplikuje posouzení expozice různým druhům dřev. Expozice prachu tvrdých a měkkých dřev je mezi zaměstnanci v Unii běžná a může způsobovat dýchací potíže a onemocnění dýchacích cest, přičemž nejzávažnějším dopadem na zdraví je riziko nasálního a sinonasálního karcinomu. Je proto vhodné stanovit, že v případě směsi prachu tvrdých dřev s prachem jiných dřev by se limitní hodnota stanovená v příloze pro prach tvrdého dřeva měla použít pro veškerý prach dřev, který se v dané směsi vyskytuje.

(15) Některé sloučeniny šestimocného chromu splňují kritéria pro to, aby byly klasifikovány jako karcinogenní (kategorie 1A nebo 1B) v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ([2]), a proto se jedná o karcinogeny ve smyslu směrnice 2004/37/ES. Na základě dostupných informací včetně vědeckých a technických údajů je možné stanovit limitní hodnotu pro sloučeniny šestimocného chromu, které jsou karcinogeny ve smyslu směrnice 2004/37/ES. Je proto vhodné limitní hodnotu pro tyto sloučeniny šestimocného chromu stanovit.

(16) Pokud jde o šestimocný chrom, nemusí být limitní hodnota 0,005 mg/m^3 vhodná a v některých odvětvích může být obtížné jí dosáhnout v krátké době. Mělo by proto být zavedeno přechodné období, během kterého by se měla používat limitní hodnota 0,010 mg/m^3. Během tohoto přechodného období by se ve zvláštních případech, kdy se pracovní činnost týká práce zahrnující procesy svařování nebo plazmového řezání nebo podobné procesy tohoto druhu, při kterých vzniká dým, měla používat limitní hodnota 0,025 mg/m^3, přičemž po uplynutí tohoto období by se měla obecně používat limitní hodnota 0,005 mg/m^3.

(17) Některá žáruvzdorná keramická vlákna splňují kritéria pro to, aby byla klasifikována jako karcinogenní (kategorie 1B) v souladu s nařízením (ES) č. 1272/2008, a proto se jedná o karcinogeny ve smyslu směrnice 2004/37/ES. Na základě dostupných informací včetně vědeckých a technických údajů je možné stanovit limitní hodnotu pro žáruvzdorná keramická vlákna, která jsou karcinogeny ve smyslu směrnice 2004/37/ES. Je proto vhodné limitní hodnotu pro tato žáruvzdorná keramická vlákna stanovit.

(18) Existují dostatečné důkazy o karcinogenitě respirabilního prachu krystalického oxidu křemičitého. Na základě dostupných informací včetně vědeckých a technických údajů by měla být stanovena limitní hodnota pro respirabilní prach krystalického oxidu křemičitého. Respirabilní prach krystalického oxidu křemičitého vznikající během pracovního postupu není předmětem klasifikace v souladu s nařízením (ES) č. 1272/2008. Je proto vhodné zařadit práce zahrnující expozici respirabilnímu prachu krystalického oxidu křemičitého vznikajícímu během pracovního procesu do přílohy I směrnice 2004/37/ES a stanovit limitní hodnotu pro respirabilní prach krystalického oxidu křemičitého („respirabilní frakce"), která by měla být předmětem přezkumu, zejména s ohledem na počet zaměstnanců vystavených působení tohoto prachu.

([1]) Směrnice Rady 98/24/ES ze dne 7. dubna 1998 o bezpečnosti a ochraně zdraví zaměstnanců před riziky spojenými s chemickými činiteli používanými při práci (čtrnáctá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) (Úř. věst. L 131, 5.5.1998, s. 11).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006 (Úř. věst. L 353, 31.12.2008, s. 1).

(19) Cennými a nezbytnými nástroji k doplnění regulačních opatření, a zejména na podporu účinného uplatňování limitních hodnot, jsou pokyny a příklady osvědčených postupů, vypracované Komisí, členskými státy či sociálními partnery, nebo v rámci dalších iniciativ, jako je „Dohoda o ochraně zdraví pracovníků prostřednictvím správné manipulace a správného používání krystalického křemene a produktů, které ho obsahují“ (NEPSi), vypracovaná na základě sociálního dialogu, a měly by být proto náležitě zváženy. Tyto pokyny a příklady zahrnují opatření pro prevenci nebo minimalizaci expozice, jako je snižování prašnosti za pomoci vody, které má zabránit tomu, aby se respirabilní prach krystalického oxidu křemičitého dostal do vzduchu.

(20) Ethylenoxid splňuje kritéria pro to, aby byl klasifikován jako karcinogenní (kategorie 1B) v souladu s nařízením (ES) č. 1272/2008, a proto se jedná o karcinogen ve smyslu směrnice 2004/37/ES. Na základě dostupných informací včetně vědeckých a technických údajů je možné pro tento karcinogen stanovit limitní hodnotu. Výbor SCOEL zjistil u ethylenoxidu významnou kožní absorpci. Je proto vhodné pro ethylenoxid limitní hodnotu stanovit a uvést u něj poznámku upozorňující na významnou kožní absorpci.

(21) Látka 1,2-epoxypropan splňuje kritéria pro to, aby byla klasifikována jako karcinogenní (kategorie 1B) v souladu s nařízením (ES) č. 1272/2008, a proto se jedná o karcinogen ve smyslu směrnice 2004/37/ES. Na základě dostupných informací včetně vědeckých a technických údajů je možné určit úroveň expozice, pod níž se nepředpokládá, že by expozice tomuto karcinogenu měla nepříznivé účinky. Proto je vhodné limitní hodnotu pro 1,2-epoxypropan stanovit.

(22) Akrylamid splňuje kritéria pro to, aby byl klasifikován jako karcinogenní (kategorie 1B) v souladu s nařízením (ES) č. 1272/2008, a proto se jedná o karcinogen ve smyslu směrnice 2004/37/ES. Na základě dostupných informací včetně vědeckých a technických údajů je možné pro tento karcinogen stanovit limitní hodnotu. Výbor SCOEL zjistil u akrylamidu významnou kožní absorpci. Je proto vhodné pro akrylamid limitní hodnotu stanovit a uvést u něj poznámku upozorňující na významnou kožní absorpci.

(23) Látka 2-nitropropan splňuje kritéria pro to, aby byla klasifikována jako karcinogenní (kategorie 1B) v souladu s nařízením (ES) č. 1272/2008, a proto se jedná o karcinogen ve smyslu směrnice 2004/37/ES. Na základě dostupných informací včetně vědeckých a technických údajů je možné pro tento karcinogen stanovit limitní hodnotu. Je proto vhodné limitní hodnotu pro 2-nitropropan stanovit.

(24) Látka o-toluidin splňuje kritéria pro to, aby byla klasifikována jako karcinogenní (kategorie 1B) v souladu s nařízením (ES) č. 1272/2008, a proto se jedná o karcinogen ve smyslu směrnice 2004/37/ES. Na základě dostupných informací včetně vědeckých a technických údajů je možné pro tento karcinogen stanovit limitní hodnotu. Je proto vhodné pro o-toluidin limitní hodnotu stanovit a uvést u něj poznámku upozorňující na významnou kožní absorpci.

(25) Látka 1,3-butadien splňuje kritéria pro to, aby byla klasifikována jako karcinogenní (kategorie 1A) v souladu s nařízením (ES) č. 1272/2008, a proto se jedná o karcinogen ve smyslu směrnice 2004/37/ES. Na základě dostupných informací včetně vědeckých a technických údajů je možné pro tento karcinogen stanovit limitní hodnotu. Je proto vhodné limitní hodnotu pro 1,3-butadien stanovit.

(26) Hydrazin splňuje kritéria pro to, aby byl klasifikován jako karcinogenní (kategorie 1B) v souladu s nařízením (ES) č. 1272/2008, a proto se jedná o karcinogen ve smyslu směrnice 2004/37/ES. Na základě dostupných informací včetně vědeckých a technických údajů je možné pro tento karcinogen stanovit limitní hodnotu. Výbor SCOEL zjistil u hydrazinu významnou kožní absorpci. Je proto vhodné limitní hodnotu pro hydrazin stanovit a uvést u něj poznámku upozorňující na významnou kožní absorpci.

(27) Bromethylen splňuje kritéria pro to, aby byl klasifikován jako karcinogenní (kategorie 1B) v souladu s nařízením (ES) č. 1272/2008, a proto se jedná o karcinogen ve smyslu směrnice 2004/37/ES. Na základě dostupných informací včetně vědeckých a technických údajů je možné pro tento karcinogen stanovit limitní hodnotu. Je proto vhodné limitní hodnotu pro bromethylen stanovit.

(28) Tato směrnice posiluje ochranu zdraví a bezpečnost zaměstnanců na pracovišti. Členské státy by měly tuto směrnici provést ve svém vnitrostátním právu. Měly by zajistit, aby příslušné orgány disponovaly dostatečným počtem vyškolených zaměstnanců a dalšími zdroji nezbytnými pro provádění úkolů týkajících se řádného a účinného provedení této směrnice v souladu s vnitrostátními právními předpisy a praxí. Používání této směrnice zaměstnavateli by bylo usnadněno, pokud by měli k dispozici, tam kde je to vhodné, pokyny pro stanovení způsobů, jak lépe dosáhnout souladu s touto směrnicí.

(29) Komise konzultovala výbor ACSH. Provedla rovněž dvoufázovou konzultaci se sociálními partnery na úrovni Unie v souladu s článkem 154 Smlouvy o fungování Evropské unie.

(30) Ve stanoviscích výboru ACSH je uvedena lhůta pro přezkum závazných limitních hodnot expozice při práci pro několik látek, jako je respirabilní prach krystalického oxidu křemičitého, akrylamid a 1,3-butadien. Komise má tato stanoviska zohlednit při stanovování pořadí látek pro vědecké vyhodnocení.

(31) Výbor ACSH ve svém stanovisku k žáruvzdorným keramickým vláknům souhlasí s tím, že je nezbytné stanovit pro tuto látku závaznou limitní hodnotu expozice, nedohodl se však na společném postoji, pokud jde o konkrétní hodnotu. Komise by proto měla výbor ACSH vyzvat, aby předložil aktuální stanovisko k žáruvzdorným keramickým vláknům s cílem dosáhnout společného postoje k limitní hodnotě pro tuto látku, aniž jsou dotčeny pracovní metody výboru ACSH a autonomie sociálních partnerů.

(32) Na pracovišti jsou muži a ženy často vystaveni působení směsi látek, které mohou zvyšovat zdravotní rizika, mít nepříznivé účinky mimo jiné na jejich reprodukční orgány, včetně snížené plodnosti či neplodnosti, a mohou rovněž negativně ovlivňovat vývoj plodu a laktaci. Látky, které jsou toxické pro reprodukci, podléhají unijním opatřením stanovujícím minimální požadavky na ochranu zdraví a bezpečnost zaměstnanců, zejména opatření stanovená ve směrnici 98/24/ES a směrnici Rady 92/85/EHS ([1]). Reprotoxické látky, které jsou zároveň karcinogeny nebo mutageny, se vztahují ustanovení směrnice 2004/37/ES. Komise by měla vyhodnotit potřebu rozšířit používání opatření na ochranu zdraví a bezpečnosti pracovníků stanovených ve směrnici 2004/37/ES na všechny reprotoxické látky.

(33) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady zakotvené v Listině základních práv Evropské unie, zejména právo na život zakotvené v článku 2 a právo na slušné a spravedlivé pracovní podmínky zakotvené v článku 31.

(34) Limitní hodnoty stanovené v této směrnici se budou průběžně přezkoumávat v souvislosti s prováděním nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ([2]), zejména s cílem zohlednit vztah mezi limitními hodnotami podle směrnice 2004/37/ES a odvozenými hodnotami pro nebezpečné chemické látky podle uvedeného nařízení, při kterých nedochází k nepříznivým účinkům, na základě uvedeného nařízení, aby byli zaměstnanci účinně chráněni.

(35) Jelikož cílů této směrnice, totiž zlepšování pracovních podmínek a ochrany zdraví zaměstnanců před specifickými riziky vznikajícími z expozice karcinogenům a mutagenům, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jich lze z důvodu jejich rozsahu a účinků, lépe dosáhnout na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské Unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(36) Vzhledem k tomu, že tato směrnice se týká ochrany zdraví zaměstnanců a jejich bezpečnosti na pracovišti, měla by být provedena ve vnitrostátním právu do dvou let ode dne vstupu této směrnice v platnost.

(37) Směrnice 2004/37/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

([1]) Směrnice Rady 92/85/EHS ze dne 19. října 1992 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň (desátá směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) (Úř. věst. L 348, 28.11.1992, s. 1).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 2004/37/ES se mění takto:

1) V článku 6 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Při podávání zpráv Komisi podle článku 17a směrnice 89/391/EHS zohlední členské státy informace podle prvního pododstavce písm. a) až g) tohoto článku."

2) Článek 14 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy přijmou v souladu s vnitrostátními právními předpisy a praxí opatření pro zajištění odpovídajících lékařských prohlídek zaměstnanců, u nichž výsledky hodnocení uvedeného v čl. 3 odst. 2 odhalí riziko pro zdraví nebo bezpečnost. Příslušný lékař nebo orgán příslušný pro lékařské prohlídky zaměstnanců může rozhodnout, že lékařský dohled musí pokračovat po skončení expozice tak dlouho, jak to uzná za nutné v zájmu ochrany zdraví příslušného zaměstnance.";

b) odstavec 8 se nahrazuje tímto:

„8. Všechny případy rakoviny, u kterých bylo v souladu s vnitrostátními právními předpisy a praxí zjištěno, že jsou způsobeny expozicí karcinogenu nebo mutagenu při práci, musí být oznámeny příslušnému orgánu.

Při podávání zpráv Komisi podle článku 17a směrnice 89/391/EHS zohlední členské státy informace podle tohoto odstavce."

3) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 18a*

Hodnocení

Jako součást příštího hodnocení provádění této směrnice v souvislosti s hodnocením uvedeným v článku 17a směrnice 89/391/EHS posoudí Komise rovněž potřebu upravit limitní hodnotu pro respirabilní prach krystalického oxidu křemičitého. Komise navrhne případně nutné změny a úpravy týkající se této látky.

Nejpozději v prvním čtvrtletí roku 2019 Komise zohlední nejnovější vývoj vědeckých poznatků a posoudí možnost změny oblasti působnosti této směrnice s cílem zahrnout reprotoxické látky. Na základě toho předloží Komise, pokud to bude vhodné a po konzultaci se sociálními partnery, příslušný legislativní návrh."

4) V příloze I se doplňuje nový bod, který zní:

„6. Práce zahrnující expozici respirabilnímu prachu krystalického oxidu křemičitého vznikajícímu během pracovního procesu."

5) Příloha III se nahrazuje zněním obsaženým v příloze této směrnice.

Článek 2

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s touto směrnicí do dne 17. ledna 2020. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne 12. prosince 2017.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA III

Limitní hodnoty a jiné přímo související předpisy (článek 16)

A. LIMITNÍ HODNOTY EXPOZICE NA PRACOVIŠTI

Název látky	Číslo ES [1]	Číslo CAS [2]	Limitní hodnoty [3]			Poznámka	Přechodná opatření
			mg/m^3 [4]	ppm [5]	f/ml [6]		
Prach tvrdých dřev	—	—	2 [7]	—	—	—	Limitní hodnota 3 mg/m^3 do 17. ledna 2023
Sloučeniny šestimocného chromu, které jsou karcinogeny ve smyslu čl. 2 písm. a) bodu i) (jako chrom)	—	—	0,005	—	—	—	Limitní hodnota 0,010 mg/m^3 do 17. ledna 2025 Limitní hodnota: 0,025 mg/m^3 pro postupy svařování nebo plazmového řezání nebo podobné pracovní postupy, při kterých vzniká dým, do 17. ledna 2025
Žáruvzdorná keramická vlákna, která jsou karcinogeny ve smyslu čl. 2 písm. a) bodu i)	—	—	—	—	0,3	—	
Respirabilní prach krystalického oxidu křemičitého	—	—	0,1 [8]	—	—	—	
Benzen	200-753-7	71-43-2	3,25	1	—	kůže [9]	
Vinylchlorid monomer	200-831-0	75-01-4	2,6	1	—	—	
Ethylenoxid	200-849-9	75-21-8	1,8	1	—	kůže [9]	
1,2-epoxypropan	200-879-2	75-56-9	2,4	1	—	—	
Akrylamid	201-173-7	79-06-1	0,1	—	—	kůže [9]	
2-nitropropan	201-209-1	79-46-9	18	5	—	—	
o-toluidin	202-429-0	95-53-4	0,5	0,1	—	kůže [9]	

Název látky	Číslo ES (1)	Číslo CAS (2)	Limitní hodnoty (3)			Poznámka	Přechodná opatření
			mg/m^3 (4)	ppm (5)	f/ml (6)		
1,3-butadien	203-450-8	106-99-0	2,2	1	—	—	
Hydrazin	206-114-9	302-01-2	0,013	0,01	—	kůže (9)	
Bromethylen	209-800-6	593-60-2	4,4	1	—	—	

(1) Číslo ES, tj. EINECS, ELINCS nebo NLP, je úřední číslo látky v Evropské unii, které je definováno v příloze VI části 1 oddíle 1.1.1.2 nařízení (ES) č. 1272/2008.
(2) Číslo CAS: Chemical Abstract Service Registry Number (registrační číslo CAS).
(3) Měřeno nebo vypočteno ve vztahu k referenčnímu období osmi hodin.
(4) mg/m^3 = miligramy na metr krychlový vzduchu při 20 °C a 101,3 kPa (s tlakem rtuti 760 mm).
(5) ppm = pars per milion, částice na milion a na objem vzduchu (ml/m^3).
(6) f/ml = počet vláken na mililitr.
(7) Vdechovatelná frakce: pokud se prach tvrdých dřev smísí s dalšími prachy dřev, limitní hodnota by se měla vztahovat na všechny prachy dřev v této směsi.
(8) Respirabilní frakce.
(9) Možné podstatné zvýšení celkové expozice prostřednictvím kožní absorpce.

B. JINÉ PŘÍMO SOUVISEJÍCÍ PŘEDPISY

p.m.“

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2017/2399

ze dne 12. prosince 2017,

kterou se mění směrnice 2014/59/EU, pokud jde o pořadí nezajištěných dluhových nástrojů v insolvenční hierarchii

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky [1],

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru [2],

v souladu s řádným legislativním postupem [3],

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 9. listopadu 2015 zveřejnila Rada pro finanční stabilitu (FSB) specifikace celkové kapacity pro absorpci ztrát („standard TLAC"), jež byly v listopadu 2015 potvrzeny skupinou G20. Účelem standardu TLAC je zajistit, aby globální systémově významné banky, v právním rámci Unie označované jako globální systémově významné instituce (G-SVI), „měly nezbytnou kapacitu pro absorpci ztrát a rekapitalizaci, která pomůže zajistit, že během a bezprostředně po řešení krize mohou být i nadále zajišťovány jejich základní funkce, aniž by byly zapotřebí peníze daňových poplatníků (veřejné finanční prostředky) nebo byla ohrožena finanční stabilita". Ve svém sdělení ze dne 24. listopadu 2015 nazvaném „Dokončení bankovní unie" se Komise zavázala, že do konce roku 2016 předloží legislativní návrh, který by umožnil provedení standardu TLAC v právu Unie v mezinárodně dohodnuté lhůtě do roku 2019.

(2) Zavedení standardu TLAC v právu Unie musí zohledňovat stávající individuálně stanovený minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky („MREL") vztahující se na všechny instituce v Unii v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU [4]. Jelikož TLAC a MREL sledují stejný cíl zajištění toho, aby měly instituce v Unii dostatečnou kapacitu pro absorpci ztrát a rekapitalizaci, měly by být tyto dva požadavky vzájemně se doplňujícími prvky společného rámce. Komise konkrétně navrhla, aby harmonizovaná minimální úroveň standardu TLAC pro G-SVI („minimální požadavek TLAC") a kritéria způsobilosti pro závazky, jež se použijí za účelem dosažení souladu s tímto standardem, byly do práva Unie zavedeny změnami nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 [5], zatímco dodatečný požadavek pro G-SVI a požadavek pro subjekty jiné než G-SVI, oba stanovené individuálně pro jednotlivé instituce, jakož i příslušná kritéria způsobilosti by měly být řešeny cílenými změnami směrnice 2014/59/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 [6].

[1] Úř. věst. C 132, 26.4.2017, s. 1.
[2] Úř. věst. C 173, 31.5.2017, s. 41.
[3] Postoj Evropského parlamentu ze dne 30. listopadu 2017 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady za dne 7. prosince 2017.
[4] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012, (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).
[5] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012, (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).
[6] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010, (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

Tato směrnice, která se týká pořadí nezajištěných dluhových nástrojů v insolvenční hierarchii, doplňuje výše uvedené legislativních akty, jejichž změna je navržena, a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ([1]).

(3) S ohledem na výše uvedené návrhy a v zájmu zajištění právní jistoty pro trhy a subjekty podléhající MREL a TLAC je důležité zajistit včas jasná kritéria způsobilosti závazků, jež se použijí za účelem dosažení souladu s MREL a s právem Unie, kterým se provádí TLAC, a zavést vhodná ustanovení o zachování právních účinků pro způsobilost závazků vydaných před tím, než budou revidovaná kritéria způsobilosti účinná.

(4) Členské státy by měly zajistit, aby instituce měly dostatečnou kapacitu pro absorpci ztrát a rekapitalizaci s cílem zajistit hladkou a rychlou absorpci ztrát a rekapitalizaci s minimálním dopadem na finanční stabilitu a zároveň by se měly snažit zabránit dopadu na daňové poplatníky. Toho by mělo být dosaženo tím, že instituce budou soustavně splňovat minimální požadavek TLAC, jenž má být v právu Unie proveden prostřednictvím změny nařízení (EU) č. 575/2013, jakož i požadavek na kapitál a způsobilé závazky podle směrnice 2014/59/EU.

(5) Standard TLAC vyžaduje, aby G-SVI splňovaly minimální požadavek TLAC, s některými výjimkami, pomocí podřízených závazků, které se v úpadkovém řízení řadí pod závazky vyloučené z TLAC („požadavek podřízenosti“). Podle standardu TLAC má být podřízenosti dosaženo prostřednictvím právních účinků smlouvy (označovaných jako smluvní podřízenost), práva příslušné jurisdikce (označovaného jako podřízenost vyplývající z právních předpisů) nebo příslušné podnikové struktury (označované jako strukturální podřízenost). Pokud to vyžaduje směrnice 2014/59/EU, měly by instituce spadající do její působnosti splňovat svůj individuální požadavek pomocí podřízených závazků, aby se minimalizovalo riziko právního napadení ze strany věřitelů na základě toho, že jejich ztráty při řešení krize jsou vyšší než ztráty, které by jim vznikly v běžném úpadkovém řízení (zásada, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení).

(6) Řada členských států v rámci svého vnitrostátního insolvenčního práva změnila nebo v současné době mění pořadí nezajištěných prioritních dluhových nástrojů v případě úpadku, aby svým institucím umožnily účinněji splnit požadavek podřízenosti a tím usnadnily řešení krizí.

(7) Doposud přijaté vnitrostátní předpisy se značně liší. Neexistence harmonizovaných pravidel Unie vyvolává u vydávajících institucí i u investorů nejistotu a může ztížit uplatnění nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů u přeshraničních institucí. Neexistence harmonizovaných pravidel Unie rovněž může vést k narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu vzhledem k tomu, že by se náklady institucí na splnění požadavku podřízenosti a náklady, které nesou investoři při koupi dluhových nástrojů vydaných institucemi, mohly v rámci Unie značně lišit.

(8) Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 10. března 2016 o bankovní unii ([2]) vyzval Komisi, aby předložila návrhy na další snížení právních rizik nároků v souladu se zásadou, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení, a Rada ve svých závěrech ze dne 17. června 2016 Komisi vyzvala, aby předložila návrh na společný přístup k hierarchii bankovních věřitelů s cílem posílit právní jistotu v případě řešení krize.

(9) Je proto nezbytné odstranit významné překážky fungování vnitřního trhu, zabránit narušování hospodářské soutěže způsobeného neexistencí harmonizovaných pravidel Unie pro hierarchii bankovních věřitelů a zamezit tomu, aby takové překážky a narušení vznikaly v budoucnosti. V důsledku toho je vhodným právním základem této směrnice článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie.

(10) Za účelem minimalizace nákladů na splnění požadavku podřízenosti a jakéhokoli negativního dopadu na náklady financování by tato směrnice měla členským státům umožnit v příslušných případech zachování stávající kategorie běžného nezajištěného prioritního dluhu, jehož emise je pro instituce méně nákladná, než jakékoli jiné podřízené závazky. V zájmu posílení způsobilosti institucí k řešení krize by však tato směrnice měla od členských států vyžadovat vytvoření nové kategorie „nepreferenčního“ prioritního dluhu, jenž by měl být v úpadkovém řízení

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES, (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

([2]) Dosud nezveřejněné v Úředním věstníku.

řazen nad kapitálové nástroje a podřízené závazky, které nejsou kapitálovými nástroji, ale pod ostatní prioritní závazky. Instituce by měly mít nadále možnost vydávat dluhové nástroje v prioritní i „nepreferenční“ prioritní kategorii. Z uvedených dvou kategorií by pouze „nepreferenční“ prioritní kategorie měla být způsobilá pro splnění požadavku podřízenosti, a to aniž jsou dotčeny další možnosti a výjimky, které standard TLAC stanoví pro splnění požadavku podřízenosti. To by mělo institucím umožnit, aby pro své financování nebo z jakýchkoli jiných provozních důvodů používaly méně nákladné běžné prioritní dluhové nástroje a vydávaly dluhové nástroje v nové „nepreferenční“ prioritní kategorii k získání financování při splnění požadavku podřízenosti. Členské státy by měly mít možnost zavést více tříd pro jiné běžné nezajištěné závazky, pokud zajistí, aniž jsou dotčeny další možnosti a výjimky stanovené standardem TLAC, aby pro splnění požadavku podřízenosti byla způsobilá pouze „nepreferenční“ prioritní kategorie dluhových nástrojů.

(11) Aby nová „nepreferenční“ prioritní kategorie dluhových nástrojů splnila kritéria způsobilosti popsaná ve standardu TLAC a stanovená ve směrnici 2014/59/EU, a tudíž posílila právní jistotu, měly by členské státy zajistit, aby tyto dluhové nástroje měly původní smluvní splatnost nejméně jeden rok, aby neobsahovaly žádné vložené deriváty a aby se nejednalo o deriváty a rovněž aby příslušná smluvní dokumentace týkající se jejich emise a případně prospekt výslovně uváděly jejich nižší stupeň priority v běžném úpadkovém řízení. Dluhové nástroje s pohyblivým úrokem odvozeným z široce používané referenční úrokové sazby, jako jsou Euribor nebo Libor, a dluhové nástroje, které nejsou denominované v domácí měně emitenta, by se pouze na základě těchto prvků neměly považovat za dluhové nástroje obsahující vložené deriváty, pokud jsou jistina, splátky a úrok denominovány ve stejné měně. Touto směrnicí by neměly být dotčeny požadavky vnitrostátního práva na registraci dluhových nástrojů v podnikovém registru závazků emitenta s cílem splnit podmínky pro „nepreferenční“ prioritní kategorie dluhových nástrojů stanovených v této směrnici.

(12) Aby se zvýšila právní jistota pro investory, měly by členské státy zajistit, aby jejich běžné nezajištěné dluhové nástroje a jiné běžné nezajištěné závazky, které nejsou dluhovými nástroji, měly v jejich vnitrostátním insolvenčním právu vyšší stupeň priority než nová „nepreferenční“ prioritní kategorie dluhových nástrojů. Členské státy by měly rovněž zajistit, aby nová „nepreferenční“ prioritní kategorie dluhových nástrojů měla vyšší stupeň priority než kapitálové nástroje a vyšší stupeň priority než veškeré podřízené závazky, které se nekvalifikují jako kapitál.

(13) Jelikož cílů této směrnice, totiž stanovení harmonizovaných pravidel pro pořadí nezajištěných dluhových nástrojů v případě úpadku pro účely rámce Unie pro ozdravné postupy a řešení krize a zejména zlepšení účinnosti režimu rekapitalizace z vnitřních zdrojů, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jich, z důvodu rozsahu opatření, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů. Touto směrnicí by zejména neměly být dotčeny další možnosti a výjimky, které standard TLAC stanoví pro splnění požadavku podřízenosti.

(14) Je vhodné, aby se změny směrnice 2014/59/EU stanovené touto směrnicí použily na nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů vydaných ke dni použitelnosti této směrnice nebo později. Nicméně pro účely právní jistoty a v zájmu maximálního možného snížení přechodných nákladů je třeba zavést vhodné záruky, pokud jde o pořadí pohledávek vyplývajících z dluhových nástrojů, které byly vydány před daným dnem, v případě úpadku. Členské státy by tedy měly zajistit, aby se pořadí všech nesplacených nezajištěných pohledávek vyplývajících z dluhových nástrojů, které instituce vydaly před uvedeným dnem, v případě úpadku řídilo právními předpisy členských států, jak byly přijaty k 31. prosinci 2016. V rozsahu, v jakém některé vnitrostátní právní předpisy přijaté k 31. prosinci 2016 již sledují cíl, kterým je umožnit institucím vydávat podřízené závazky, by veškeré nesplacené nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů vydaných přede dnem použitelnosti této směrnice nebo jejich část měly mít v případě úpadku stejné pořadí jako „nepreferenční“ prioritní dluhové nástroje vydané za podmínek této směrnice. Kromě toho by členské státy po dni 31. prosince 2016 a přede dnem vstupu této směrnice v platnost měly mít možnost přijmout vnitrostátní právní předpisy, které upravují, jaké pořadí mají v běžném úpadkovém řízení nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů vydaných po dni použitelnosti těchto právních předpisů, s cílem splnit podmínky stanovené v této směrnici. V takovém případě by se právními předpisy členských států, jak byly přijaty k 31. prosinci 2016, měly nadále řídit pouze nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových závazků vydaných před použitelností daného nového vnitrostátního práva.

(15) Tato směrnice by neměla bránit členským státům, aby stanovily, že by se tato směrnice měla nadále používat, pokud se na emitenty přestane zejména v důsledku odprodeje úvěrových či investičních aktivit třetí straně vztahovat rámec Unie pro ozdravné postupy a řešení krizí.

(16) Tato směrnice harmonizuje pořadí, jaké mají v běžném úpadkovém řízení nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů, a netýká se pořadí, jaké mají v případě úpadku vklady nad rámec stávajících příslušných ustanovení směrnice 2014/59/EU. Touto směrnicí proto nejsou dotčeny žádné stávající ani budoucí vnitrostátní právní předpisy členských států upravující běžné úpadkové řízení, které se týkají pořadí vkladů v případě úpadku, pokud toto postavení není harmonizováno směrnicí 2014/59/EU, bez ohledu na datum provedení daných vkladů. Do 29. prosince 2020 by Komise měla přezkoumat uplatňování směrnice 2014/59/EU, pokud jde o pořadí vkladů v případě úpadku, a vyhodnotit zejména potřebu dalších změn uvedené směrnice.

(17) V zájmu zajištění právní jistoty pro trhy a jednotlivé instituce a usnadnění účinného uplatňování nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů by tato směrnice měla vstoupit v platnost prvním dnem po zveřejnění,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2014/59/EU

Směrnice 2014/59/EU se mění takto:

1) V čl. 2 odst. 1 se bod 48 nahrazuje tímto:

„48) „dluhovými nástroji“:

i) pro účely čl. 63 odst. 1 písm. g) a j) dluhopisy a jiné formy převoditelného dluhu, nástroje vytvářející nebo uznávající dluh a nástroje poskytující práva na nabytí dluhových nástrojů; a

ii) pro účely článku 108 dluhopisy a jiné formy převoditelného dluhu a nástroje vytvářející nebo uznávající dluh;“.

2) Článek 108 se nahrazuje tímto:

„*Článek 108*

Pořadí v insolvenční hierarchii

1. Členské státy zajistí, aby ve vnitrostátních právních předpisech upravujících běžné úpadkové řízení:

a) následující položky měly stejný stupeň priority, který je vyšší než stupeň priority pohledávek běžných, nezajištěných věřitelů:

i) část způsobilých vkladů fyzických osob, mikropodniků a malých a středních podniků, která přesahuje limit pojištění stanovený v článku 6 směrnice 2014/49/EU;

ii) vklady, které by byly způsobilými vklady fyzických osob a mikropodniků a malých a středních podniků, kdyby nebyly provedeny prostřednictvím poboček nacházejících se mimo Unii, které jsou pobočkami institucí usazených v Unii;

b) následující položky měly stejný stupeň priority, který je vyšší než stupeň priority stanovený v písmeni a):

i) pojištěné vklady;

ii) systémy pojištění vkladů přebírající práva a závazky pojištěných vkladatelů v případě platební neschopnosti.

2. Členské státy zajistí, aby ve vnitrostátních právních předpisech upravujících běžné úpadkové řízení měly u subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) až d) běžné nezajištěné pohledávky vyšší stupeň priority než nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů, které splňují tato kritéria:

a) původní smluvní splatnost těchto dluhových nástrojů činí nejméně jeden rok;

b) dluhové nástroje neobsahují žádné vložené deriváty a samy nejsou deriváty;

c) příslušná smluvní dokumentace a případně prospekt týkající se jejich emise výslovně uvádí nižší stupeň priority podle tohoto odstavce.

3. Členské státy zajistí, aby nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů splňujících kritéria stanovená v odst. 2 písm. a), b) a c) tohoto článku měly ve vnitrostátních právních předpisech upravujících běžné úpadkové řízení vyšší stupeň priority než pohledávky vyplývající z nástrojů uvedených v čl. 48 odst. 1 písm. a) až d).

4. Aniž jsou dotčeny odstavce 5 a 7, členské státy zajistí, aby se na pořadí, jaké mají v běžném úpadkovém řízení nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů vydaných subjekty uvedenými v čl. 1 odst. 1 této směrnice prvním pododstavci písm. a) až d) přede dnem vstupu v platnost opatření podle vnitrostátního práva provádějících směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2399 (*), použily jejich vnitrostátní právní předpisy upravující běžné úpadkové řízení, jak byly přijaty k 31. prosinci 2016.

5. Pokud členský stát po 31. prosinci 2016 a přede dnem 28. prosince 2017 přijal vnitrostátní právní předpisy upravující pořadí, jaké mají v běžném úpadkovém řízení nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů vydaných po dni použitelnosti takových vnitrostátních právních předpisů, odstavec 4 tohoto článku se nepoužije na pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů vydaných po dni nabytí účinnosti takových vnitrostátních právních předpisů, a to za podmínky, že jsou splněny všechny následující podmínky:

a) tyto vnitrostátní právní předpisy stanoví, že v běžném úpadkovém řízení mají u subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 prvním pododstavci písm. a až d) běžné nezajištěné pohledávky vyšší stupeň priority než nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů, které splňují tato kritéria:

   i) původní smluvní splatnost těchto dluhových nástrojů činí nejméně jeden rok;

   ii) neobsahují žádné vložené deriváty a samy nejsou deriváty a

   iii) příslušná smluvní dokumentace a případně prospekt týkající se jejich emise výslovně uvádí nižší stupeň priority podle vnitrostátních právních předpisů;

b) tyto vnitrostátní právní předpisy stanoví, že nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů splňujících kritéria stanovená v prvním pododstavci písm. a) tohoto pododstavce mají v běžném úpadkovém řízení vyšší stupeň priority než pohledávky vyplývající z nástrojů uvedených v čl. 48 odst. 1 písm. a) až d).

Ke dni vstupu v platnost opatření podle vnitrostátního práva provádějících směrnici (EU) 2017/2399 mají nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů uvedených v prvním pododstavci písm. b) stejný stupeň priority jako nástroje uvedené v odst. 2 písm. a), b) a c) a v odstavci 3 tohoto článku.

6. Pro účely odst. 2 písm. b) a odst. 5 prvního pododstavce písm. a) bodu ii) by se dluhové nástroje s pohyblivým úrokem v důsledku široce používané referenční úrokové sazby a dluhové nástroje, které nejsou denominované v domácí měně emitenta, pokud jsou jistina, splátky a úrok denominovány ve stejné měně, pouze na základě těchto] prvků neměly považovat za dluhové nástroje obsahující vložené deriváty.

7. Členské státy, které před 31. prosincem 2016 přijaly vnitrostátní právní předpisy upravující běžné úpadkové řízení, kterými se běžné nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů vydaných subjekty uvedenými v čl. 1 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) až d) rozdělují do dvou nebo více různých stupňů priority nebo kde se stupeň priority běžných nezajištěných pohledávek vyplývajících z takových dluhových nástrojů mění ve vztahu ke všem ostatním běžným nezajištěným pohledávkám se stejným pořadím, mohou stanovit, že dluhové nástroje s nejnižším stupněm priority mezi těmito běžnými nezajištěnými pohledávkami mají stejné pořadí jako ty, které splňují podmínky uvedené v odst. 2 písm. a), b) a c) a v odstavci 3 tohoto článku.

(*) (Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2399 ze dne 12. prosince 2017, kterou se mění směrnice 2014/59/EU, pokud jde o pořadí nezajištěných dluhových nástrojů v insolvenční hierarchii (Úř. věst. L 345, 27.12.2017, s. 96).“

Článek 2

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 29. prosince 2018. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Členské státy tyto předpisy použijí ode dne jejich vstupu v platnost ve vnitrostátním právu.

2. Předpisy uvedené v odstavci 1 přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

3. Odstavec 2 se nepoužije, pokud vnitrostátní opatření členských států, která byla v platnosti před vstupem této směrnice v platnost, jsou s touto směrnicí v souladu. V takových případech členské státy tuto skutečnost oznámí Komisi.

4. Členské státy sdělí Komisi a Evropskému orgánu pro bankovnictví znění hlavních ustanovení vnitrostátního práva, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Přezkum

Do 29. prosince 2020 provede Komise přezkum uplatňování čl. 108 odst. 1 směrnice 2014/59/EU. Komise zejména posoudí, zda jsou zapotřebí jakékoli další změny týkající se pořadí vkladů v případě úpadku. Podá o tom zprávu Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 4

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 5

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne 12. prosince 2017.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS